

**АЗƏРБАЈЧАН ДИЛИ
В Ə
ƏДƏБИЈАТ ТƏДРИСИ**

(Методик мəгалилэр мəчмүəsi)

3

**«АЗƏРБАЈЧАН
МƏКТƏБИ»**
журналына əlavə

Бақы — 1971

1954-чү илдән нәшр едилир

АЗӘРБАЈЧАН ДИЛИ
ВӘ
ӘДӘБИЈАТ ТӘДРИСИ

(Методик мәгаләләр мәчмуәси)

№ 3 (71)

„АЗӘРБАЈЧАН МӘКТӘБИ“

журналына әлавә

Бакы—1971

МҮНДӘРИЧАТ

I. ОРТА МӘКТӘБДӘ АЗӘРБАЈЧАН ДИЛИ ТӘДРИСИ

Ә. Әфәндизадә. 1971—1972-чи тәдрис илиндә IV синифләр үчүн Азәрбајчан дилиндән програм материалларынын планлашдырылмасы	3
Б. Әһмәдов. IV синифдә рабитәли нитг үзрә апарылачаг ишләрә даир	13
Ә. Чаббарова. Миниатүр иншалар	19
И. Зәрбәлијев. Грамматикадан кечилмиш материалларын мөһкәмләндирилмәсиндә вә системә салынмасында мүштәрәклијин ролу	30
М. С. Гәсәнов. Әлавәләрин тәдриси һаггында	39

II. ОРТА МӘКТӘБДӘ ӘДӘБИЈАТ ТӘДРИСИ

Н. Нә'мәтов. IX синфин әдәбијат дәрсләриндә Азәрбајчан тарихи материалларындан истифадәјә даир	47
Д. Мәмәдов. Әдәбијат тәдрисиндә жанр хусусијјәтләриңин нәзәрә алынмасы	53
З. Әлијева. А. А. Фадејевин «Кәнч гвардија» романынын тәдриси	59
В. Әлијев. Нәсиминин поетик дилиндә мәчәзлар системи	69
Һ. Һачыјев. Вәтәнпәрвәрлик лирикасы	80
Б. Нәсиров. Бәдии әсәрләрин дәрк едилмәсиндә ифадәли охунун ролу	86
С. Агајев. Хагани Јарадычылығында мүнәзирә вә аллегория	90
Ә. Әфәндизадә. Суаллара чаваб	98
Бу китаблары охујун	105

1971—1972-чи ТӘДРИС ИЛИНДӘ IV СИНИФЛӘР
ҮЧҮН АЗӘРБАЈЧАН ДИЛИНДӘН ПРОГРАМ
МАТЕРИАЛЛАРЫНЫН ПЛАНЛАШДЫРЫЛМАСЫ

Ә. ӘФӘНДИЗАДӘ

Азәрбајчан ДЕТПИ-нин шө'бә мүдири

IV синифдә Азәрбајчан дили үзрә програм материалларынын бу тәхмини бөлкүсү јалныз бир нүмунә кими тәгдим олунур; мүүллимләримиз буну вачиб вә мәчбури планлашдырма һесаб етмәмәлидирләр. Вердијимиз нүмунәдән истифадә едәрәк һәр бир мүүллим өз синфи үчүн бөлкүнүн даһа конкрет вариантыны тәртиб едә биләр.

Програм материалларынын планлашдырылмасына аид һазырладығымыз бу нүмунәдә мүасир дидактика вә методиканын мә'лум принципләри әсас тутулмушдур. Һәммин принципләрдән бә'зиләри һаггында бурада, гыса да олса, изаһат вермәк лазым кәлир.

Бүтүн мөвзуларын планлашдырылмасында дидактик материаллардан (сөз, сөз бирләшмәләри, чүмлә, рабитәли мәтн) даһа чох истифадә едилмәсинә, беләликлә, мәшғәләләрдә практик ишләрин әсас јер тутмасына хусуси диггәт јетирилмишдир. Бу, дилин мүхтәлиф саһәләри илә әлағадар ганунаујунлуғлары шакирдләрин даһа јахшы дәрк етмәсинә, нитг вәрдишләринә онларын даһа тез вә мөһкәм јијәләнмәләринә әлвәришли имкан јарадыр.

Бөлкүнү һазырларкән шифаһи чалышмалардан тез-тез истифадә едилмәсинә лазыми әһәмијјәт верилмишдир. Бундан мәгсәд нитг нүмунәләри (дил фактлары) үзәриндә тәһлилән даһа чох истифадә олунмасыны тә'мин етмәкдән ибарәтдир.

Шифаһи чалышмалар, адэтән, жазылы чалышмалардан эввэл апарылыр. Чүнки белә һалда шакирдләр бу вә ја дикәр дил һадисәси илә әлагәдар лингвистик тәсәввүрләрә, практик вәрдишләрә әсаслы сурәтдә јижәләнир, нәтичәдә жазылы чалышмалары инамла, һәвәслә, сыхылмадан, әсәби кәркинлик кечирмәдән јеринә јетирир вә мүвәффәгјјәтләриндән фәрәһләндикләри үчүн өзләриндә мә'нәви јүнкүллүк, раһатлыг һисс едирләр. Жазылы чалышмалары шифаһи тәмринләрин әсасында апармаг һәм ишин сүр'әтини артырмаға, һәм дә даһа чох иш көрмәјә имкан верир.

Бөлкүдәки методик көстәришләрдә нитг мәдәнијјәтинә вә услубијјат мәсәләләринә хејли јер верилмишдир; бу, дили онун мүхтәлиф аспектләрини әһатә етмәклә өјрәнмәк вәзифәсини јеринә јетирмәк бахымындан чох мүһүм әһәмијјәт кәсб едир.

Програм материалларынын планлашдырылмасына аид бу нүмунәдә мүәллиф һәр мөвзу илә әлагәдар көрүлөчәк ишин мәзмунуну, гыса шәкилдә дә олса, әһатә етмәјә чалышмышдыр; мүәллимин ишини мүәјјән дәрәчәдә јүнкүлләшдирмәк үчүн, јери кәлдикчә, дидактик материалла аид бә'зи нүмунәләр вермишдир.

Мә'лум олдуғу кими, бу тәдрис илиндә IV синиф шакирдләринин Азәрбајчан дилиндән ибтидаи курс үзрә һазырлыг сәвијјәси, бир нөв, натамам олдуғу үчүн (көһнә програм әсасында анчаг I—III синифләрин материалларыны өјрәндикләринә көрә) һәмин синфин јени програмында мүвафиг дәјишкликләр едилмәси лазым көрүлмүшдүр. Башлыча дәјишклик ондан ибарәтдир ки, програмын «I—III синифләрдә кечилмишләрин тәкрары» адлы бөлмәси «I—III синифләрдә кечилмишләрин тәкрары вә нитг һиссәләри һаггында әлавә мә'луматлар» ады алтында верилмиш вә һәмин бөлмәнин тәдрисинә 12 саат әвәзинә, 42 саат вахт ајрылмышдыр. Бу, чари дәрс илиндә һәмин синифләрдә Азәрбајчан дилинә һәфтәдә бир саат артыг вахт ајрылмасы һесабына мүмкүн олмушдур. Јени дәрсликдә «Кечилмишләрин тәкрары» бөлмәси јалныз 12 саатлыг материалы әһатә едир. Бәс нитг һиссәләри һаггында әлавә мә'луматларла әлагәдар мәшғәләләрдә мүәллим шакирдләри һансы дидактик материаллар үзәриндә ишләтмәлидир? Бөлкүдә бу проблемә һәлл етмәк үчүн, әсасән, ики «чыхыш јолу» көстәрилмишдир: 1) IV синиф үчүн көһнә дәрсликдәки (Ә. Әфәндизадә, «Азәрбајчан дили») мүвафиг материаллардан истифадә едилмәси мәсләһәт көрүлмүш, 2) бөлкүдә

конкрет көстәришләр вә дидактик материалларыны сечилмәси илә әлагәдар нүмунәләр верилмишдир.

Шакирдләри IV синфин кечмиш дәрслији илә тә'мин етмәк үчүн мәктәбин јалныз дахили имканларындан (һәмин дәрслији V синфә кечән шакирдләрдән топлајыб мүвәггәти олараг IV синиф шакирдләринә пајламаг имканындан) истифадә етмәк лазым кәләчәкдир.

Тәдрис или 35 һәфтәдән ибарәтдир. Демәк, програм материалларынын өјрәнилмәсинә ил әрзиндә 210 дәрс сааты сәрф едилмәлидир; бундан 40 сааты рабитәли нитгин инкишафы үзрә ишләр үчүн ајрылмышдыр.

I РҮБ (СЕНТЈАБРЫН 1-дән НОЈАБРЫН 4-дәк)

I рүб 9 һәфтә 2 күндән ибарәтдир. Саатларыны үмуми мигдары: 55 саат.

I—III синифләрдә кечилмишләрин тәкрары вә нитг һиссәләри һаггында әлавә мә'луматларыны верилмәси—42 саат; рабитәли нитгин инкишафы—12 саат.

1. Дил һаггында кириш сөһбәти (1 саат).

Дил ичтимаи үнсijјәт васитәсидир. Азәрбајчан дилинин сәсиалист милләтләринин дилләри сырасында јери. Жазылы вә шифаһи нитг. Дил вә жазы. Дили нә үчүн өјрәнмәк вачибдир.

2. Сөзүн тәркиби (2 саат).

Көк вә шәкилчи. Сөздүзәлдичи шәкилчиләр, бунларыны дикәр шәкилчиләрдән фәрғи. Ејни көклү вә ја гоһум сөзләри мәтндән сечә билмәк.

Сөздүзәлдичи шәкилчиси олан сөзләри гоһум сөзләрдән фәрғләндирмәк үзәриндә чалышмалар (мәсәлән, бағда, бағын, бағлар—бағча, бағбан, бағлыг; пәрдәдән, пәрдәјә, пәрдәнин—пәрдәли, пәрдәлик; сүддән, сүдүн, сүдү—сүдлү, сүдсиз, сүдчү вә с.).

Ејни көклү (гоһум) сөзләри чүмләләрдә ишләтмәјә аид чалышмалар.

3. Шәкилчиләрин јазылышы (1 саат).

Аһәнк гануну; сөзләрдә галын вә ја инчә саитләрин бир-бирини изләмәси, галын додагланан вә ја инчә додагланан саитләрин бир-бирини изләмәси.

Сөзүн сон саитинин аһәнкинә ујғун олараг шәкилчиләрин ики вә дөрд чүр јазылышы. Исмин һал вә фе'лин заман шәкилчиләриндән ики вә дөрд чүр јазыланларын тәһлили. Верилмиш сөзләрә аһәнк ганунуна ујғун олараг шәкилчиләрин артырылмасы.

4. Сөзүн гурулушча нөвләри (3 саат).

Садә, дүзәлтмә вә мүрәккәб сөзләрин характер әләмәтләри. Верилмиш мәтндә садә, дүзәлтмә вә мүрәккәб сөзләри сечә билмәк. Верилмиш дүзәлтмә сөзләри мә'налы һиссәләринә ајырмаг вә һәмин шәкилчиләр васитәсилә башга сөзләр дүзәлдиб јаза билмәк. Верилмиш дүзәлтмә сөзләри (күл, күллү, күлчү; әмәк, әмәкчи, әмәкдар...) чүмләләрдә ишләтмәк.

Верилмиш ајры-ајры садә сөзләрдән мүрәккәб сөзләр дүзәлтмәк. Мүрәккәб сөзләрә аид мүстәгил мисаллар сөјләмәји бачармаг. Битишик вә дефислә јазылан мүрәккәб сөзләрин әмәлә кәлмәси (бунларын нечә әмәлә кәлдијини изаһ едә билмәк). Верилмиш мүрәккәб сөзләри чүмләләрдә ишләтмәк.

Тәркибиндә мүрәккәб сөзләр олан рабитәсиз мәтн үзрә хәбәрдарлыгы вә ја изаһлы имла.

Тәхмини мәтн: 1. Автобусумуз Кировабаддан һачыкәндә жола дүшдү. 2. Гардашым ајаггабы фабрикиндә ишләјир. 3. Гарагуш јыртычы гушлардандыр. 4. Гызылкүл чох әтирли олур. 5. Истиот дәнәли биткидир. 6. Гартал сүзә-сүзә дағын әтәјинә енди. 7. Рамиз дәфтәр-китабыны портфелә јығды. 8. Шүшәбәндиң габағында күл-чичәк әкилмишди.

5. Сөз көкләриндә саитләрин јазылышына аид чалышмалар (3 саат).

Гоша саитли сөзләрин јазылышына аид лүғәт үзрә имла.

Тәхмини мәтн: саат, чамаат, мааш, једдииллик, аилә, зәиф, мүәллим, мүдафиә, радио, пионер, шүар, тәбиәт, театр,

CamScanner ile tarandı

Гоша саитли сөзләрдән бир нечәсини чүмләләрдә ишләтмәк.

Сөз көкләриндә мүхтәлиф саитләрин јазылышына аид лүғәт үзрә имла. Тәхмини мәтн: Азәрбајчан, гәһрәман, дөвләт, дүшмән, кағыз, мә'дән, мишар, пенчәк, пәнчәрә, памбыг, тә'тил, пилләкән, һүчум, ше'р, чүнки, мә'лумат, е'лан, командир, колхоз, Москва, комбајн, мотор, портфел, пароход, паровоз, агроном. Бу кими сөзләрдә чәтин саит һәрфин алтындан хәтт чәкмәк. Һәмин сөзләрдән бир нечәсини чүмләләрдә ишләдиб јазмаг.

Ејни сөзләр (јухарыдакы тәхмини мәтнләрдә верилмиш сөзләр) әсасында лүғәт үзрә сечмә имла (шакирд јазылышыны мөһкәм билмәсинә әмин олдуғу сөзләри дәфтәриндә сол сүтүндә, мөһкәм билмәсинә шүбһә етдији сөзләри исә саг сүтүндә јазыр).

6. Сөз көкләриндә мүхтәлиф саитләрин јазылышына аид чалышмалар (3 саат).

Гоша саитли сөзләрин јазылышына аид лүғәт үзрә имла. Тәхмини мәтн: Ајаггабы, тогга, мүәллим, сәккиз, диррик, тәјјарә, једди, касса, диггәт, әлли, пилләкән, әввәл, әдәбијјәт, ичтиманјјәт, доггуз, һәдијјә, әһәмијјәт, чаггал, гәссаб, гүввә. Һәмин сөзләри гоша саитләринә көрә группашдырыб ајры-ајры сүтунларда јазмаг.

Сөз көкләриндә мүхтәлиф саитләрин јазылышына аид лүғәт үзрә имла. Тәхмини мәти: а) кәнд, ганад, булуд, палыд, сәрһәд, ағач, турач, кәнч; кәрпич, палаз, хоруз, гарпыз; пәләнк, түфәнк, гәшәнк, рәнк; б) хәстә, уста, дәстә, аста, пүстә, дәфтәр, һәфтә, мәфтил, шафталы; в) занбаг, зәнбил, шәнбә, тәнбәл, памбыг, лампа; г) картон, карандаш, колхоз, клуб, коммунист; галстук, графин, конфет, електрик; асфалт, автобус, автомобил, автомат; д) агроном, вағзал, мәшғәлә.

7. Сәрбәст имла вә онун тәһлили (2 саат).

Тәхмини мәтн;

Көрүш.

1. Автобус гәсәбәнин кирәчәјиндә сүр'әтини хејли азалды. Әскәр палтарлы бир оғлан сүрүчүјә разылыг едиб чәлд јерә атылды. Чыңгыллы чығырла гәсәбәјә доғру аддымлады.

2. Оғлан јашыллыға бүрүнмүш бағлы-бағатлы бир һәјәтин јанында дајанараг әтрафа көз кәздирди. Әскәр палтарлы

оглан багда нурани бир киши көрдү. О, мејнэлэрини арасы илэ кээшир, һардэн чынгыллы чыгыра бахырды. Оглан астадан деди:

— Сабаһыныз хејир.

3. Шаһвэлэд киши саламы алды, лакин кэнч огланы таныја билмэди. Буну һисс едэн оглан диллэнди:

-- Нечэсэн, баба?

Гоча бу сөзү эшитчэк дурухду вэ диггэтлэ оглана бахды.

4. Бирдэн јашына хас олмајан чэлдликлэ эскэрэ тэрэф кэлди. Ону голлары арасына алыб бағрына басды. Сонра сонсуз бир севинчлэ деди:

— Ағыллы балам, сәнин үзүм пајыны сахламышам. Инди кет евдәкиләри дә севиндир.

8. Јохлама имла вэ онун тәһлили (2 саат).

9. Нитг һиссэләри (1 саат).

Чәтин олмајан кичик бир мәтндәки сөзләрин һансы нитг һиссэләринә анд олдуғуну мүәјјәнләшдирмәк.

Гејд: дәрсликдә «Нитг һиссэләри» башлығы алтында верилмиш материалда зәрфин дә ады чәкилир, һәтта, 25-чи чалышмада зәрфләри тапыб көстәрмәк тәләб олунур. Ибтидан синифләрдән шакирдләрин зәрф һаггында һеч бир мә'луматы олмадығыны нәзәрә алараг мүәллим һәммин материалдан онларын билијинә мұвафиг шәкилдә истифадә етмәји унутмамалыдыр.

Нитг һиссэләриндән һансыларын (исим, фе'л) дилимиздә ән чох ишләнмәси һаггында мә'лумат.

Верилмиш ејни көклү сөзләрин һансы нитг һиссәсинә анд олдуғуну мүәјјәнләшдирмәк (су, сучу, суламаг, сулу; иш, ишчи, ишләк, ишләмәк; од, одлу, одламаг, сәрин, сәринлик, сәринләмәк; көз, көзлүк, көзләмәк; тәмиз, тәмизкар, тәмизлик, тәмизләмәк).

Нитг һиссэләри вэ чүмлэ үзвләри. Бир нечә чүмләнин нитг һиссэләри вэ чүмлэ үзвләринә көрә тәһлили (мәсәлән, Ариф китабы мәнә верди. О, чалышган шакирддир. Ушаглар чичәкләри суладылар).

10. Исим (5 саат).

а) Исмин мә'насы (1 саат).

Исмин мә'насы вэ суаллары. Нүмајиш етдирилән мұвафиг бир вэ ја бир нечә шәкилдә исимләри «тапыб» көстәр-

мәк. Лүғәт материалы үзрә имладан исимләри сечиб јазмаг (вэ ја шифаһи көстәрмәк). Синиф вэ ја мәктәблэ әлағәдар эшјаларын адларыны јазмаг (10—15 сөз).

Исмин тәк, чәм ола билмәси.

Хүсуси исимләрдә бөјүк һәрфин ишләнмәси.

б) Исмин һалланмасы (2 саат).

Дәрсликдәки чәдвәлләр әсасында саит вэ самитлэ битән исимләрин һал шәкилчиләриндәки фәрғи көстәрә билмәк. Сону х вэ ғ илэ дејилиб, г илэ јазылан исимләрин һалланмасы. Белә исимләрдә г самитинин ғ самитинә кечмәси.

Сон самити к илэ јазылан исимләрин һалланмасы. Белә исимләрдә к самитинин ј самитинә кечмәси.

в) Исмин тәкraryна анд чалышмалар (2 саат).

Верилмиш исимләри чүмләдә ишләтмәк (мазут, кәлбәтин, мишар, моруг, мүнәндис, график, скамја).

Хәбәрдарлығы имла (дәрсликдәки мәтн үзрә). Гејд: јазыларындакы сәһвләри шакирдләр мәтн үзрә јохлајыб өзләри дүзәлдирләр.

Мүәллимин вердији чүмләләрдәки исимләри, онларын грамматик әламәтләрини (суалыны, тәк вэ ја чәм олмасыны, һалыны) көстәрмәк.

Исимләрин тематик сијаһысыны тәртиб етмәк. Мөвзулар: нәглијат васитәләрини билдирән сөзләр (трамвај, троллејбус, тәјјарә, кәми...); мәктәбә, кәнд тәсәррүфатына, идман вэ ја мәтбәх эшјаларына анд сөзләр; дил һаггындакы елмә анд сөзләр (терминләр). Шакирдләрин сечиб јаздығлары сөзләр һаггында (онларын јазылышы, мә'насы, ишләнмә даирәси) изаһатлары.

11. Өјрәдичи ифадә вэ онун тәһлили (3 саат).

Ифадәнин дәрсликдәки мәтн үзрә (сәһ. 17) вэ ја әдәбијатдан кечилмиш һәр һансы кичик һекајәнин мәзмуну әсасында јаздырмаг олар.

12. Сифәт (8 саат).

а) Сифәт һаггында үмуми анлајыш (2 саат).

Сифәтин эшјанын әламәтини билдирән сөзләр олмасы. Шакирдләрин сифәт кими таныдығлары сөзләрдән бәзиләринин чүмлэ вэ ја сөз бирләшмәси дахилиндә фе'лә анд олдуғда сифәт һесаб едилмәмәси (бу заман һәммин сөзләрин зәрф олмасы һаггында шакирдләрә мүәјјән анлајыш вермәк мәсләһәт көрүлүр).

Верилмиш мәтндән сифәтләрн анд олдуғу исимлә бирликдә сечиб көстәрә билмәк.

Верилмиш исимләрә сифәтләр артырыб сөз бирләшмәләри шәклиндә јазмағ. Нүмајиш етдирилән бу вә ја дикәр шәкилдәки сифәтләрн «тапыб» көстәрә билмәк.

Ејни бир әшјанын мүхтәлиф әләмәтләрннн билдирән сифәтләр сечиб јазмағ (мәсәлән, ағач—һүндүр, бөјүк, јашыл чылпағ, алчағ, көлкәли...).

Верилмиш сифәтләрә әкс мәналы сифәтләр сечиб јазмағ (чалышган..., узун..., тәмиз..., һүндүр..., ширин..., әјри...).

б) Сифәт дүзәлдән шәкилчиләр (2 саат).

Верилмиш дүзәлтмә сифәтләрн көк вә шәкилчидә ајырмағ, ејни шәкилчиләрлә башга сифәтләр дүзәлдә билмәк (енли јол, мејвәли бағлар, һәјәтдәки һовуз, ејвандакы дибчәкләр).

IV синифләр үчүн көһнә дәрсликдәки (мүәллифи Ә. Әфәндизадә) 84, 85, 87 нөмрәли чалышмалар үзәриндә иш.

Лүғәт үзрә имла. Техмини мәтн: **чылпағ гајалар, гәһрәман дөјүшчү, дадлы әнчир, әтирли чичәк, мәналы сөһбәт, мәшһур нефтчи, нөгсанлы јазы, нәһәнк бина, чәһрајы парча, сусуз чөлләр, мешәдәки һадисә, бағчадакы ағачлар, сәрһәддәки һадисә, мәһсулдар торпағ.**

Имладакы орфографик сәһвләр үзәриндә иш апарылдығдан сонра дүзәлтмә сифәтләрн тәркибинә көрә тәһлил етдирмәк (онларын һансы нитг һиссәсиндән вә һансы шәкилчиләр васитәсилә дүзәлдијини мүәјјәнләшдирмәк).

в) Сифәтләрн әввәлиндә ән, чох вә даһа сөзләрннн ишләnmәси (2 саат).

IV синиф үчүн көһнә дәрслијин (мүәллифи Ә. Әфәндизадә) 9-чу §-дакы материаллар үзәриндә иш (тапшырығ 90, 91, 92, 95).

г) Сифәтин тәкрары (2 саат).

IV синиф үчүн көһнә дәрсликдәки 10-чу §-да верилмиш материаллар үзәриндә иш (тапшырығ 97, 98, 99, 101, 102, 103, 104).

13. Мәтнә јахын өјрәдичи ифадә (2 саат).

Ифадә мүәллимин сечиди тәсвири характерли мәтн үзрә апарылмалы, ифадәнин тәһлили заманы шакирдләрн өз јазыларында сифәтләрдән јерли-јериндә нечә истифадә етмәләриндә хусуси диғгәт јетирмәлидир.

14. Әвәзлик (4 саат).

а) Шәхс әвәзликләри (2 саат).

Шәхс әвәзликләри, онларын тәк вә чәми. Исимләрин нә вахт вә нә үчүн әвәзликләрлә әвәз олундуғуну өјрәнмәк мәгсәди илә әдәбијјат дәрслијиндәки мувафиг бир мәтн (парча) үзәриндә шакирдләрн мүшаһидәсини тәшкил етмәк.

Икинчи шәхсин чәмини билдирән сиз әвәзлијиндән нәзакәт, һөрмәт мәгсәди илә истифадә мәгамы һағгында мәлумат (Сәни чағырырлар әвәзинә, Сизи чағырырлар вә с.).

Шәхс әвәзликләриннн исим кими һалланмасы. IV синфин көһнә дәрслијиндәки 128, 129, 131 нөмрәли тапшырығлар үзәриндә иш.

б) Ишарә әвәзликләри (2 саат).

IV синфин көһнә дәрслијиндәки 15-чи §-да верилмиш материаллар (тапшырығ 135, 136, 138) үзәриндә иш.

15. **Өјрәдичи инша вә онун тәһлили** (әдәбијјат дәрслијиндәки «Вур, чомағым, вур...» вә ја «Газанылмыш манат» нағылларынын мәзмуну әсасында) (3 саат).

16. Фе'л (4 саат).

а) Фе'лин мәнасы вә нитгимиздә ролу (2 саат).

Фе'л әшјанын һәрәкәтинн билдирән сөзләрдир. Фе'лин синтактик ролу. Мүхтәлиф әшјаларын мүхтәлиф һәрәкәтинн билдирмәк үчүн фе'лләр сечмәкдән ибарәт шифаһи чалышмалар (гушлар учур, шығыыр, охујур, үзүр, јумуртлајыр, дән јејир, јува гурур... Ат кишнәјир, отлајыр, гачыр, ишләјир... Су ахыр, далғаланыр, донур, буланыр вә с.). Фикри дәгиг ифадә етмәкдә верилмиш фе'лләрдән даһа мунасиб оланыны сечә билмәк; мәсәлән, **О, достуну (јола салды, өтүрдү). Биз јәјда пионер дүшәркәсиндә (динчәлмишик, истираһәт етмишик). Гонағлар (отурдулар, әләшдиләр). Уста Гурбан өз көһнә досту илә хејли (данышды, сөһбәт етди) вә с.**

Верилмиш исимләрә онларын һәрәкәтинә ујғун фе'лләр сечиб чүмләләр шәклиндә јазмағ; мәсәлән, **көј (курулдајыр), шимшәк (чახыр), дәннз (далғаланыр), күнәш (ғыздыыр), ај (ишығландыыр), күләк (выјылдајыр), ағачлар (чылпағлашыр) вә с.**

б) Фе'лин заман вә шәхсә көрә дәјишмәси (3 саат).

Мәтндән фе'лләрн сечиб заманыны тәјин етмәк. Бу ва ја дикәр заманда ишләдилмиш фе'лләрн башга заманла әвәз

етмәк. Фе'лин шәхсләрә көрә дәјишмәси. Фе'лин кәләчәк заман шәкилләринин (ачаг, әчәк) сонундакы г, к самитләринин г, ј самитләринә кечмәси.

Өјрәдичи имла (дәрсликдәки мәтн үзрә, сәһ. 16).

17. Рүб әрзиндә кечилмишләрин тәкрары (1 саат).

18. «Әсил пионер белә олар», «Мешәдә һадисә», «Дәрсдән сонра», «Мараглы һадисә» мөвзуларыннан бири үзрә өјрәдичи инша (3 саат).

19. Јохлама имла вә онун тәһлили (2 саат).

20. Мүәллимин ихтијарына верилән еһтијат саатлары (2 саат).

IV СИНИФДӘ РАБИТӘЛИ НИТГ ҮЗРӘ АПАРЫЛАЧАГ ИШЛӘРӘ ДАИР

Профессор Б. ӘҺМӘДОВ

IV синиф шакирдләринин рабитәли нитг вәрдишләринин инкишаф етдирмәк үчүн Азәрбајчан дили програмында 40 саат вахт нәзәрдә тутулмуш, лакин бу сәһәдә мүәллимин көрәчәји ишләрә даир орада һеч бир конкрет мәсләһәт верилмәмишдир. Буну нәзәрә алараг, һәмин синифдә апарылачаг ифадә вә иншалар һаггында мүәјјән фикир сөјләмәји лазым биририк.

Рабитәли нитг инкишафы дедикдә, биринчи нөвбәдә, шакирдин өз фикрини сәлис, ајдын, ардычыл, јығчам вә тәсирли шәкилдә ифадә етмәси нәзәрдә тутулур. Шакирд кәрәк әввәлчә ифадә едәчәји фикри јахшы мәнимсәсин, сонра исә ону дил чәһәтдән доғру ифадә едә билсин. Демәк, рабитәли нитг һәр бир мәзмунун өзүнәмүвафиг форма илә ифадә едилмәсиндән ибарәтдир.

Рабитәли нитгә верилән башлыча тәләбләр ашағыдакылардан ибарәтдир:

1. Нитг мәзмунча долғун олмалыдыр. Шакирд дилдән өз фикрини башгаларына чатдырмаг, еләчә дә башгаларынын фикрини баша дүшмәк үчүн истифадә едир. Фикир олмајан јердә, ону ифадә етмәјә еһтијач да олмаз: јә'ни дил дә олмаз. Буну нәзәрә алараг, һәр шејдән әввәл, шакирдин һаггында данышачағы материалы јахшы мәнимсәмәсинә чалышмаг лазымдыр.

2. Шакирдин данышдығы материал мүәјјән мәнтиги ардычыллыгла ифадә едилмәлидир. Фикрин ардычыллыгы позулдугда нитгдәки рабитә дә позулур вә динләјән шәхс данышаны чәтинликлә баша дүшүр.

3. Долгун мазмун вэ ардычыл һадисэлэр грамматик, үслуби чәһәтдән дүзкүн гурулмуш, лексик чәһәтдән зәнкин олан чүмлэлэрлэ ифадэ олунмалы, һәр бир сонракы чүмлэ эввәлки илэ мүәјјән мәнтиги вэ синтактик әләгәјә кирмәли, онун мәнасыны ачмалы, тамамламалыдыр.

4. Рабитәли нитгин долгун вэ сәлис олмасы, шакирддин әсас вэ икинчи дәрәчәли һадисэләри бир-бириндән ајыра билмәмәси, мүһүм әһәмијјәти олан мәсәләләри өн плана чәкә билмәси илэ бағлыдыр. Чүнки бә'зән шакирд һадисәнин үмуми инкишаф хәттиндә әсас јер тутан мәсәләни унудур, аз әһәмијјәти олан мәсәләләр үзәриндә дајаныр ки, бу да мәнасыз узунчулуға, фикрин зәиф вэ натамам ифадэ олунмасына кәтириб чыхарыр.

5. Рабитәли нитгә верилән тәләбләрдән бири дә одур ки, шакирд һазыр китаб чүмләләрини эзбәрләмәсин, фикрини мүстәгил, сәрбәст шәкилдә ифадэ едә билсин. Онун јазысында, данышығында өз үслуби, өз нәфәси, өз руһу һисс олунсун. М. И. Калинин һазыр китаб чүмләләри илэ данышан шәхсләр һаггында демишдир: «Сизин дүшүнчәниз ишләмир, јалныз дилиниз ишләјир»¹. «Һәләлик сиз өз дилинизлә дејил, өзкә дили, һазыр чүмләләрлэ данышмаға чалышырсыныз. Сизин чыхышларынызда өз фикриниз, чанлы фикир бүрузә верилмир. Сизин нитгиниз инсаны гыздырмајан ај ишығына бәнзәјир.

Өз чүмләләринизи өзүнүз гурмалысыныз»².

Демәли, рабитәли нитг шакирддин мүстәгиллијини, јарадычылыг мејлини дә инкишаф етдирмәлидир.

IV синиф шакирдләри, әсасән, иншанын ашағыдакы нөвләриндән истифадә етмәлидирләр: тәсвир характерли иншалар; мүһакимә характерли иншалар; һекајә (тәһкијә) характерли иншалар; мәгалә характерли иншалар вэ с. Ифадә јазыларын исә чәми ики нөвүндән, кениш вэ јығчам, истифадә олунур.

Шакирдләр һаггында данышдығлары вэ ја јаздығлары объекти ики чәһәтдән дүзкүн дәрк етмәлидирләр: онлар мөвзуну (нәдән бәһс олунур?) вэ гаршыја гојулмуш мәгсәди (нечә бәһс олунур, нәји ашкар етмәк лазымдыр?) баша дүшмә-

¹ М. И. Калинин. Коммунист тәрбијәси һаггында, Ушагкәнчнәшр, Бақы, 1948, сәһ. 50.

² Јенә орада, сәһ. 60—61.

ли, бу ики анлајышы (мөвзу вэ әсас фикир) гаршылығлы әләгәдә вермәји бачармалыдырлар. Бу мәсәлә она көрә вачибдир ки, шакирдләр чох вахт ја мөвзудан кәнара чыхыр, лазым олмајан шәјләрдән сөһбәт ачырлар, ја да мөвзуну, онун ирәли сүрдүјү мәтләби әһәтә етмир, һәддиндән артыг гыса јазыр вэ ја данышырлар.

Бу типдән олан нөгсанлары арадан галдырмаг үчүн јени дәрсликдә бир сыра зәрури тапшырығлар верилмишдир. Мәсәлән, верилмиш сәрләвһәләрдән мәтнин мазмунуна даһа чох ујғун кәләни сечин; верилмиш мәтнә мувафиг ад верин (сәрләвһә тапын); мәтидән онун мазмунуну даһа долгун әкс етдирән чүмләләри тапын вэ с.

Мүәллим шакирдләрин јаздығлары илк иншалардан 1—2 синин коллектив музакирасини тәшкил едәрәк мазмунун нечә әһәтә олундуғуну, артыг чүмләләрин лазымсыз јерә ишләдилдијини, еләчә дә, әксинә, бә'зи чүмләләри ишләтмәјин зәрурилијини әјани шәкилдә шакирдләрә чатдыра биләр вэ чатдырмалыдыр.

Иншанын вэ ифадәнин мөвзусу, мазмунун мөвзуја ујғун кәлиб-кәлмәмәси, мөвзунун әһәтә олунуб-олунмамасы үзәриндәки бу чүр иш бүтүн ил боју, систематик шәкилдә давам етдирилмәли, нөгсанлар мүнтәзәм олараг ислаһ едилмәлидир.

IV синиф шакирдләри ики чүр тәсвирлә гаршылашырлар. Бунлардан бири «рәсми» тәсвирдир. Бу, тәсвир едилән әшјанын, һадисәнин ән мүһүм заһири әләмәтләрини ашкара чыхармаг вэ јазыда (еләчә дә шифаһи нитгдә) әкс етдирмәкдир. Тәсвирин дикәр нөвү бәдии тәсвирдир. Бурада шакирд бүтүн зәрури әләмәтләри јох, онлардан даһа чох хошуна кәләни, даһа вачиб һесаб етдијини тәсвир едир. Мәсәлән, ушағларә дејәк ки, пишији һәм «рәсми» (елми), һәм дә бәдии чәһәтдән тәсвир етмәји тапшырмаг олар. Шакирдләр биринчи һалда өз јазыларында онун (пишијин) харичи көркәмини, башга пишикләрдән фәргини (еләчә дә охшарлығыны) әкс етдирирләр. Икинчи һалда исә тәсвир едилән пишијин һансы чәһәти илэ даһа чох марағландығларыны, бу пишијин һансы әләмәтинин онларын даһа чох хошуна кәлдијини (мәсәлән, чевиклијини, гочалығыны, сичанларә аман вермәмәсини вэ с. әләмәтләрдән бирини) әсасландырмағы, әтрафлы шәкилдә «нүмајиш» етдирмәји әсас мәгсәд кими гаршыја гоја биләрләр. Тәсвир елә верилмәлидир ки, онун әсасында чисим вэ һадисә-

ни тәсәвүр етмәк, шәклини чәкмәк мүмкүн олсун. Белә иншалар шакирдләрин диггәтини, мүшаһидәчилик габилитәтләрини инкишаф етдирир, онларда елми вә бәдний үслубун формалашмасына мүсбәт тәсир кәстәрир.

Методик әдәбијатда шакирдләрин мүшаһидәчилик габилитәтини (вә бунунла әлагәдар нитгини) инкишаф етдирмәк үчүн мараглы тапшырыглар верилмишдир. Мәсәлән, J. И. Тихејева «Ибтидан мәктәбдә шакирдләрин нитгини инкишаф етдирмәк јоллары» (M., 1965) адлы әсәриндә белә тапшырыглар тәклиф едир: 1) Сәһәр мәктәбә кәләркән јолунун үстүндә олан биналардан биринә нәзәр сал; бу бинанын әсас әләмәтләрини јадда сахла. Сонрагы күнләрдә дә мүшаһидәни давам етдир. Јени әләмәтләр тапмаға чалыш. 2) Синифдә мән сәнә һәмин бинаны тәсәвүрүндә чанландырмағы тапшырачагам. Бинаны јазылы шәкилдә тәсвир едәчәксән. Евә гајыдаркән јаздығынла бинанын әләмәтләрини јолүстү бир дә тутушдур. Сәһвләрини дүзәлт...

Бунлар «рәсми», елми тәсвирә аид нүмунәләрдир. Бәдний тәсвирдә әввәл шакирдин диггәтини даһа чох чәлб едән әләмәт кәстәрилир, сонрагы чүмләләр исә мәнз бу әләмәтә, онун ачылмасына, әсасландырылмасына хидмәт кәстәрир. Мәсәлән, «Мәним пишијим чох чевикдир...», чүмләси илә башланан иншада бүтүн сонрагы чүмләләр һәмин чевиклијин нәдән ибарәт олмасына һәср едилир, шакирд өз пишијинин, доғруданда, чевик олдуғуну әсасландырмаға сәј кәстәрир.

IV синифдә шакирдләрә дивар гәзети үчүн мәлумат характерли иншалар (мәгалә) јазмағ да өјрәдилир. Бу мәгсәд үчүн әввәлчә «Азәрбајчан пионери» гәзетиндән, «Пионер» журналындан мүәјјән мәгаләләри охумағ, мүзакирә етмәк (структура чәһәтдән), онун әсас әләмәтләрини шакирдләрә чатдырмағ јахшы олар. Ушаглар баша дүшүрләр ки, белә јазыларын әсас чәһәти бир һадисә, бир шеј һаггында садәчә мәлуматын верилмәсиндән ибарәтдир. Нәтичәдә шакирдләрин һәр бири синифдә, мәктәбдә, күчәдә, аиләдә вә с. мүшаһидә етдикләри мараглы бир һадисә һаггында мәгалә јазыр, мәлумат верирләр.

IV синиф шакирдләри үчүн ән зәрури вә чәтин инша нөвләриндән бири мүһакимә характерли иншалардан ибарәтдир. Белә иншалар үч һиссәдән ибарәт олур: 1) ирәли сүрүлән әсас фикир (тезис), 2) бу фикрин, јәни тезисин әсасландырылмасы (сүбут) вә 3) нәтичә.

Нәтичә, өз маһијәтинә кәрә, тезисин башга формада ифадәсидир, јәни сүбута јетирилмиш тезисидир.

Инша-мүһакимәләрдә шакирдләр ән чох ашағыдакы нөгсанлара јол верирләр: тезиси дүзкүн ифадә едә билмәмәк; тезиси сүбут етмәк үчүн лазыми фактларын дүзкүн сечилмәмәси; нәтичәнин тезисә вә онун сүбутона ујғун кәлмәмәси; тезис, сүбут вә нәтичә арасында әлагәнин позулмасы вә с. Мүһакимә характерли иншада шакирд әсасән, бу вә ја дикәр әләмәт, шеј вә с. нечәдир? вә нијә беләдир? суалларына чаваб вермәлидир. Мәсәлән, о, «Мән ријазитәти севирәм» һөкмүнү верирсә, һәмин һөкмү әсасландырмағы, ријазитәтин һәјатдакы мөвгејини, әләмијәтини вә с. сәвијјәсиндә мејдана чыхармағы бачармалыдыр. Јалныз белә олдуғда биз дејә биләрик ки, бәли, шакирд өз фикрини (тезисини) сүбут етди, бизи инандырды!

Шәхси мүшаһидә (баш вермиш һадисәнин әкс етдирилмәси мәнасында) әсасында апарылан иншалар, бир нөв, һекајә жанрына ујғун кәлир. Белә ки, шакирд өзүнүн шаһид олдуғу, көрдүјү (бәзән дә ешитдији) бир һадисәни тәһкијә јолу илә ифадә едир. Иншанын бу нөвү (јәни инша-һекајә) үч әсас һиссәдән ибарәт олур: а) һадисәнин башвермәси, б) һадисәнин инкишаф едәрәк ән кәркин вәзијјәтә чатмасы, в) һадисәнин нә илә нәтичәләnmәси. Көрүндүјү кими, бу ардычыллығ әдәбијатшүнаслығда ишләдилән анлајышлара ујғун кәлир. Шакирдләрә «Јолда», «Тарлада» кими мөвзулар үзрә инша-һекајә јаздырмағ олар.

IV синиф үчүн јени «Азәрбајчан дили» дәрслијинин ән јахшы чәһәтләриндән бири одур ки, бурада инша вә ифадәләрин мәтнләри, планы, апарылма гајдалары вә с. хүсуси тапшырығ мәтнләри шәклиндә әһатә едилмишдир. Она кәрә дә дәрслик мүәллимләри методик чәһәтдән дүзкүн истигамәтләндирир вә бизи бу мәгаләдә һәртәрәfli сөһбәт ачмагдан хилас едир. Јалныз ону гејд едим ки, програмда нәзәрдә тутулмуш 40 саатын, тәхминән, үчдә бир һиссәси (14 сааты) ифадәјә, үчдә ики һиссәси исә (26 сааты) инша јазыларә һәср олунмалыдыр. Ифадәләр дәрсликдә олан (бәзән дә әләвә) мәтнләр үзрә апарылмалы, бу јазыларын кениш вә јығчам нөвләриндән истифадә едилмәлидир.

Иншаларын јухарыда кәстәрдијимиз нөвләринин һәр биринә аид ил әрзиндә 2—3 јазы апармағ мәсләһәтдир. Даһа дәгиг десәк, шәкил үзрә инша, тәсвир характерли инша, мүһа-

кимә характерли инша, инша-некајә, инша-мүһакимә, әввәли верилмиш мәтнә давам етдирмәк. вә с. нөвләрин һәр биринә анд ил әрзиндә азы ики дәфә јазы апармаг лазымдыр.

Мүәллимләрә мәсләһәт көрүрүк ки, шакирдләрин раби-тәли нитг вәрдишләрини инкишаф етдирмәкдән өтрү әлавә мәлүмат алмаг үчүн ашағыдакы китабдан истифадә етсин-ләр: Ә. Әфәндизадә, Б. Әһмәдов вә башгалары, Азәрбајҗан дилинини тәдриси, II һиссә, «Маариф», 1966, сәһ. 120—168.

МИНИАТУР ИНШАЛАР

Әфшан ЧАББАРОВА

173 нөмрәли мәктәбин мүәллими

Инша јазылар шакирддән мүстәғил дүшүнмәк, мәнтиги нәтичәләр чыхартмаг, фикир јүрүтмәк вәрдишләри тәләб едир. Бу вәрдишләр синифдән-синфә кечдикчә шакирдләрдә мөһ-кәмләндирилмәлидир. V—VI—VII синифләрдә шакирдләрә мүхтәлиф мөвзуларда тез-тез кичик һәчмли јазылар—мини-атүр иншалар јаздырылса, VIII синифдә онлар јазы ишиндә чәтинлик чәкмәзләр.

Белә бир суал мејдана чыхыр: V—VII синифләрдә даһа чох һансы миниатүр иншалара (тәсвири, әдәби вә ја мүһаки-мә характерли јазылар) кениш јер верилмәлидир?

Фикримизчә, һамысына. Шакирдләрин һәртәрәfli инки-шафы үчүн бу нөвләрин һамысы үзәриндә онларын ишләдил-мәси, онларда јазы вәрдишләринин јарадылмасы вачиб вә зәруридир. Лакин бурада да тәдричилилик, асандан чәтинә прин-сипи көзләнилмәлидир.

Тәчрүбә көстәрир ки, тәсвири характерли иншалары јаз-маг шакирдә бир о гәдәр чәтин кәлмир. Әкәр мүәллим тәсвир едиләчәк объектә шакирдин диггәтини јөнәлдиб, онда мүшаһи-дәчилилик габилитјәтини инкишаф етдирибсә, јазы иши мүвәф-фәгијјәтли чыхачагдыр.

Ики ил бундан әввәл V синиф шакирдләринә «Човғунлу күнләр» мөвзусунда инша јазмағы тәклиф етдим. Шакирдләр гыш тәтилиндән јеничә гајытмышдылар. Бир нечә күн әввәл исә Бакыда бәрк човғун олмуш, асфалт күчәләр буз тутмуш, бүтүн нәглијјат васитәләри дајанмышды. Январын 6-да күт-ләви шәкилдә Әзизбәјов адына Азәрбајҗан Дөвләт Драм Теат-рына Толстојун «Чанлы мејит» тамашасына кетмәли идик.

Салонда аз адам варды. Билет аланларын чоху кедиш-кәлиш чәтин олдуғундан тамашаја кәлә билмәмишди. Бајырын шахтасы ичәри дә тә'сир етдијиндән залдакы ушагларын чоху палтоларыны чыхармамышды.

Човғунлу күн... Шакирдләр бу күнү көзләри илә көрмүш, һисс етмишләр. Ахы, Дағлыг мәһәлләсиндә човғунлу вә шахталы күнләрдә су вә газ кәмәрләри донмуш, партламышды. Шакирдләримдән бә'зиси јаначаг үчүн шахтада үшүјә-үшүјә нефт нөвбәсинә дурмалы олмушду.

Ушаглар «Човғунлу күнләр» мөвзусуну асанлыгла јаздылар. Јазылар әлван, рәнкарәнк, марағлы иди. Һәр шакирд човғунун тәсвирини вермәјә чалышмышды. Шахтанын буз нәфәсинин пәнчәрә шүшәләринә вурдуғу нәгшләри тәсвир етмәји дә унутмамышды. Бу чәтин күндә валидејнләринә көстәрдији кәмәји гејд етмишди. Әлбәттә, јазы ишиндә үслуб, дурғу ишарәси, орфографик сәһвләрә јол верилмишди. Бу сәһвләр синиф коллективинин иштиракы илә ајрыча саатда ашкара чыхарылмыш вә тәсһиһ едилмишди.

Кечән ил исә, мә'лумдур ки, бир елә гар јағмады. Бешинчиләр «Гыш тә'тили» мөвзусунда јаздығлары тәсвири характерли ишәдә тәәссүфлә гејд едирдиләр ки, гар јағмыр. Онлар грип хәстәлијинин јажылмасындан јазыр вә бүтүн бу хәстәликләри гарын јағмамасы, микробларын гырылмамасы илә әлагәләндиридиләр.

Тәсвир объектини јажшы танымағ мәсәләси

Тәсвир объекти шакирдә јажшы таныш олмалыдыр. Бунсуз мүнвәфәғијәтдән данышмаға дәјмәз. Бә'зән белә олур: шакирд тәсвир объектинә јажшы бәләддир, амма нәдән, нечә јазачағыны билмир, әсәр охујур, јазмаға сөз тапмыр, киноја бахыр, фикир сөјләјә билмир. Бу нәдән ирәли кәлир? Демәли, һәмин шакирдә јазы вәрдиши јарадылмамышдыр. Мәсәлән, белә бир мөвзу—«Бизим мәктәбимиз» шакирдләрә тәклиф олундуғда бә'зиси бир нечә чүмлә јазыр вә дајаныр. Мүәллим мәктәбин јерләшдији эразини, мәртәбәләрин сајыны, мәртәбәләрдә һансы кабинетләрин, е'малатханаларын јерләшдијини, һансы мәртәбәнин даһа марағлы экспонатларла бәзәдилдијини, мәктәбдә һансы марағлы кечәләрин, тәдбирләрин кечирилдијини онларын јадына салдығда, вәзијәт дәјишир. Кичик бир јазыда шакирд доғма мәктәбин үмуми мәнзәрәсини верә би-

Әдәби јазылар

Әдәбијјат мүәллимләриндән бә'зиси дејир: «Мән шакирдә дејирәм, нә билирсән ону јаз, мәндән кәмәк көзләмә!». Бу, доғру фикир дејилдир. Биз чалышмалыыг ки, шакирд «нә билирсә» илә кифәјәтләnmәсин, бизим ағыллы мәсләһәтләриниздән фајдалансын, өјрәнсин, охусун, јазысы мәзмунлу вә дәрин олсун. Она көрә дә шакирдләр мөвзуја әввәлчәдән һазырлашдырылмалыдыр. Һәр һансы бәдин әсәрин тәдрисинә башлајаркән артыг мүәллим шакирдләрә һәмин мөвзуја аид материал топламағы өјрәтмәлидир. Ситат сечмәк, ујғун епиграф тапмағ, характер вә мүнәсибәтләри ачачаг бәдин нүмунәләри, диалоглары «Ишә јазыја һазырлыг» дәфтәринә көчүрмәји тапшырмалыдыр. Бир нөв шакирд кичик тәдғигатчыја чеврилмәлидир. Ахы, дәрслик мүәллифләринин бәдин әсәрдән сечдији нүмунәләри, тәһлили нә үчүн шакирд өз јазысына көчүрсүн? Мәкәр нүмунә сечә билмәк, характерләри мүәјјәнләшдирән эпизодлары, штрихләри ајырды етмәк чәтин ишдир?

Мүәллим чалышмалыдыр ки, мүмкүн гәдәр һәр бир шакирддә мүстәғил тәһлил вермәк бачарығы јаратсын.

Ишә ашағы синифләрдән башламалыыг. V синифдә «Султан Сәнчәр вә Гары» һекајәсини тәдрис едәркән, евә белә бир тапшырыг вердим: ашағыдакы суаллара јазылы чаваб верин!

- 1) Султан Сәнчәр нечә һөкмдар иди?
- 2) Низаминин фикринчә, падшаһ нечә олмалыдыр?

V синиф шакирди Әлијев Рәфаел суаллара белә чаваб јазмышды (чүмләләр ејни илә шакирдин әдәбијјат дәфтәриндән көчүрүлмүшдүр):

«Султан Сәнчәр чох зүлмкар вә гәддар һөкмдар иди. О, чамаата пислик едир, онлары дөјдүрүр, сөјдүрүр, адамларыны көндәриб бүтүн вилајәти сојурду. Султан Сәнчәр јетимләрин малыны алыр, азғынлыг едир, һәр бучаға ох атырды. О, хырманлары дәнсиз, шәһәрләри евсиз гојур, гарылары инчидирди».

Икинчи суалын исә чавабы белә иди: «Падшаһ чамаатыны шад етмәли, өлкәсини абадлашдырмалыдыр. Әдаләт онун чырағы олмалы, һараја јетишмәли, вурулан јаралара мәлһәм гојмалыдыр. Һәр заман мәзлумларын истәјинә гулаг асмалыдыр».

Гејд едим ки, V «в» синифи зәиф синифдир. Јохлама јазы ишиндә он үч-он беш нәфәрә гәдәр шакирд ашағы гијмәт алыр.

Суаллара чавабы бу синифдә һамы мүнәфәғијјәтлә јазмамышды. Лакин Әлијев Рафаел кими јазанлардан 4—5 нәфәрин миниатүр иншаларыны охутдурдум, шакирдләр ешитдиләр. Сонра бу синифдә:

«Сөзүн дә су кими ләтафәти вар,
Һәр сөзү аз демәк даһа хош олар!»

«Әкинчиләрин ачы талеји» («Әкинчи»), «Авам ата оғлуну нә үчүн охутмаг истәмирди?» («Охутмурам әл чәкин!») мөвзуларында миниатүр ев иншалары јаздырылды вә јахшы јазыларын сајы артды.

VI «в» синфиндә:

«Онунчүн өјрәтдим ки, әлими бу сәнәтә,
Бир күн сәнә әл ачыб дүшмәјим хәчаләтә».
(«Кәрпичкәсән кишинин дастаны»).

«Дост олса бир адам бир адам илә,
Досту дүшән заман бир чәтин ишә,
Кәрәк көмәк едә она һәмишә»

(«Тысбаға, гарға, кәсәјән, аһу») мөвзуларында кичик иншалар јаздырдым. VI «в» синиф шакирди Зәкијева Нәчибә достлуға аид белә епиграфлар сечмишди:

«Вәфалы дост јад олмаз,
Көрмәсә јүз ил сәни» (Аталар сөзү).
«Дост баша бахар, дүшмән ајаға».
«Јахшы достуну јаман күндә сына».

Нәчибә јазмышды: «Мәним чох достларым вар: Ирадә, Наилә, Зәрифә, Алмаз, Бирчә... Адыны чәкдијим гызларла мән бирликдә дәрс һазырлајырам. Киноја, театра биркә кедирик. Мән достларымы чох сеvirәм. Онлардан бир күн ајрылдыгда дарыхырам.

Јахшы дост адама дар күндә көмәк әлини узадыр. Бөјүк Низами әсәрләриндән бириндә дејир:

Ким јахшы адамларын бәјәнсә, достлуғуну,
Бир күн көрәр онларын јарарлы олдуғуну.

Мән бир күн хәстәләнмишдим. Јаныма достларым кәлди. Онларын кәлмәсинә чох сеvirдим. Онлар мәнә кечилән дәрси баша салыб өјрәдиләр. Бах, көрүрсүнүзмү, дост нечә ширин шејдир? Әкәр достларым олмасајды, ким јаныма кәлиб, мәни сеvirдирәчәкди?».

Һәмин синфин шакирди Ирадә Мәһдијева исә јазысыны бу епиграфла башлајыр:

«Ел бир олса, дағ ојнадар јериндән».
(Аталар сөзү).

Һәр адамын досту олур. Досту олмајан һәјәчан кечирир, дарыхыр. Достлуғ инсанын һәјатыны мәнәландырыр. Гасым бәј Закир «Тысбаға, гарға, кәсәјән, аһу» тәмсилини достлуға һәср етмишдир. Бурада тысбаға, гарға, кәсәјән вә аһунун мөһкәм дост олдуғларындан, бачарыг вә габилијјәтләрини бирләшдирдикләриндән данышылыр. Онлар овчу әлине кечмиш достларыны хилас едирләр. Аһу тора дүшәндә тысбаға сүрүнә-сүрүнә ону хилас етмәјә кәлир. Достлары ону данлајырлар. Тысбаға исә дејир:

Еј әзиз достлар!
Достлуғда бир дејин бу нечә олар?
Өзүм билә-билә достларым дарда,
Асудә галајдым мән бир кәнарда?

Мән бу тәмсилдән белә бир нәтичә чыхартдым ки, һәр адам өз достунун чәтин ишә дүшдүјүнү көрәндә она көмәк етмәлидир...»

Бу дәрс илиндә VII синифдә ашағыдакы мөвзуларда кичик ев иншалары јаздырмышам:

«Кәнчин бири Хејир, бириси Шәрди.
Онлар адлары тәк ишләр көрәрди».
«Ханлығлар дөврүнүн ачы мәнзәрәләри...»
(«Сәркүзәшти-вәзири-хани-Ләнкәран» әсәри үзрә).

VII синиф шакирди Әлијева Е. 1-чи мөвзуја белә епиграфлар јазмышдыр:

«Әзизим каса долмаз,
Мәрд әли касад олмаз,
Јүз намәрдин чөрәјин
Доғрасан, каса долмаз»,
(Бајаты)

«Мәрдлә даш дашы, намәрдлә јемә ашы».

(Аталар сөзү)

Чох вахт өјрәдичи иншалара аид тәхмини план, епиграф јаздырырам. Шакирдләрә тапшырырам ки, планы истәдик-

лэри кими дәјишсинлэр, јазыларыны башга чүр гурсунлар. Епиграфларыны исә јенисини тапсынлар.

«Кәнчин бири Хејир, бириси Шәрди,
Онлар адлары тэк ишлэр көрәрди»

мөвзусуна аид белә план јаздырмышдым:

1) Бәдин әсәрләрдә хејирхаһлыг, нәчиблик, садиглик кими инсани кејфијјәтләрини тәсвири (мисал көстөр).

2) Чин гызы Јағманаз Бәһрам шаһа «Хејир вә Шәр» һекајәсини нә мөгсәдлә сөјләјир?

3) Хејрин нәчиблији, хејирхаһлығы һансы епизодларда верилмишдир? Шәри онунла мүгајисә ет; (әсәрдән мисаллар кәтир, шаирин мисра вә бејтләриндән истифадә ет).

4) «Хејир вә Шәр» һекајәси сәнә нечә тә'сир етди? Һекајәдән һансы нәтичәни чыхартдын?

Әлбәттә, бүтүн шакирдләр бу мөвзуларыны һамысыны савадлы, үслуб чәһәтдән сәлис јазмамышдылар. Әсил иш орасындадыр ки, бәдин әсәр һаггында шакирдә сәмини сөз сөјләдә биләсэн, ону мүстәгил тәһлил апармаға алышдырасан.

Әмәли јазылар

Бунлар да бир нөв кичик инша јазылардыр. Чалышырам ки, бу јазылар шакирдләри марагландырсын вә онлар һәмин јазыларыны әһәмијјәтини дәрк етсинләр. Мәсәлән, мөгәлә јазмаг. Синифдә һәр сырада отуранлара мүхтәлиф мөвзуда мөгәлә јазмаг тапшырылыр.

Биринчи сыра—«Синфимизин габагчыллары».

Икинчи сыра—«Мән синфимизи нечә көрмәк истәрдим? Һансы тәдбирләр хошума кәлир» вә с.

Мүхтәлиф мөвзуда вә синфин һәјаты илә бағлы јазылар шакирдләрдә күчлү мараг доғурур. Чәсарәтли тәнгидчиләрлә либерал, нөгсанлары өрт-басдыр едәнләр сечилир. Шакирдләрин арзусуну өјрәнир, интизамы позанлара мүнасибәтләрини ајдынлашдырырам. Шакирдләр белә јазыларда да нөгсанлара јол верирләр. Мәкәр бу, мүәллими горхутмалыдыр? Севиндиричи һал будур ки, шакирд гәләмини һәр саһәдә — тәнгид, әдәби тәһлил, тәсвир саһәсиндә сынајыр, нөгсанларыны ашкара чыхарыр, өјрәнир, инкишаф едир.

Протокол јазмаг. Мүәллим протоколун әһәмијјәтиндән данышыр.

Протокол ичласын мәнзәрәсини вермәлидир. Протокол елә јазылмалыдыр ки, ичласда иштирак етмәјән һәр бир шәхс протокол васитәси илә һәмин јығынчағын кедишини тәсәввүр едә билсин. Бу әмәли јазыны декабрын орталарында VI «в» синфиндә шакирдләрә өјрәтмәли идим. Һәр шакирд синиф ичласынын протоколуну јазан катиб иди. Протокол јазмағын бүтүн гајдаларыны, формасыны баша салдым.

Күндәлик мәсәлә:

Гыш тә'тилини марағлы кечирмәк.

Ушағлара тапшырдым ки, евдә синиф рәһбәринин тәклифләрини, мәсләһәтләрини јазсынлар. Бир-ики шакирдин исә чыхышыны версинләр. Бири киноја, дикәри музејләрдән биринә кетмәји, бир башгасы исә синиф коллективинин иштиракы илә јолка шәнлији кечирмәји тәклиф етсин.

Нөвбәти дәрсә кедәндә синифдә бир чанланма көрдүм ки... Демә, һәрә евдә «хәјали» бир ичласын кедишини јазмыш, јолдашларынын чыхышыны гејдә алмыш вә ичласда «гәрар» гәбул етмишди.

Бир нечә күндән сонра синиф рәһбәри мәнә дәһлиздә сахлајараг миннәтдарлыгла деди:

— Чох сағ олун, габаг ичлас кечирәндә протокол јазмаға катиб тапмырдым. Инди протокол јазмаг үстүндә катибләр арасында «дава» дүшүр...

Мәктуб јазмаг. Бу да иншадыр. Кичик, миниатүр иншадыр. V синифдә мәктуб јазмағы өјрәтмәздән әввәл шакирдләрә дејирәм ки, сәһвләрлә долу мәктуб јазмаг биабырчылыгдыр. Мәктуб савадлы, сәлигәли олмалыдыр. Чох тәсадүф едилән сәһви әввәлчәдән онларын нәзәринә чатдырырам:

— «Һөрмәтли мәктуб», «Шанлы мәктуб»—јазмаг олмаз. «Һөрмәтли халам, нәнәм, гардашым!»—белә јазмаг лазымдыр.

Сонра онлара, һәгигәтән, јахын адамларына, танышларына, Совет Ордусу сырларында олан гоһумларына мәктуб јаздырдым. Нөвбәти дәрсдә мәктублар тәсһиһ едилир вә зәрфләрә гојулуп саһибләринә көндәрилирди. Мәктуб јазмағын өјрәдилмәси декабрын сонунчу һәфтәсинә тәсадүф едилдијинә көрә мәктубларда јени ил тәбрикләри вә арзулары әсас јер тутурду.

V синифдән чалышырам ки, һәр шакирддин мütалиә дәфтәри олсун. Охудуғу китабларын адыны, мütәллифин фамилиясыны, әсәрин ғыса мәзмунуну вә гәһрәманлар һаггында рә'ји хүсүси графаларда гејд етсинләр. Бу җазылар да шакирдләрде мütәстәгиллик, тәнгидилик кими кејфијјәтләри инкишаф етдирир.

Бәзән ики дәрә саатында һәр һансы әсәр һаггында рә'ј җаздырыр вә җазыларда бурахылмыш сәһвләри тәсһий етдирирәм.

Бүтүн бу миниатүр, өјрәдичи иншалары җаздыраркән бир гануна садиг галырам: 1-чи дәрә саатында инша җазыб кәтирмәјән шакирдләре (беләләринин сајы 4—5 нәфәрдән артыг олмур) 2 (и́ки) җазмырам. Нијә? Нәзәрде тутурам ки, һәммин шакирдләре, ола билсин ки, мөвзу чәтин кәлир вә онлар һәлә нечә җазмағы билмирләр. Она көрә дә 1-чи дәрәдә синфин гүввәтли шакирдләринин җазыларыны охутдурур, шиһаһи олараг синиф шакирдләринин иштиракы илә мүшаһидә етдијим нөгсанлары дүзәлтдирирәм. Чәваб верән шакирдләри гијмәтләндирирәм.

VI «в» синфиндә бу ил «Севдијим әсәр» мөвзусунда инша җаздырдым. 1-чи дәрәдә бир нечә нәфәр җазмамышды.

— Баламирзә, җазмамысан?

— Хејир мütәллим, билмәдим нечә җазым.

— Онда јолдашларынын охудуғларыны диггәтлә динлә, өјрән!

Ертәси күн һамынын гаршысында «Севдијим әсәр» һаггында рә'ј җазысы вар иди. Баламирзәјә биринчи илдир ки, дәрә дејирәм. Икиликдир. Демә, о да мütәлиәни севириши. Әсәрләр һаггында марағлы, доғру мүһакимәләр јүрүдә билirmiш.

Кино-филмләр, тамашалар һаггында да рә'ј җаздырырам. Күтләви кедиш буна көзәл имкан јарадыр.

Октјабр ајында мәктәбимиз J. Сәмәдоғлунун ссенарисе әсасында чәкилмиш «Једди оғул истәрәм» филминдә күтләви бахыш тәшкил етди.

Бош дәрәсләрин бириндә VII «г» синфинә кетдим (мән һәммин синфин һәм дә синиф рәһбәријәм). Филм һаггында чанлы, ғызғын рә'ј мүбадиләси башланды. Филмин мусигиси, актјорларынын ојуну, режиссор иши, ссенаридә халг адәт-ән'әнә

ләриндән истифадә—һәр шеј хошумуза кәлмишиди. Ән тә'сирли эпизодлары онлардан сорушур, рә'јләрини өјрәнирдим. Дәрсин сонуна 20 дәгигә галмыш ушағлар тапшырдым ки, филм һаггында рә'ј җазсынлар. һамы ишә башлады: нәтичә чох фәрәһли олду. Әсәр, мütәллиф, гәһрәманлар һаггында о гәдәр сәмими фикирләре раст кәлдим ки...

Мүһакимә характерли җазылар

Инша җазыларынын башга нөвләриндә олдуғу кими, мүһакимә характерли җазылар да мütәллимдән чидди һазырлыг тәләб едир. Мütәллим дәрәси планлашдырмалы вә азы бир дәрә сааты шакирдләрә һазырлыг иши апармалыдыр. Шакирдләр мөвзуну әввәлчәдән дүшүнмәјәндә нәтичә чох ачыначағлы олур.

Октјабрын сону иди. Мүдиријјәт мәнни мәктәбимиздә бир синфә јохлама җазы апармаға көндәрди.

«Сәни тәрәннүм едирәм, Азәрбајҗан!»—шакирдләр бу мөвзуну җазмалы идиләр. һәммин синфин фәнни мütәллими хәтә иди. Мөвзуну е'лан етдим, вәрәғләри пајладым. Бахышларындан һисс едирдим ки, шакирдләр чәтинлик чәкирләр. Белә мөвзуја һазырлашмамышдылар. Кениш изаһат вердим. Нүмунә үчүн гејд дәфтәримдә олан епиграфлардан бир нечәсини онлара охудум. Чох чәтинликлә һәр шакирд бир сәһифә, сәһифә җарым инша җазды.

Җазы ишләрини тәсһий етмәјә башладым. Фикирләр даҗаз, һиссләр сөнүк, чүмлә вә ифадәләр гүсурлу, гуру иди... Җазы ишинин нәтичәси чох пис олду.

Синиф мütәллими ишә гајыдана кими, һәммин синифдә әвәзчи мütәллим олдум. Нөвбәти җазы «Ана мәһәббәти» олмалы иди. Һазырлыг дәрсинә белә башладым: мөвзуну шәрһ етдим, шакирдләри истигамәтләндирдим. Сонра нүмунә үчүн җаздығым парчаны онлара охудум. Бу сәһифәҗарымлыг ана вә ана мәһәббәти һаггында кириш иди. Ушағлар диггәтлә гулаг асдылар. Әввәл мөвзуја ујғун сечдијим епиграфы охудум.

Көзүмүн нуру, чаным ана!
Бөјүтдүн сән бизи јана-јана.
Гәдрини ел билир,
Әтрини күл билир,

Сачынын ағына, гарасына гурбанам.
Өмрүнүн о ширин лажласына гурбанам.

(Маһны)

Ана! Меһрибан, догма варлыг! Биз өвладлар, сәндән көз-
ләринин ишыгыны, кәнчлижинин тәрәватини алырыг. Биз бө-
јүдүкчә, сән гочалырсан, ана! Сачларына дән дүшүр, меһри-
бан чөһрәнә гырыш. Бу гырышлар бизим јолумузда чәк-
дијин изтираб вә һәјәчанларын изидир.

Көрпә икән ана гајгысына, ана нәвазишинә даһа чох еһ-
тијач һисс едирик. Аналарымыз ағыр дәгигәләримизин орта-
гы, јухусуз кечәләримизин кешикчисидирләр. Меһрибан ана
әли, бизим агрыларымызы ән гијмәтли һәким дәрманындан
даһа тез, даһа сәһркарлыгга сағалдыр. Биз аналарымызын
ганадлы арзулары, битмәз-түкәнмәз диләкләријик. Ана арзу-
ларынын ганадларында биз сәадәтли, ишыглы күнләрә ке-
дир, дүнјанын ән надир хошбәхтликләринә јетиширик.

Ана! Дүнјада сәнин үрәјин гәдәр кениш, сәнин мәһәббә-
тин гәдәр дәрин бир мәһәббәт тәсәввүр етмәк олармы? Бәстә-
карлар үрәктитрәдән маһныларыны, рәссамлар ән тә'сирли
әсәрләрини, шаирләр ән гијмәтли ше'рләрини сәнә һәср едир-
ләр...

Бу изаһатдан сонра мән, Ч. Чаббарлынын «Ана» адлы
ше'рини охујуб, синифдә тәһлил едирәм.

Бундан сонра шакирдләр ана һаггында, ән догма адам
һаггында сакитчә дүшүнүр, дәфтәрдә гејдләр едирдиләр. Зән-
кә ики дәгигә галанда јазысыны охумаг үчүн К. Гурбанов әл
галдырды.

— Дүнјада анадан ширин варлыг тәсәввүр етмәк олар-
мы? Сән бешикдә јатдығын заман о, сәнин кәләчәк һәјаты-
ны дүшүнүр. Сојуг, боран олса белә, сән ананын исти гојнун-
да јухуја кедирсән. Әкәр сәнин ајағына бир тикан батса, елә
бил ананын үрәјинә ох санчылыр.

Мәним анам чох меһрибан, ағыллыдыр. Онун отуз алты
јашы вар. О, сәһәр биздән әввәл ојаныб, јемәјимизи верир вә
бизи мәктәбә јола салыр. Сонра ев ишләри илә мәшғул олур.
Гардашым вә мән ев ишләриндә она көмәк едирик. Мәним
анам дадлы хөрәкләр биширир. Мән ону чох севирәм...

Бу, һазырлыг дөврүнүн илк аддымлары иди. Јохлама
јазы ишинә кими шакирдләр мөвзуну әтрафлы дүшүнмүш,
анаја аид көзәл епиграфлар тапмышдылар. Јазылар башдан-
оаца сәмими фикирләрлә, мәһәббәтлә долу иди.

Декабрын он алтысында VII «г» синфиндә «Мәним ар-
зум» адлы јохлама инша јаздырдым. Әввәлки дәрсдә мөвзу
шакирдләрә шәрһ едилди. Бу синифдә V синифдән ишләјирәм.
Һәр һансы мөвзуну јаздыраркән чәтинлик чәкмирәм. Ша-
кирдләрдә јазы вәрдишләри вардыр, онлара истигамәт верән
кими јазырлар.

Севда Мәммәдова јазыр:

«Мәним дә арзум вар. Һәр күн мәктәбдә севимли мүәл-
лимләримә көрдүкдә, онларын меһрибан сәсини ешитдикдә
гәлбим шиддәтлә дөјүнүр, хәјала далырам, өзүмә белә бир
суал верирәм: «Көрәсән, мән дә өз севимли мүәллимләрим
кими ола биләчәјәмми? Ахы, мән дә мүәллим олмаг истәји-
рәм. Мән бу сәнәтә кичик јашларындан вурғунам. Ахы, пла-
нетләри фәтһ едән космонавтлары да, инсанларын сағлам-
лығы кешијиндә дуран һәкимләри дә, нефтчиләри, бәстәкар-
лары, јазычылары да мүәллим јетишдирмишдир...»

Дедикләримизи јеқунлашдыраг. V—VII синифләрдә
шакирдләрә мүхтәлиф мөвзуларда миннатүр иншалар јаз-
дырыларса, онлар јухары синифләрдә истәр ири һәчмли бә-
дди әсәрләрин тәһлилини верәркән вә истәрсә дә мүчәррәд
мөвзулары ишләркән мүстәгиллик көстәрәр, ағыллы, сәмими
фикирләр сөјләјәрләр.

Мүәллим бағбана бәнзәр. Бағбан ағачлара, торпаға сә-
пилмиш тохума гајгы илә гуллуғ етдији кими, мүәллим дә һәр
шакирдин фитрәтиндә олан тәбии имканлары, истә'дад, бача-
рығы инкишаф етдирилмәли, онлары һәјата ағыллы, савадлы
јола салмалыдыр...

ГРАММАТИКАДАН КЕЧИЛМИШ МАТЕРИАЛЛАРЫН МӨҢКЭМЛЭНДИРИЛМƏСИ ВƏ СИСТЕМƏ САЛЫНМАСЫНДА МҮШТƏРƏКЛИЈИН РОЛУ

Исмајыл ЗƏРБƏЛИЈЕВ

Н. Зәрдаби адына КДПИ-нин баш мұаллими

Орта мектебин VII синфинде 20 саатлыг «Чүмлө үзвләри» бәһси, 7 саатлыг «Баш үзвләрин иштиракына көрә чүмләннин нөвләри» вә 12 саатлыг «Чүмләннин һәмчинс үзвләри» бәһси тәдрис олунаркан һәммин мөвзуларын мүштәрәк үзвләрлә әлагәли изаһ едилмәси бу саһәдә тәлимин кејфијјәтини јүксәлдәр, мөвзулары тәчрүби чәһәтдән анлашыглы етмәјә сәбәб олар. Бунун үчүн мүштәрәклијин өзүнү әсаслы шәкилдә өјрәнмәк, тәчрүби чәһәтдән нүмајиш етдирмәк лазымдыр.

Садә чүмләдә ики вә даһа чох үзвүн, мүрәккәб чүмләдә исә ики вә даһа чох компонентин бағлы олдуғу үзвә мүштәрәк үзвә дејилир.

Орта мектебин VII синфинде анчаг садә чүмләләр тәдрис едилдијиндән садә чүмләни, һәмчинс үзвләри мүштәрәкликлә әлагәли өјрәтмәк, мүштәрәклијин тәрифинде дејилән әламәтләрин әввәлинчиләрини (јәни садә чүмләдә ики вә даһа чох һәмчинс үзвүн ејни чәһәтдән бағлы олдуғу, ејни чәһәтдән изаһ етдији үзвә мүштәрәк үзвә дејилдијини) изаһ етмәк, мөвзуларын тәдриси илә әлагәләндирәрәк тәтбиғ етмәк фајдалыдыр. Садә чүмләдә мүштәрәк үзвә олмадан һәмчинс үзвләр ола билмәз. Демәли, садә чүмләдә һәмчинс үзвләри 12 саат әрзиндә тәдрис едән мұаллим, мүштәрәклији шакирдләрә там мәнимсәтмәли вә һәмчинс үзвләр һаггындакы мәлуматы мөһкәмләндирмәкдә мүштәрәкликләдән истифадә етмәлидир. Дилимиздә елә бир һәмчинс үзвлә чүмлә тапмағ олмаз ки, оҗада мүштәрәкликлә олмасын. Ахы, һәмчинс үзвләр мүш-

тәрәк үзвә үчүн синтактик базадыр. Она көрә дә мүштәрәкликлә һәмчинслији ајры тәсәввүр етмәк олмаз. Бүтүн чүмлә үзвләри һәмчинс олдуғу кими, бүтүн чүмлә үзвләри мүштәрәк дә олур; мәсәлән:

1. Наркилә бу пычылтылары ешидир, көзләрдә ојнајан бу ваһимәли шүбһәләри көрүр вә јанырды (М. Ибраһимов).

2. Бу, елә ағыр, зәһәрли бир лоғма иди ки, ичәрисиндә һеч чүр әримир, һеј галхыб боғазыны тутур, ону боғурду (М. Ибраһимов).

Көстәрдијимиз мисалларын биринчиси садә, икинчиси табели мүрәккәб чүмләдир. Бурада мүштәрәк үзвләрин өзүнә-мәхсус хүсусијјәтләрини билмәдән, һәмчинс үзвләри һаггында шакирдләрә кениш изаһат вермәк олмаз. Бунун үчүн билмәк лазымдыр ки, биринчи чүмләдә мүштәрәк мүбтәдә вәзифәси дашыјан «Наркилә» сөзү тәләб етмишдир ки, «ешидир», «көрүр» вә «јанырды» хәбәрләри фе'лин ејни заманында, ејни шәхсдә олсун, мүбтәдә илә шәхсә вә кәмијјәтә көрә узлашсын. Мүштәрәк үзвүн бу тәләби өдәнилмәзсә, чүмләдә һәмчинс үзвлә садә чүмлә олмаз. Икинчи мисалда (табели мүрәккәб чүмләдә) мүштәрәкликлә өзүнү башга шәкилдә көстәрмишдир. Бурада бир мүштәрәклијә икки һәмчинсликлә табедир. «Лоғма иди» сөзләри биринчи чүмләдә (баш чүмләдә) исми хәбәр вәзифәсини дашыјыб «ағыр», «зәһәрли» сөзләрини (һәмчинс тәјинләри) өзүнә табә етмишдир. Һәммин чүмләннин икинчи тәрәфини тәшкил едән садә чүмләннин хәбәрләрини—«әримир», «тутур», «боғурду», «бу» сөзү өзүнә табә етмиш, тәләб етмишдир ки, һәммин хәбәрләр фе'лин ејни формасында ишләнсин, демәли, һәмчинс олсун. Мүштәрәк үзвүн ики чүмлә үзәриндә көстәрдијимиз вә дикәр хүсусијјәтләрини билмәдән һәмчинс үзвләри өјрәтмәк, әлбәттә, чәтиндир. Биз бурада анчаг мүбтәдәнын вә хәбәрин мүштәрәклијини көстәрдик. Һәр чүр һәмчинсликлә, һәр чүр мүштәрәкликлә вәһдәтдә изаһ едилмәлидир. Мүштәрәклији өјрәнмәдән һәмчинслији өјрәтмәк гејри мүмкүндүр. Чүнки дилимиздә олан бүтүн һәмчинс үзвләр мүштәрәк үзвләр һесабына јаранмышдыр. Мүштәрәкликлә олмазса, һәмчинсликлә дә олмаз.

Орта мектепләримиздә анчаг норматив грамматика тәдрис едилдији үчүн, онун гаршысында гојулан мәгсәд шакирдләрә сөзләри мүхтәлиф грамматик формаларда ишләдә билмәк, сөз бирләшмәләри вә чүмләләри дүзкүн тәртиб етмәк вәрдишләри илә силаһландырмагдан ибарәтдир. Бу мәгсәдлә

шакирдларэ нитг мэдэнијјэтинин инчэликларини мэншмэсэт-мэк лазым кэлир. Мүштэрэк үзвлү чүмлэлэр бу мэгсэди һа-јата кечирмэк үчүн чох элверншлидир. Чүнки белэ чүмлэлэр дүшүнүлмүш, ағыллы ихтисарлар һесабына јараныр. Белэ чүмлэлэрдэ мэгсэд сөзэ гәнаэт етмэк, аз сөзлэ кениш фикир ифадэ етмәкдир.

Орта мәктәбин VIII синфиндэ «Табесиз мүрәккәб чүмлэлэр», «Табели мүрәккәб чүмлэлэр», «Нитг мэдэнијјэти вэ үслубијјат» бәһсләрини мүштэрэк үзвләри, онун үслубу им-кан вэ хүсусијјәтләрини әсаслы шәкилдэ билмәдән, онунла әлагәләндирмәдән өјрәтмэк мүмкүн дејилдир.

Дилимиздэ олан бүтүн табесиз мүрәккәб чүмлэләрин бир гисми мүштэрэк үзвлү табесиз мүрәккәб чүмлэләрдир. Белэ табесиз мүрәккәб чүмлэлэр мүштэрэк үзвлү садэ чүмлэләрэ чох охшајыр; мәсәлән:

1. Дәдэ Бәһмән јенә бир шеј анламады, амма нә үчүн сорушдуғуна пешман олду (Әфган). 2. Бручдун дедији сөз Новрузәлинин хошуна кәлди, тәклиф кими бир сәслә гәбул олунду (Т. Әфәндијев). 3. О чарпајысындан галхыб пәнчәрәјә тәрәф кәлди, пәрдәни чәкиб дырмашды (Т. Әфәндијев). 4. Ој-најан мәнтәгә мүдиридир, сән өл аз шабаш верәнин памбы-ғыны учуз алачаг (Әфган). 5. Дәдэ Бәһмән Күлјанағын әлин-дән тутуб тахта әјләшдирди, Ширинбачы да Колхозун (Әф-ган). 6. Јадикар кәзинтидә иди; ајдын, кениш сәмада кәзир-ди (Т. Әфәндијев).

Көстәрдијимиз мисаллары мүштэрэк үзвүн мә'на хүсу-сијјәтләрини билмәдән ајдынлашдырмаг олмаз. Һәмнин ми-саллардан биринчи, икинчи вэ үчүнчү мүштэрэк үзвлү садэ (чүнки бурада мүштэрәклик үчүн һәмчинс үзвләр синтак-тик база олмушдур), дөрдүнчү, бешинчи вэ алтынчы исә табесиз мүрәккәб чүмләдир (чүнки бурада мүштэрәклик үчүн синтактик база һәмчинс үзвләр дејил, садэ чүмлэләрдир).

Табесиз мүрәккәб чүмлэләрдә мә'на әлагәләрини изаһ едән мүәллим көстәрмәлидир ки, бурада мүштэрэк үзвүн мүс-тәсна әһмијјәти вар, бу әлагә грамматик варлыгла јара-нан әлагәдир, лакин мүштэрэк үзв мә'на әлагәси јаратмыр. Мә'на әлагәсини табесиз мүрәккәб чүмләни әмәлә кәтирән садэ чүмлэләрин ифадэ етдији мә'на ујғунлуғу јарадыр. Табе-сиз мүрәккәб чүмлә мүштэрэк үзвлү табесиз мүрәккәб чүмлә-ләрдисә, бурада ики әламәтә диггәт јетирмәли: 1. Мә'на әла-гәси 2. Мүштэрэк үзвүн јаратдығы әлагә.

Сөһбәт мүштэрэк үзвлү табесиз мүрәккәб чүмлэләрдән кетдији үчүн биз дә мүштэрэк үзвлү табесиз мүрәккәб чүм-ләләрдә мә'на әлагәси һаггында данышачағыг. Бә'зән чох сәһв олараг мүштэрэк үзвүн јаратдығы әлагә илә мә'на әла-гәсини ејниләшдирирләр. Бу, белә дејилдир. Мәсәлән: **Мәһ-кәмә вахты** Колхоз өзүнү чох гәрибә апарды, билә-билә өз кү-наһларыны түндләшдирмәјә чалышырды (Әфган). **Бирдән** га-ра кәзләри ишыгланды, солғун додаглары араланды (Т. Маһ-муд).

Бу мисаллар мүштэрэк заман зәрфликли (мәһкәмә вах-ты) вэ тәрзи-һәрәкәт зәрфликли (бирдән) табесиз мүрәккәб чүмлэләрдир. Һәмнин мисалларда ики нөв әлагә вардыр. 1. Мә'на әлагәси. 2. Грамматик варлыгла (мүштэрэк үзвлә) јара-нан әлагә. Биринчиси табесиз мүрәккәб чүмләни әмәлә кә-тирән садэ чүмлэләр арасындакы мә'на јахынлығындан, мә'-на ејнилијиндән, икинчиси чүмлә үзвү шәриклији илә, граммат-тик варлыгла јаранан әлагәдир. Бунлар бир-биринин ејни дејилдир. Биринчи мисалда шәрикли үзв заман зәрфлији (мәһкәмә вахты), икинчи мисалда тәрзи-һәрәкәт зәрфлији (бирдән) олдуғу һалда, мә'на әлагәләри тамамилә башга-дыр. Биринчи мисалда ардычыллыг, икинчидә исә заман әла-гәси вардыр. Одур ки, табесиз мүрәккәб чүмлэләрдә мә'на әлагәсини тәдрис едән заман бунларын тәчрүби шәкилдә иза-һы табесиз мүрәккәб чүмлэләрдә мә'на әлагәләринин әсаслы шәкилдә мәнимсәнилмәсиндә мүһүм рол ојнајар.

Табесиз мүрәккәб чүмлэләрдә мә'на әлагәләри нисбәтән чәтин мәнимсәдилән мөвзулардандыр. Һәтта, мүштэрэк үзв-лү чүмлэләрдә бу мәсәлә бә'зән сәһв изаһ олунур. Чүнки дилимиздә елә чүмлэләр дә вар ки, орадакы мүштэрэк үз-вүн јаратдығы әлагә илә мә'на әлагәси ујғун кәлир. Бу, һеч дә әсас вермир ки, бүтүн мүштэрэк үзвлү табесиз мүрәккәб чүмлэләрдә бу, беләдир. Мәсәлән:

1. Күләкләр әсмәсин, шимшәк чахмасын,

Көрпә јухусунда күл дәрән заман (Б. Ваһабзадә).

2. Һәким бураја чатанда Рәсул кәлинин суалыны ешит-мәди, онлар донмуш бир вәзијјәтдә галдылар (Т. Маһмуд).

Һәр ики мисал мүштэрэк заман зәрфликли табесиз мү-рәккәб чүмләдир. Биринчи мисалда һәм мә'нача заман ејни-лији, һәм дә мүштэрэк заман зәрфлији табесиз мүрәккәб чүм-ләнин тәрәфләрини бирләшдирир. Бурада мүштэрэк үзвүн

3. Сифарнш—4895

33

жаратдыгы элагэ илэ ма'на элагэси ејнидир. Икинчи мисалда исэ вэзијјэт белэ дејилдир. Бурада мүштэрэк үзв замаң зэрф-лији (һәким бураја чатанда), ма'на элагэси исэ сәбәб вә нәтичә элагэсидир. Көрүндүјү кими табесиз мүрәккәб чүмлэләрдә ма'на элагәләринин тәдриси мүштэрэк үзвләрлә элагәләндирилдикдә көзәл нәтичә верир.

Мүштэрэк үзвләр бағлајычылы табесиз мүрәккәб чүмләләрин тәдриси заманы да мүһүм рол ојнајыр. Хүсусән, елә мүштэрэк үзвлү табесиз мүрәккәб чүмләләр вар ки, бурада мүштэрәклији санки бағлајычылар јарадыр. Белә бағлајычылар мисал олараг иштирак билдирән һәм, һәм дә, да, дә, инкар билдирән нә, нә дә вә башгаларыны көстәрмәк олар. Мәсәлән:

Атам да вар, амам да (Б. Бајрамов). Инди нә гачмаг оларды, нә дә кизләнмәк (Әфган). Онун адамы да мәнәм, прокурору да, маһкәмәси дә (Әфган).

Көстәрдијимиз мисаллар мүштэрэк хәбәрли табесиз мүрәккәб чүмләләрдир. Бурада мүштэрәклијин јаранмасында бағлајычылар мүһүм рол ојнајыр. Чүнки бу бағлајычылары һәмин чүмләләрдә ишләтмәсәк, о чүмләләрин агибәти чоһ пис олар, ма'на аңлашылмаз. Одур ки, VIII синифдә «Бағлајычылы табесиз мүрәккәб чүмләләр»и, «Нитг мәдәнијјәти вә үслубијјат» кими ири һәчмли мөвзулары тәдрис едән мүәллим, мүштэрәклијин бу ма'на хүсусијјәтләрини билмәдән, ону шакирдләрә өјрәтмәдән о синифдә грамматик курсун әсаыны тәшкил едән һәмин мөвзуларын тә'лиминдә мүвәфғәијјәт газана билмәз. Сон вахтлар VIII синфин програмына даһил едилмиш марағлы вә мүасир һәјатын тәләби илә сәсләшән мөвзулардан бири дә «Нитг мәдәнијјәти вә үслубијјат»дыр. Бу мөвзунун кејфијјәтли тәдриси әдәби дилдән практик бахымдан истифадә едилмәсини тә'мин едир. Бу практик тә'лим мүштэрэк үзвлү чүмләләр үзәриндә апарылдыгда даһа көзәл сәмәрә верәр. Ахы, мүштэрэк үзвлү чүмләләр грамматиканын үслуга күзәштә кетмәси сәјәсиндә јараныр. Услубијјатын тәдгигат объекти грамматикадыр. Дил өз үзәриндә артыг «јүкү», сөз вә ифадәни кәздирмәк истәмәз. Услубијјат да дилдә олан артыг сөз вә ифадәләрин ишләдилмәмәси демәкдир. Услубијјат дили чиләләјыр, онун аз сөзлә кениш фикир ифадә етмәсинә наил олур. Одур ки, үслубијјатын, нечә дејәрләр, бу нәчиб иши үчүн грамматика она күзәштә кедир, беләликлә дә, мүштэрәклик јараныр. Мәсәлән: Мөвһумат тирјәк кими бир

шејдир, ахмаг адамларын пулуну да әлиндән алып, ағлыны да (Әфган). Биринчи катиб ушағын ушаг дилини билир, бөјүүн бөјүк (Әфган). Бу чүмләләрдә фикир јығчам вә аңлашығлы формада ифадә едилмишдир. Чүнки чүмләләр грамматиканын үслуга күзәштә кетмәси нәтичәсиндә јаранмышдыр. Әкәр үслубијјат һәмин чүмләләри чиләләмәздә, онда һәмин чүмләләр башга формада ифадә едилмиш оларды. Онда да сөз чоһ, фикир долашығ ифадә едиләр, мәгсәд ајдын олмазды. Буну һәмин чүмләләрдән бири үзәриндә көстәрәк:

Мөвһумат тирјәк кими бир шејдир, тирјәк ахмаг адамларын пулуну әлиндән алып, тирјәк ахмаг адамларын ағлыны да әлиндән алып. Демәли, «Нитг мәдәнијјәти вә үслубијјат» мөвзусуну мүштэрэк үзвләрлә элагәли кечмәк олдуғча әлверилидир.

Мүштэрэк үзвләрин даһа дәриндән өјрәдилмәси шакирдләрин VII вә VIII синифләрдә Азәрбајчан дилиндән алдылары биликләри системә салыр, «Нитг мәдәнијјәти вә үслубијјат» бөлмәсини өјрәтмәкдә мүһүм рол ојнајыр, мүштэрәклијин тәклары онларын тәдриси ил боју алдылары мә'луматы дәринләшдирир.

VIII синифдә чәтин, лакин марағлы мөвзулардан бири дә «Табели мүрәккәб чүмләләр»дир. Бу мөвзунун тәдрисинә 14 саат вахт ајрылмышдыр. Бурада дәрс дејән мүәллим унутмамалыдыр ки, дилимиздә олан табели мүрәккәб чүмләләрин дә бир гисми мүштэрэк үзвлү, һәтта мүштэрәк компонентли табели мүрәккәб чүмләләрдир. Белә чүмләләри дә тәдрис едәркән «Нитг мәдәнијјәти вә үслубијјат»ла элагәләндирмәлидир. Чүнки белә чүмләләр үзәриндә дә үслубијјат өз ишини көрмүшдүр. Мәсәлән: һүрү һисс етди ки, нәдәнсә нараһатдыр, күнүн тез кечмәсини, Саһибин тез кәлмәсини истәјир (М. Ибраһимов).

Пристав олмаг фикри Сәлим бәјин варлығыны елә дәриндән мәшғул етди ки, Афәридә илә Хасполад јадыннан чыхды, зурна-балабан сәси дә гулағына кәлмәди (М. Ибраһимов).

Көрүндүјү кими һәмин мисаллар үзәриндә үслубијјат өз ишини көрмүш, һәмин чүмләләри өз сүзкәчиндән кечирмишдир. Бу, грамматика үчүн дә, јазан вә данышан үчүн дә, демәли, дил үчүн дә әлверилидир.

«Табели мүрәккәб чүмләләр»и тәдрис едән мүәллим онун «Бир нечә будаг чүмләли табели мүрәккәб чүмләләр» бөлмә-

сини өжрэдэркэн мүштэрэкликдэн даһа кениш мә'нада истифада етмелидир. О, гејд етмелидир ки, «Бир нечә будаг чүмләли табели мүрәккәб чүмләләр»ин бир гисми мүштэрәк компонентли табели мүрәккәб чүмләләрдир. Белә чүмләләрдә һәмчинс үзвлү садә чүмләләрдә һәмчинс үзвләр ејни үзвү ејни чәһәтдән изаһ етдији кими, һәмчинс будаг чүмләләр дә баш чүмләјә ејни чәһәтдән бағланыб, ону ејни чәһәтдән изаһ едир. Бурада баш чүмлә мүштэрәк, она ејни чәһәтдән бағлы олан, ону ејни чәһәтдән изаһ едән будаг чүмләләр исә һәмчинсдир. Бу, үслугијатын апардығы мә'налы ихтисас һесабына јаранан грамматик формадыр. Мәсәлән:

— Мән о зәфәр күнү доғулмушам ки,
О күн алт-үст едиб мүтләгијјәти,
Дүнјанын эн бөјүк бир гит'әсиндә,
Гурулмуш мүзәффәр Совет дәвләти (И. Сәфәрли).

Дујду ки, синәси һәјәчанла долур, илк андакы һејрәт әријиб дағылыр, атасынын тәклифи үрәјиндә чохдан чавабсыз галан ширин һәвәсләри гычыгландырмаға башлајыр (М. Ибраһимов).

Кәстәрдијимиз мисаллар мүштэрәк баш чүмләли, һәмчинс будаг чүмләли, табели мүрәккәб чүмләләрдир. Һәр ики чүмләдә мүштэрәклик һәмчинс будаг чүмләләрин сајы гәдәр ихтисар едилмиш баш чүмләләр һесабына јаранмышдыр. Әкәр һәмин чүмләләр үзәриндә үслугијат өз ишини көрмәздисә, онда биринчи табели мүрәккәб чүмләдәки фикир ики, икинчи табели мүрәккәб чүмләдәки фикир исә үч мүрәккәб чүмлә илә ифада олунарды. Бу исә дилдә сөз исрафчылығына јол вермәк демәкдир.

Чохкомпонентли табели мүрәккәб чүмләләри өжрәдән мүәллим изаһ етмелидир ки, баш чүмләси бир, будаг чүмләси ики вә даһа чох олан табели мүрәккәб чүмлә олдуғу кими, будаг чүмләси бир, баш чүмләси ики вә даһа чох олан табели мүрәккәб чүмләләр дә вардыр. Бурада да үслугијат өз ишини көрүр. Бурада да сөз аз, фикир кениш олур, бурада да мүштэрәк будаг чүмлә баш чүмләләрин сајы гәдәр ихтисар едилмиш будаг чүмләләр һесабына јараныр; мәсәлән:

О јердә ки, дан јери нур ичиндә ојаныр, О јердә ки, чөл боју гызыл күнәбаханлар ал күнәшә бојланыр, О јердә ки, кәгаллар јашыл бир лент кими сәһралара сүзүлүр, О јердә

ки, фәрәһдән өмүр күлүр, күн күлүр, О јердә ки, Днепрһес бир нур чәләнки кими аләмә ишыг јажыр, О јердә ки, сүнбүлләр бу достлуға сөз гошуб әбәди пычылдајыр, Бах, ордан башлајыр әмин-аманлыг долу, динчлик долу фәсилләр (И. Сәфәрли).

О јердә ки, далғаланыр дост елләрин ал бајрағы, О Јердә ки, көнүлләрин хәзан билмәз бағча-бағы, Ше'рим орда чалар ганад (С. Рүстәм).

Табели мүрәккәб чүмләләри тәдрис едән мүәллим бурадакы мүштэрәклији, онун рол вә әһәмијјәтини изаһ етмирсә, бүтөвлүкдә бәһсин тәдрисиндә мүвәффәгијјәт газана билмәз.

VIII синифдә «Нитг мәдәнијјәти вә үслугијат» бөлмәсинин тәдриси гаршысында дуран вәзифәләрдән бири дә чүмләләрин үслуги имканларыны, ишләнмә мәгамларыны шакирдләрә өжрәтмәкдән ибарәтдир. Бүтүн бунлары тәдрис или боју шакирдләрин алдыглары биликләри системә салмаг, үмумиләшдирмә апармаг үсулу илә етмелидир. Тәчрүби ишләрин бу сәһәдә даһа бөјүк әһәмијјәти вардыр. Мәсәлән, шакирдләрә ашағыдакы характерли тапшырыглар вермәк олар. Бу чүмләләрин формалашмасында үслугијатын ролуну мүәјјәнләшдириб, дәфтәринизә јазын.

1. Биз беләчә сахтакарлыг еләјә-еләјә нүфуздан дүшүрүк, нүфуздан дүшә-дүшә өзүмүзү алдадырыг, ата-аналары да, шакирдләри дә.

2. Битки мүнбит торпагда тез гыдаландығы кими, јенијетмә дә инаныб, е'тибар еләдији адамларын арасында бөјүјүр, бә'зән онларын јанлыш һәрәкәтини дә олдуғу кими гәбул едир, бу исә јенијетмәнин һәјат һадисәләринә мүнәсибәтинин ахарыны дәјишир.

3. Булаг сују көз јашы кими думдуру, буз кими сәпсәрин олардымы јерин көксүндән чыхмасајды, торпагдан чыхмасајды?

4. Чајлар баһарда чошуб-дашардымы, гүзејләрин гары әримәсәјди, дағлардан сел-су кәлмәсәјди?

5. Нә сән, нә мән «а»дан башлајыб «атама» кедән јолда чәсарәтлә аддым ата билмәздик, әлимиздән тутан, бүдрәмәјә, јыхылмаға гојмајан мүәллимимиз олмасајды.

6. Мүәллим елә бәләдчидир ки, һансы дағдан ашсан, һансы дөнкәдән бурулсан, сәнә һәјан, сәнә јол јолдашыдыр.

7. Севәк бу пешәни, мүәллим адына һөрмәт еләјәк.

8. Севдирәк бу пешәни, мұәллим адына һөрмәт еләсинләр. (Әлбәттә синифдә шакирдләрин руһуна даһа чох ујғун чүмләләр сечмәли)—Ризван Чавадов. «Азәрбајчан кәничләри». 21 январ 1971-чи ил.

Белә тапшырыглар үслубијјатла мұштәрәклијин јахын әлагәсинин мәнимсәнилмәсинин дә тә'мин едәр.

Дилимиздә олан садә, табесиз вә табели мұрәккәб чүмләләрин бир гисми мұштәрәк үзвлү чүмләләрдир. Хүсусән, «Чүмләннин һәмчинс үзвләри» (12 саат), «Табесиз мұрәккәб чүмләләр» (6 саат), «Табели мұрәккәб чүмләләр» (14 саат), «Нитг мәдәнијјәти вә үслубијјат (12 саат) кими бәһсләри тәдрис едән мұәллим һәмин мөвзулары мұштәрәкликлә вәһдәтдә тәдрис едәрсә, даһа бөјүк мұвәффәгијјәт газанар.

ӘЛАВӘЛӘРИН ТӘДРИСИ НАГГЫНДА

М. С. БӘСӘНОВ,
педагожи елмләр һәмизәди, досент

Азәрбајчан дилиндә чүмлә үзвләрини конкретләшдирмәк, онлара, нечә дејәрләр, јени ад вермәк мәгсәди илә бир сыра әләвә сөзләр ишләнир. Чүмләјә әләвә едилән белә сөзләр— әләвәләр өзләриндән әввәлки чүмлә үзвүнү ајдынлашдырыр, онун мұәјјән әләмәтини нәзәрә чарпдырмаға вә ифадә едилән фикрин тә'сир гүввәсини артырмаға көмәк едир.

Шакирдләр әләвәләрин өјрәнилмәсиндә ашағыдакы чәтинликләрлә гаршылашырлар:

1) Онлар нитгин тә'сир гүввәсини артырмаг мәгсәди илә чүмлә үзвүнә мұвафиг әләвә сөз тапыб ишләдә билмир вә ја аз ишләдирләр.

2) Чүмлә үзвү илә онун әләвәси арасында фәсиләни мұәјјәнләшдирмәкдә чәтинлик чәкир вә ифадәли охунун тәләбини позурлар.

3) Әләвәләрдә дурғу ишарәләрини јерли-јериндә ишләдә билмирләр.

4) Бә'зән мұвафиг суал вермәк јолу илә исми хәбәрләрин әләвәсини һәмчинс хәбәр кими изаһ едирләр.

Әләвәләрин тәдрисиндә гаршыја чыхан чәтинликләри арадан галдырмаг вә бу хүсусда шакирдләрә ајдын тәсәввүр вермәк үчүн әләвә сөзләрин өјрәнилмәсинә мұбтәдаларын әләвәсинин мәнимсәдилмәсиндән башламаг даһа фәјдалыдыр.

Тәчрүбә көстәрир ки, әләвәләрин тәдрисиндә шакирдләрин синтактик әләгәләр һаггында әлдә етдикләри билији јада салмағын хүсуси әһәмијјәти вардыр.

Шакирдләр узлашма әләгәси һаггында верилән мә'луматдан билирләр ки, мұбтәда илә хәбәр шәхсә вә кәмијјәтә көрә

узлашыр. Демәли, мүәллим әлавәләри өррәдәркән узлашма әлагәси һаггында мә'лум биликләри јада салмаг јолу илә јени материалын мәнимсәнилмәсини хејли асанлашдыра биләр.

Бу јадқсалма, јә'ни тәкрат мәктәбләримиздә мүхтәлиф үсулларла апарылыр. Мәсәлән, мүшаһидә апардығымыз мәктәбләрин бириндә мүәллим һәмин мәгсәдлә грамматик тәһлил-дән истифадә етди. Бу мәгсәдлә о, ашағыдакы чүмләләри тахтада јаздырды:

1) О—аиләнин бөјүк оғлу орта мәктәби битирән кими истеһсалата кедәчәкдир.

2) Онлар—гоншу мәктәбдән кәлән нүмајәндәләр бизим тәчрүбәмизи бәјәндиләр.

Сонра һәмин чүмләләр әлавәсиз јаздырылды вә шакирдләрин диггәти орадакы мүбтәда илә хәбәрин үзәринә јөнәлдилди.

1) О, орта мәктәби битирән кими истеһсалата кедәчәкдир.

2) Онлар бизим тәчрүбәмизи бәјәндиләр.

Мүәллим шакирдләрин фәал иштиракы илә ајдынлашдырды ки, бу чүмләләрин мүбтәда илә хәбәрләри шәхсә вә кәмијјәтә көрә узлашыр.

Даһа сонра һәмин чүмләләр мүбтәдалары ишләдилмәдән әлавәләрлә јаздырылды.

1) Аиләнин бөјүк оғлу орта мәктәби битирән кими истеһсалата кедәчәкдир.

2) Гоншу мәктәбдән кәлән нүмајәндәләр бизим тәчрүбәмизи бәјәндиләр.

Шакирдләр бурада хәбәрин әлавәләрлә шәхсә вә кәмијјәтә көрә узлашдығыны көрдүләр. Онлар, ејни заманда, өјрәндиләр ки, әлавәләр чүмлә үзвү кими дә ишләнир. Белә ки, јухарыдакы чүмләләрдә әлавәләр мүбтәда јериндә ишләнмиш вә к и м? суалына чаваб олмушдур.

Бүтүн бунлардан сонра мүәллим гејд етди ки, белә бир вәзијјәти мүбтәдасы I вә II шәхс әвәзликләри илә ифадә олупан чүмләләрдә көрмәк мүмкүн дејилдир; чүнки белә чүмләләрдә әлавәләр хүсусиләшир. Буну ашағыдакы чүмләләрдә даһа ајдын шәкилдә мүшаһидә етмәк олар:

1) Мән—аиләнин бөјүк оғлу, орта мәктәби битирән кими истеһсалата кедәчәјәм.

2) Биз, VII синиф шакирдләри, даһа јахшы охумаға сөз веририк.

Мүбтәданын әлавәсиндән данышаркән тә'јини әлавә һаггында дәрсликдә верилән изаһата хүсуси диггәт јетирмәк вә ону сәчијјәви мисаллар әсасында шакирдләрә шүүрлу сурәтдә мәнимсәтмәк лазымдыр. Бу мәгсәдлә, тәхминән, ашағыдакы мисаллардан истифадә етмәк олар:

1. Бунунла да Мейди—икид партизан һәм кәнди, һәм дә онун чәсур сакинләрини хилас етди. (Һ. Сејидбәјли вә И. Гасымов).

2. Гырат—Корогунун силаһдашы пашалара вә ханларга уддурмушдур.

3. Ариф Хәлилов—кәнч тә'лиматчы колхозчулар гаршысында тез-тез чыхыш едир.

Габагчыл мүәллимләр әлавә һаггында шакирдләрдә мүәјјән тәсәввүр јаратдыгдан сонра, мүбтәда илә јанашы, хәбәри, тамамлығы, зәрфлији конкретләшдирмәк, изаһ етмәк вә үмумијјәтлә, һәмин чүмлә үзвәрини ифадә етдији фикри гүввәтләндирмәк мәгсәди илә бир сыра әлавә сөзләрин ишләндији барәдә мә'лумат верир вә ону (мә'луматы) мисалларла изаһ едирләр.

1. Хәбәрә аид әлавә:

2) Сәнин кими рәнчбәрин әсил чәбһәси бурадыр—кәндир. (М. Чәлал).

2) Мәктәбин директору Јагуб Оручовдур — Сәјавушун атасыдыр.

2. Тамамлығы аид әлавә:

1) Инди дағлар өзүнүн ән көзәл либасыны—јашыл донуну кејмишдир.

2) Зәиф бир инсан бәдәни сон дәрәчә гүввәтли бир дүшмәнлә —өлүмлә пәнчәләширди. (М. һүсејн).

3) Севирсән һамымызы—

һәр оғлан, һәр гызы. (Һ. Аббасзадә)

3. Зәрфлијә аид әлавә:

1) Дәрәни—бүтүн кәнд јерләшән әразини мүһасирәјә алдыг.

2) Таһир Ләтифәни сеvirди, өзү дә чохдан—Бакыја кәлдији күндән. (М. һүсејн)

Сәчијјәви мисаллар әсасында бу да ајдынлашдырылыр ки, үчүнчү нөв тә'јини сөз бирләшмәсинин биринчи тәрәфинин дә әлавәси олу; мәсәлән, ашағыдакы чүмләјә диггәт едәк:

Ону гојсајдылар, күнләрлә јемәз, ичмәз, синиф пәнчәрәсинин габағында дајаныб мүәллимин—о мейрибан, нурани ки-

шинин үзүнә бахар, дәрсә кедән, сүрүшүб буз үстә жыхылан ушагын нагылыны динләрди. (М. Чәләл)

Бу чүмләдә о мөһрибан, нурани кишинин ифадәси үчүнчү пөв тә'јини сөз бирләшмәсинин икинчи тәрәфи олан үзүнә сөзүнүн биринчи тәрәфи кими мүәллимин сөзү илә јанашы ишләнишиди.

Әлавә һаггында верилән бу үмуми мә'лумат әсасында мүәллимни көмәји илә шакирдләр белә бир нәтичә чыхарырлар ки, әлавә бир сөздән вә ја сөз бирләшмәсиндән ибарәт олуб өзүндән әввәл кәлән чүмлә үзвүнү конкретләшдирир вә изаһ едир. Чүмләдә әлавәнин асылы олдуғу чүмлә үзвүнү атсаг, әлавә өз ролуну итирәр; чүнки әлавә анд олдуғу чүмлә үзвүнү мүәјјән хүсусијјәтинин дашыјыр вә буна көрә дә чүмлә үзвләри сырасына мүстәгил бир үзв кими дахил ола билмир.

Чүмлә үзвү илә онун әлавәси арасында фасиләни көзләмәјә дә хүсуси фикир верилмәлидир. Әкс һалда әлавә сөз, чүмлә үзвү, чүмлә үзвү илә онун тә'јини кими алашылар. Мәсәлән, **Тарла бригадири—Сәрдар Имрәлијев** гонаглары мөһрибанлыгла гәбул етди чүмләсиндә **Сәрдар Имрәлијев** әлавәсиндән әввәл фасилә едилмәзсә, о заман әлавә (Сәрдар Имрәлијев) чүмлә үзвү, онун изаһ етдији чүмлә үзвү (тарла бригадири) илә тә'јин кими баша дүшүләр. Демәли, мә'нанын дүзкүн дәрк едилмәси үчүн чүмлә үзви илә онун әлавәси арасында фасиләни көзләмәјин мүнһүм әһәмийјәти вардыр. Јазыда чүмлә үзвү илә онун әлавәси арасында фасилә мұвафиғ дурғу ишарәси илә мүәјјән едилир. Мәсәлән, јухарыдакы чүмләдә **тарла бригадири** ифадәсиндән сонра тире ишарәси гојулдугда ајдын олур ки, ондан сонра кәлән **Сәрдар Имрәлијев** сөзү әлавәдир.

Чүмлә үзвүндән сонра һәр бир сөзү әлавә кими ишләтмәк мүмкүн дејилдир. Чүмләдә бу вә ја дикәр чүмлә үзвү, гаршыја гојулан мәгсәдлән асылы олараг, һансы чәһәти өн плана чәкмәк, ону габарыг шәкилдә нәзәрә чатдырмаг истәјирсә, әлавә дә она ујғун ишләдилир. Әлавәләр анд олдуғлары чүмлә үзвләрини ашағыдакы чәһәтләрдән конкретләшдирә вә изаһ едә биләр:

1. Вәзифә, сәнәт вә пешә чәһәтдән, мәсәлән:

1) **Илгары—рајон комсомол комитәсинин катибини Москваја охумаға көндәрдиләр.**

2) **Јури Гагарин—илк космонавт бүтүн дүнијада мәшһурдур.**

3) **Күлјазы—кәнд һәкимини мұкафатландырдылар.**

2. Мәсафә вә јер чәһәтдән, мәсәлән:

1) **Узагдан—дагын әтәјиндән һәзин бир неј сәси ешидилирди.**

2) **Бакыда—дәниз кәнарында көзәл бир парк салынмышдыр.**

3. Гоһумлуғ чәһәтдән, мәсәлән:

1) **Муса киши:—Әрбабын адамыдыр—Мүбашир Мәммәдир, кәлиб буғдалары дәчләсин.** (М. Ибраһимов)

2) **Мәрдан голларыны ачыб, Сурени—илләрдән бәри ајрылдығы әзиз гардашыны гучаглады.** (М. Чәләл)

Әлавә асылы олдуғу чүмлә үзвүнә **јә'ни, јахуд (јә'ни мә'насында)** сөзләри вә ја интонасија илә бағланыр.

Шифаһи нитгдә әлавә интонасија, фасилә васитәси илә баша дүшүлүр. Јазыда илә бу мәгсәд үчүн, әсасән, тире ишарәсиндән истифадә едилир; мәсәлән, 1) **Бој атыр јурдумун кәлини, гызы—Шәргин дан улдузу, сәһәр улдузу.** (С. Вурғун). 2) **Мән Нәриманы чохдан—һәлә кәнддә мүәллимлик етдијим илләрдән таныјырам—чүмләләриндә олдуғу кими.**

Әлавә илә онун изаһ етдији чүмлә үзвү арасында ишләнән **јә'ни** сөзүндән әввәл тире јох, веркүл гојулур; мәсәлән, 1) **Бу киши, јә'ни јолдаш Ваһидов сонра кәлди** (С. Рәһимов), 2) **Валидә бу ил орта мәктәбин сон синфини, јә'ни онунчу синфи битирир—чүмләләриндә олдуғу кими.**

Әлавәләри шакирдләрә мұкәммәл мәнимсәтмәк үчүн мұхтәлиф үсул вә јоллардан истифадә едилир. Мәсәлән, бу мәгсәдлә дәрәдәнкәнар тәшкил едилән грамматик ојуна бир нүмунә верәк.

Әлавәләрә анд грамматик ојун кечирмәздән әввәл мүәллим гыса мұсаһибә апарыр. Бу мәгсәдлә о, ашағыдакы чүмләләри јазы тахтасына јаздырыр:

1) **Јури Гагарин—илк космонавт Прагаја дә'вәт едилмишиди.**

2) **Азәрбајчан зәнкин бир јердир—гара гызыл өлкәсидир.**

3) **Әсмәр хала Илјасы бурада—Тамамын евиндә көрдүкдә тәәччүбләнди.** (М. Чәләл).

Сонра һәмнин мисаллар үзәриндә ашағыдакы кими суал-чаваб апарылыр:

М.—Ким биринчи чүмәнин мүбтәдә вә хәбәрини охујар?

Ш.—Јури Гагарин дә'вәт едилмишиди.

М.—Ким һәмнин чүмләнин әлавәси илә хәбәрини охујар?

Ш.—Илк космонавт дэ'вэт едилмишиди.

М.—**Ж. Гагарин**—илк космонавт **Прагаја дэ'вэт едилмишиди** чүмлэсиндэ элавэ һаггында нэ сөjlэмэк олар?

Ш.—Бу чүмлэдэ элавэ (илк космонавт) ажрылыгыда чүмлэнин мүбтэдасы јериндэ ишлэнэ билир.

М.—Доғрудур, һәмнин чүмлэдэ элавэ һаггында даһа нэ демэк олар?

Биринчи шакирд. Бу чүмлэдэ элавэ мүбтэданы конкретләшдирир вэ изаһ едир.

Икинчи шакирд.—Элавэ илэ онун изаһ етдији чүмлэ үзвү арасында фасилэ едилир.

Үчүнчү шакирд.—Элавэ конкретләшдиридији вэ изаһ етдији чүмлэ үзвүндән тире илэ ажрылыр.

Мүәллим суал-чавабы давам етдирерэк, хәбәрин, тамамылыгын, зәрфлијин элавэләри һаггында шакирдләрин мә'лум билликләрини дэ тәкрарлајыб јада салыр. Бундан сонра грамматик ојуна башланылыр.

Эввэлчә, ојунун гајдасы шакирдләрә изаһ едилир. Бу мәгсәдлэ биринчи ојунда мүәллим өзү дэ иштирак едир.

Ојун беләдир: домино дашына охшајан 25—30 тахта парчасы көтүрүлүр. Тахта парчаларынын бир гисмининг үзәринә чүмлэ үзвләри, дикәр гисминин үзәринә исә онларын элавэләри јазылыр; јә'ни 30 тахта парчасы көтүрүлмүшсә, бундан 15-нин үзәринә чүмлэ үзвләри, 15-нин үзәринә исә онларын элавэләри јазылыр. Бу тахта парчалары 5—6 шакирд арасында домино ојуну гајдасы илэ бәрабәр мигдарда бөлүшдүрүлүр; пайланылмамыш «даш» галмыр.

Ојуна башлајан илк шакирд үзәринә һәр һансы бир чүмлэ үзвү јазылмыш «дашы» столун үстүнә гојур. Оунла јанашы отуран шакирд исә бу чүмлэ үзвүнүн элавәсини биринчи «даш»ын јанына гојур. Икинчи ојнајан шакирддә һәмнин чүмлэ үзвүнүн элавәси јохдурса, үчүнчү, дөрдүнчү... шакирд ојуну давам етдирир. Ахырда элиндә чох «даш» галан шакирд ојундан чыхарылыр. Беләликлэ, ојун јенидән башланыр вэ һәр дәфә элиндә чохлу «даш» галан шакирд ојундан чыхарылыр. Ахыра галан шакирд ојунун галиби һесаб едилир.

Бу ојун белә апарылыр: биринчи дәстә бир ојун ојнадыгдан сонра ону иклинчи, үчүнчү, дөрдүнчү... дәстәләр эвәз едир. Һәр дәстәдә «дашы» тез гуртарай шакирд ојунун галиби сажылыр. Мәшғәләннин сонунда мүәллим ојунун галибләрини етәк едир.

Суал олуна биләр: шакирдләр грамматик ојуну нечә мүшаһидә едирләр?

Мүәллим буну эввәлчәдән дүшүнүб изаһ едир. О, тапшырыр ки, столун үстүнә «даш» гэјан шакирд јазыны учадан охусун. Белә олдугда шакирдләр јолдашларынын чавабларыны аждын ешидирләр.

Элавәләрдә дурғу ишарәләрини шакирдләрә мүкәммәл өјрәтмәк мәгсәди илэ өјрәдичи сәчијјә дашыјан кичик һәчмли имлалардан кениш истифадә едилмәлидир. Белә имлалар үчүн мүвафиг дурғу ишарәси гајдасы илэ зәнкин олан ажры-ажры чүмләләрдән ибарәт рабитәсиз мәтиләр һазырламаг даһа мүнасибдир. Ашағыда белә мәтиләрә анд нүмунә веририк.

I. 1. **Јолдашлар, Москвадан кәлән о гыз—Күлсабаһ ханым бу күндән ишә башлајыр.** (Ғ. Чаббарлы). 2. **Хан чыхды вэ көрдү ки, гапыны дөјән өз кәндлисидир—Итгапан кәндинин әһли Новрузәлидир.** (Ғ. Мәммәдгулузадә). 3. **Нәһајәт, онлардан бири гајын ағачларына—гадынын буз һејкәлине доғру кетди.** (Ә. Мәммәдханлы). 4. **Ертәси күн Ајдын колхоз идарәсинә—атасынын јанына кәлди.** (Г. Мусајев). 5. **Күрд Әһмәд һәмнин күнү, јә'ни августун 25-дә Тәбриздән Теһрана јола дүшдү.** (М. Ибраһимов). 6. **Ашағыда—үстү сүрүшкән вэ јашыл отларла өртүлмүш хырда гајаларын арасында су шырылдајыр.** (Ј. Әзимзадә).

II. 1. **Салман киши евә гајыданда нәвәси—үч јашлы Агил ону пилләнин ағзында гаршылады.** (М. Чәләл)

2. **Парылдајыр ајна тәк
Кениш-кениш күчәләр.
Нә көзәлдир, нә гәшәнк
Сумгајыт—тәзә шәһәр.** (Ғабил)

3. **Һәр икиси—нәнә вэ нәвә сәссиз кејиниб евдән чыхдылар.** (М. Чәләл)

4. **Гүдрәт јолдашын көмәкчисиндән нә гәдәр хаһиш етдимсә, јенә сөзүмә бахмады—Гүдрәти телефона чағырмады.** (М. Гүсејн)

5. **Сонра о, сөзү Киров колхозунун сәдринә—Кировун јетирмәси Сәлим Аббас оғлуна верди.** (М. Чәләл).

6. **Мән онун нә гәдәр гијмәтли адам, тәмиз Ленинчи олдуғуну сонралар—бејүјәндә баша дүшдүм.** (М. Ибраһимов).

Элавәләрин тәдриси илэ әлағәдар олараг шакирдләрин рабитәли нитг вәрдишләрини инкишаф етдирмәк саһәсиндә дә

мүэјјән ишләр көрүлмәлидир. Габагчыл мүәллимләр бу мәгсәдлә верилмиш чүмлә үзвләринә мүвафиг әлавә сөзләр тапмаг вә әксинә, әлавә сөзләри чүмлә үзвләри илә ишләтмәк, тәркибиндә әлавәләр олан чүмләләри ифадәли охумаг; мүвафиг чүмләләрдә әлавә сөзләри дурғу ишарәси илә ајырмагдан ибарәт чалышмалардан кениш истифадә едирләр.

Әлавәләрин тәдриси просесиндә мүхтәлиф әјани материаллардан истифадә етмәк дә фәјдалыдыр. Тәчрүбәли мүәллимләр бу мәгсәдлә шакирдләри күчүндән кениш истифадә едирләр. Мәсәлән, шакирдләр мүхтәлиф мисаллар сөјләјир, орадакы әлавәләри тапыб изаһ едирләр. Сонра мүәллимин тәклифи үзрә онлар һәмин мисаллары әјаниләшдирирләр.

Бу мәгсәдлә ашагыдакы чүмләләрдән истифадә етмәк олар:

1. Нефт—гара гызыл јурдумузун бәзәјидир.
2. Синфимизин әлачысы Чәфәрдир—Нуридәнин гардашыдыр.
3. Дагыстанлы Сүләјмань—о кур сәсли ашығы биз
Күндә јени нәгмә гошан бүлбүл кими динләјирик.
(С. Вурғун)
4. Вагифин јубилејинә кәлән гонаглар јәгин ки, шаирин вәтәнинә—Газаха да кетмишләр.

IX СИНФИН ӘДӘБИЈАТ ДӘРСЛӘРИНДӘ АЗӘРБАЈЧАН ТАРИХИ МАТЕРИАЛЛАРЫНДАН ИСТИФАДӘЈӘ ДАИР

Н. НЕМӘТОВ

Гусар шәһәр 3 нөмрәли орта мәктәбин әдәбијат мүәллими

Азәрбајчан мәктәбләриндә 1968—1969-чу тәдрис илиндән е'тибарән IX синифдә мүхтәсәр әдәбијат тарихи курсу јени програмла тәдрис олунур. һәмин програм әдәбијат мүәллимләриндән даһа кәркин ишләмәји, тәдрис просесиндә даһа сәмәрәли јоллардан истифадәни тәләб едир. Башга сәһәләрдә олдуғу кими, әдәбијат тәдрисиндә дә шакирдләрин идрак фәалијјәтинин инкишафы дәркетмәнин бүтүн имканларыны тәдрис материалы үзәриндә мәркәзләшдирмәји тәләб едир. Фәнләрарасы әлагә дә белә имканлардан биридир.

Фәнләр арасында үзви әлагәнин зәрурилији вә әһәмијјәтиндән бәһс едән Н. К. Крупскаја јазыр: «...Әдәбијат бүтүн әлагә вә васитәләри илә инкишафда өјрәнмәлидир ...һәр бир кәс әдәбијатын ичтимаијјәтлә үзви сурәтдә бағлы олдуғуну јахшы билир... Мәкәр әдәбијат тарихдән тәчрид олуна биләрми? Әдәбијат тарихиндә һөкмән ичтимаи инкишафын кедиши әкс олунур» (Сечилмиш педагожи әсәрләри, «Маариф» нәшријјаты, Бақы, 1966, сәһ. 293—294).

Фәнләрарасы әлагәнин јарадылмасы дәрсдә шакирдләрин фәаллашмасына, тәлимин шүүрлулуғу принципи үзрә гурулма-сына зәмин јарадыр вә ајры-ајры елмләрә марағы артырыр.

Һәр һансы халгын әдәбијаты онун тарихи илә үзви сурәтдә бағлыдыр. Бу да тәләб едир ки, мүәллим әдәбијат тәдриси просесиндә шакирдләрә мә'лум олан тарихи фактлары хатырлатсын, әдәби мөвзуларын мәнимсәнилмәсиндә һәмин тарихи фактлардан көмәкчи васитә кими истифадә етсин.

IX сһнифдә әдәбијјат фәнни «XIX әсрин биринчи јарысында Азәрбајчан әдәбијјаты» мөвзусу илә башланыр. Бу дөвр әдәбијјаты һаггында шакирдләрдә тәсәввүр јаратмаг үчүн һәр шејдән әввәл, һәмин дөврүн ичтиман, иғтисади, мәдәни вә әдәби инкишафына даир верилән ичмал изаһ олулмадыр. Бу мәгсәдлә програмда 32 сәһифәлик материал үчүн 5 саат вахт нәзәрдә тутулмушдур.

Мәктәб тәчрүбәси кәстәрир ки, һәмин материалы ашағыдакы кими планлашдырмаг мәһимсәмәјә мүсбәт тә'сир едир.

1. Азәрбајчанын Русија тәркибинә дахил олмасы. Азәрбајчанын Русија илә бирләшмәсиндән сонра мәдәни инкишафы—1 с.

2. Маарифчи-реалист әдәбијјатын инкишафы (Аббасгулу аға Бакыханов, Исмајыл бәј Гутгашынлы, Мирзә Шәфи Вәзһ)—2 с.

3. Јазылы әдәбијјатда ашыг ше'ринин инкишафы (Мирзәчан Мәдәдов, Қазым аға Салик, Мәликбаллы Гурбан, Сејид Әбүлгасым Нәбати)—1 с.

4. Ше'рдә сатира вә тәһгидин инкишафы (Баба бәј Шакир, Мирзә Бахыш Нәдим)—1 с.

Мән биринчи саатда Азәрбајчанын Русија тәркибинә дахил олмасы вә бунун Азәрбајчан халгынын мәдәни инкишафындакы тарихи әһәмијјәти һаггында мә'лумат верәркән, шакирдләрин нәзәрини ашағыдакыларә чәлб едирәм.

XIX әсрин әввәлләриндә Азәрбајчанын бејнәлхалг вәзијјәти мүрәккәб иди. Иран вә Түркијә феодалларынын ишғалчылыг нијјәтләри Азәрбајчан үчүн чидди тәһлүкә тәрәдирди. Ејни заманда чар Русијасы Гафгаз өлкәси һаггында өз мүстәмләкәчилик мејилләриндән әл чәкмирди. Бу дөврдә Азәрбајчан, Иран шаһларына табе олан јарыммүстәгил кичик ханлыглардан ибарәт иди. Өлкәдә феодал пәрәкәндәлији һөкм сүрүрдү. Ханлыглар арасында кедән мүһарибәләр өлкәнин иғтисадијјатында дурғунлуғ әмәлә кәтирмишди. Бунун нәтичәсиндә дә халгын мадди вәзијјәти чәтинләшир, ачлыг вә гытлыг әһалини кетдикчә тагәтдән салырды. Ханлыгларын иғтисади чәһәтдән зәифләмәси онларын мүстәгил јашамаг имканларыны да мәһдудлашдырырды. Бу заман Азәрбајчан ханлыгларынын гаршысында ики јол дурурду: ја Түркијә вә Иран дөвләтләри тәрәфиндән тутулмаг, ја да Русијанын тәркибинә дахил олмаг.

Русијанын Иран вә Түркијәјә нисбәтән ирәлидә кедән бир дөвләт олуғуну баһа дүшән јерли ханлар Талыш, Бәкы,

Губа, Гарабағ вә Шәки ханлыглары) Русија илә мәдәни-сијаси әлағәләри мөһкәмләндирмәјә чалышырдылар. (Бах: Ә. Н. Гулијев, Е. И. Мәммәдов, «Азәрбајчан тарихи», Азәртәдриснәшр, 1964, сәһ. 93).

Шакирдләрә изаһ олунар ки, Русија—Иран мүһарибәләри Күләстан мүғавиләнамәси илә нәтичәләнди ки, бу да Азәрбајчанын Русија тәркибинә дахил олмасынын биринчи вә әсас мәрһәләсинә јекун вурду. Иран һөкүмәти бу мүғавиләнамәјә бахмајараг, Русијанын үзәринә јенә дә гошун јеритди. Шиддәтли мүғавимәтләрә раст кәлән Иран һөкүмәти 1828-чи илдә Русија илә Түркмәнчај мүғавиләнамәсини имзалады.

Беләликлә, Азәрбајчан торпағы Араз чајы илә ики һиссәјә парчәланды. Азәрбајчанын Шимал һиссәси Русија дөвләтинин тәркибинә дахил олду, Чәнуб һиссәси исә Иран шаһлығынын һакимијјәти алтында галды. Һәмин дөврүн характеристикасыны верән бу мүһүм һадисәни шакирдләрә хатырлатдыгдан сонра, бөјүк әдәби шәхсијјәтләрин дә бу һадисәјә мүнасибәтини белә үмумиләшдирирәм: Гарабағ ханынын харичи ишләр вәзири, мәшһур шаир М. П. Вагиф (1717—1797) Русија илә бирләшмә тәрәфдары олдуғу кими, XIX әсрин әдиб вә мүтәфәккири М. Ф. Ахундов (1812—1878) да Азәрбајчанын Русија илә бирләшмәсинә бөјүк әһәмијјәт вермишдир. О, «Әкинчи» гәзетиндә чап олулмаг үчүн Ы. Зәрдабијә (1837—1907) кәндәрдији мәктубунда бу хүсусда јазырды:

«...Биз Русија дөвләтинин һимәјәси сәјәсиндә, кечмишдә сонсуз ишғалчы ордуларын сәјсыз басгын вә таланларындан хилас олдуғ вә нәһәјәт, раһатлыг әлдә етдик» (Бах: «Әкинчи» гәзети, 1877 № 2).

Лакин ону да шакирдләрин нәзәринә чатдырмаг лазымдыр ки, чаризмин Загафгазијада апардығы сијасәт биринчи нөвбәдә рус мүлкәдарларынын вә јени јаранмагда олан рус буржуазиясынын мәнәфејини күдүрдү. Русија империјасынын һаким даирәләри Гафгаза, о чүмләдән Азәрбајчана бир кәлир мәнбәји кими бахырдылар. Чаризм бу нијјәтләринә наил олмаг үчүн һәр шејдән әввәл, бу өлкәдә сијаси чәһәтдән гәләбә чалмағы зәрури һесаб едирди.

Лакин бүтүн бу мәһдудијјәтләрә бахмајараг, Азәрбајчанын Русија илә бирләшмәси халгымызын мәдәни-маариф һәјатында чох мүтәрәгги бир рол ојнады.

Азәрбајчанын Русија тәркибинә дахил олмасынын тарихи әһәмијјәти ғыса хуласә едилдикдән сонра, шакирдләрин нәзәринә чатдырылыр ки, Азәрбајчанын гәдим вә зәнкин тарихә малик олан әдәбијјаты, XIX әсрдә јени инкишаф мәрһәләсинә дахил олур. Бу инкишафа тәкан верән амилләрдән бири Азәрбајчан әдәбијјатынын рус әдәбијјаты вә мәдәнијјәти илә әлагәси иди. Бу дөврдә декабрист јазычылардан В. К. Күхелбекер, О. Одојевски, А. Бестужев-Марлински Гафгаза сүркүн едилмишди. М. Ф. Ахундов кими јазычыларын онларла танышлығы Азәрбајчан мәдәнијјәтинин инкишафына тәсир кәстәрир, мүхтәлиф елм сәһәләриндә чалышан: Зейналабдин Ширвани, Аббасгулу аға Бакыханов, профессор Мирзә Казым бәј вә башгалары кими көркәмли алимләр јетиширди.

Әдәби мүнһитин шакирдләр тәрәфиндән нечә баша дүшүлдүјүнү јохламағ үчүн ичмал мөвзулары әтрафында верилән суаллар да мүнһүм әһәмијјәт кәсб едир. Бу чәһәти нәзәрә аларағ һәмин дөврлә әлагәдар тәхминән ашағыдакы суаллары вермәк олар:

1. Азәрбајчанын Русија тәркибинә дахил олмасындан сонра онун игтисади-мәдәни һәјатында нә кими дәјишикликләр әмәлә кәлди?

2. Азәрбајчан мәдәнијјәтинин инкишафында Загафгазијада сүркүндә олан декабрист јазычыларын ролу нәдән ибарәт олмушдур? Булардан кимләри таныјырсыныз?

3. XIX әсрин биринчи јарысында Азәрбајчанын мәдәни һәјатындакы тәрәгги нәдән ибарәт олмушдур вә бу, әдәбијјатда өз әксини нечә тапырды?

Һәмин суалларын көмәји илә шакирдләрә бир даһа хатырладылыр ки, Азәрбајчан халгы керидә галмыш Иран вә Түркия дөвләтләри тәрәфиндән әсарәт алтына алынмағ тәһлүкәсиндән хилас олду. Азәрбајчан тәдричән Русиянын игтисади инкишаф јолуна дүшмәјә вә онун васитәсилә дүнја базарына чәлб олунмаға башлады ки, бу да өлкәнин кәләчәк сијаси, игтисади вә мәдәни инкишафы үчүн мүтәрәгги әһәмијјәтә малик олду. Беләликлә дә, Азәрбајчан әдәбијјаты јени инкишаф јолуна гәдәм гәјду.

IX синифдә Г. Б. Закирин һәјаты вә јарадычылығынын («Дост јолунда чәфа чәкдим, чан үздүм», «Дурналар», «Кеч-

ди нөвбәти Зимистан», «Хәбәр алсан бу виланын әһвалын») өјрәнилмәсинә 8 саат вахт ајрылмышдыр.

Бурада биз, анчағ «Хәбәр алсан бу виланын әһвалын» сатирасынын тәдриси заманы Азәрбајчан тарихи материаларындан нечә истифадә едилмәси барәдә данышачағығ.

Шакирдләрә јени дәрсин кириш мүсаһибәси заманы изаһ едирәм ки, Закир өз сатира јарадычылығына, кечән әсрин 40—50-чи илләриндә башламышдыр. Бу илләр Азәрбајчанда кәндли мүлкәдар зиддијәтләринин ән кәскин дөврү иди. Чар һөкүмәти өзүнүн учғар өлкәләриндән бири олан Азәрбајчанда мүстәмләкәчилик сијасәтинин һәјата кечирәркән, бәјләрин кәндлиләр үзәриндә ағалығыны тәсдиг етди; феодал-тәһкимчи мүнасибәтләрини мөһкәмләндирди. Чаризмин бу мүстәмләкәчилик сијасәти Азәрбајчан кәндлиләринин бәјләрин, мүлкәдарларын әсарәти алтына алды.

Өз шәрләриндә дөврүн нөгсанларыны тәнгид атәшинә тутан Закир дә сатира јарадычылығына белә бир дөврдә башламышдыр. Закирин сатиралары әсас етибарилә чар һакимләри вә чаризмин учғарларда мүстәмләкәчи ганун вә гајдалары әлејһинә чеврилмишди.

Шикајәт тәриги илә јазылан «Хәбәр алсан бу виланын әһвалын» сатирасында шаир феодализм гурулушундакы ејбәчәрликләри тәсвир едир вә бу хүсусда М. Ф. Ахундовдан көмәк истәјир.

Шаир М. Ф. Ахундовун адына јазмыш олдуғу бир мәнзум мәктубунда кәстәрир ки, Гарабағ маһалы башдан-баша јол кәсэнләрлә, оғру, гулдур вә гачағларла долудур. Өлкәдә әмин-аманлығ јохдур. Оғурлуг, гулдурлуг, јол кәсмәк күндән-күнә артыр. Гарабағда дана вә дај галмады; Муровлар, кварталар халгы сојур, маһалын һакими әтрафына фитнәкар адамлары јығыб, һәр күн јени чыхартдығы һөкмү илә халгы күдаза верир, өлкәни дағыдыр...

Шаир јерли һакимләрин рүшвәтхорлуғуну халга зәрәр верән ичтиман бир бәла кими гијмәтләндирди. Онларын һәрәкәти вилајәтдә һәр чүр ганунсузлуғларын чохалмасына сәбәб олдуғу кәстәрилди. Бу чәһәтдән шаирин Әмираслан бәј вә Чәфәргулу хан Нәва һағгында јаздығы сатиралары хүсусилә диггәти чәлб едир. Шаир: «Кәзәсэн, Кәнчә, Шәки, Ширвани, онун тәк фәсигү фәчир тапылмаз»—сөзләри илә Әмираслан бәји ән пис адам кими сәчијјәләндирмишдир. Закир, Чәфәргулу хан Нәвани Фир'он, Зөһһак кими «ган ичән» ад-

ландырмышдыр. Јери кэлдикчэ эсэрдэ ишлэдилэн тарихи шәхсијјэт адларыны шаир онлара нэ мэгсэдлэ мүрачијет ет-дијини дэ ајдылашдырмаг лазымдыр. Мәсәлән: «Бәдни эсәр-ләр дэ ады чәкилән шәхсијјәтләр һаггында мә'лумат вермәк, эсәрин јахшы баша дүшүлмәси үчүн олдугча фәјдалыдыр. Мәсәлән, Зөһһак һаггында белә мә'лумат вермәк олар: о, Иран шаһларындан бири олудур. Әфсанәјә көрә онун ики иланы вармыш. Бу иланын һәр биринә күндә бир ушаг бејни верәрмиш. Закир дэ Нәванын зүлмкарлығыны билдирмәк үчүн ону Зөһһак адландырыр.

Тәнгид һәдәфинә гаршы кин вә гәзәб һиссләри, ифша-чылыг, кинајәли күлүш Закир сатираларынын әсас хүсусијјәт-ләриндәндир. Икинчи саатда эсәрин бәдни тәһлилини вермәк-лә Закир сатираларынын үмуми чәһәтләрини јекунлашдыры-рам.

Шаирин сатираларыны кечиб гуртардыгдан сонра онлары јекунлашдырмаг үчүн ашагыдакы суаллары верирәм:

1. Шаирин һансы сатираларыны билирсиниз?
2. Закир сатираларынын тәнгид һәдәфләри кимләрдир?
3. Закир өз сатираларында дөврүндәки һансы мәсәл-ләрә тохунур?

IX сииифдә әдәбијјат, тарих фәнләри арасында сых әл-гә јаратмаг үчүн чох бөјүк имканлар вардыр ки, бу да ша-кирдләрин фәаллығыны тә'мин едир вә онлары мүстәгил нә-тичәләр чыхармага јөнәлдир.

ӘДӘБИЈЈАТ ТӘДРИСИНДӘ ЖАНР ХҮСУСИЈЈӘТ- ЛӘРИНИН НЭЗӘРӘ АЛЫНМАСЫ

Дурсун МӘММӘДОВ,

педагожи елмләр һәмизәди.

Мүасир дөврдә мәктәбләримизин гаршысында гојулан ва-чиб мәсәләләрдән бири вә ән мүһүмү јени програмлары дүз-күн, елми шәкилдә тәтбиғ етмәкдән ибарәтдир. Јени програм-лар өз елми-нәзәри сәвијјәсинә көрә мөвчуд програмлардан хејли фәргләннр. Бу фәрг өзүнү әсасән јени програмларын елмилик дәрәчәсинин артырылмасында вә програмлара бир чох јени фактлар, мә'луматлар, әдәби шәхсијјәтләр вә әдәби-јатшүнаслыға анд јени мәсәләләрин, елми биликләрин дахил едилмәсиндә өзүнү көстәрир. Јени елми биликләр вә нәзәри мә'луматлар шакирдләрин үмуми инкишафларынын артырыл-масына хидмәт едир. Белә бир шәраитдә јени програмларла дәрс дејән мүәллимләрин үмуми педагожи, методики вә әдә-бијјатдан нәзәри һазырлығынын артырылмасы хүсусилә ва-чибдир. Јени програмын тәләбләрини, мәктәбләрдә апардығы-мыз тәчрүбә вә мүшаһидәләри нәзәрә алараг бу мәгаләдә драматик, епик вә лирик эсәрләрин тәдриси заманы һәмни жанрларда бәдни дилин мөвгеји һаггында бәһс етмәји лазым билдик.

Доғрудур, шакирдләр драмы нәсрдән, нәсри поезијадан ајыран, фәргләндрән чәһәтләр һаггында, елементар да олса, билијә малик олурлар. Онлар сәһнә үчүн јазылан эсәрләрин драм, «драм» сөзүнүн һәрәкәт; тәһкијә јолу илә јазылан эсәр-ләрин епик, һәјәчан, фикир вә һиссләр васитәсилә һәјәты ифа-дә едән эсәрләрин лирик адланмасы һаггында әдәбијјат нәзә-ријјәсиндән мүәјјән мә'лумат әлдә едирләр.

Мүшәһидәләр көстәрир ки, бә'зи мәктәбләримиздә әдәби жанрлар һаггында сөһбәт кедәркән онларда бәдһи дилин мөвгејини мүүјәнләшдирмәк мәсәләси унудулур; һалбуки бунсуз әдәби жанрлары ајырмаг, сәрһәдләндирмәк о гәдәр дә асан дејил. Бәдһи әсәрләрин дили вә үслубу үзәриндә тәһлил иши апаран мүүллим кәрәк жанр хусусијәтләрини нәзәрә алсын вә һәр бир жанрын тәдрисинә башга-башга ме'јарла јанашсын. Мәсәлән, Ч. Чаббарлы «Фирузә» һекајәсиндә һадисәләри нағыл едир. «Алмаз» пјесиндә исә драматург өзү данышмыр. «Фирузә» һекајәсиндә мүүллиф Фирузәнин чох көзәл портретини чәкир. «Алмаз» драмында исә Ч. Чаббарлы һеч бир сурәтин портретини чәкмәк имканына малик дејилдир вә с.

Драматуркијанын бир әдәби жанр кими чәтинлији һаггында чох дејилмишдир. В. Г. Белински «Әдәбијјатын нөвләрә вә шәкилләрә бөлүнмәси» мәгаләсиндә драмы әдәбијјатын тачи адландырыр. М. Горки 20-дән чох пјес јазмағына бахмајараг, өзүнү һәмишә драм сәнәтиндә нашы һесаб етмишдир. Бу мүнәсибәтлә сәнәткар јазырды: «Пјес-драм, комедија әдәбијјатын ән чәтин шәклидир, чәтиндир она көрә ки, пјесдә һәр бир иштирак едән шәхс мүүллифин диктәси олмадан һәм сөз, һәм дә ишлә өзүнү характеризә етмәлидир. Романда, повестдә мүүллифин тәсвир етдији адамлар јазычынын көмәји илә һәрәкәт едирләр, о һәр заман персонажларын јанында олур, охучуја онларын нечә анламаг лазым кәлдијини пычылдајыр вә кизли фикирләри изаһ едир.

Пјес исә мүүллифин белә сәрбәст мүдахиләсинә имкан вермир, драмда мүүллифин тамашачылара бу чүр диктәси олмур. Пјесдә иштирак едән шәхсләр анчаг вә анчаг өз данышыглары илә, јә'ни тәсвир дили илә дејил, тамам диалог дили илә јарадылырлар»*.

Көркәмли сәнәткарларымыз Ч. Чаббарлы, С. Вурғун вә башгалары да драм әсәриндә дилин мөвгеји мәсәләсини чох мүнүм вә зәрури бир иш һесаб едирдиләр. Демәли, драматуркијада ән мүнүм чәһәт мүүллиф диктәсинин олмасыдыр. Јалныз ремарка вә афишаны чыхдыгдан сонра драм әсәриндә мүүллиф бүтүн әсәр боју данышмыр. Әсәрдәки сурәтләр вә һәрәкәтләр онун идејаларынын ифадәчисинә, рупоруна чеврилir.

* М. Горки, О литературе, Москва, 1933, сәһ. 131.

Драматик әсәрләри тәдрис едәркән мүүллим ән әввәл сәһнә дилинин хусусијәтләрини билмәлидир. Фикрин охучуја вә тамашачыја чатдырылмасында сәһнә ганунларыны билмәјин хусуси әһәмијјәти вардыр. Бурада һәрәкәтләр, сәһнә тәртибаты тамашачыја нәји исә чатдырыр, диктә едир, фикрин ифадәсини реаллашдырыр. Драматургдан тәләб олунур ки, сөзә даһа чох гәнаәт етсин, он сөзүн јеринә бир кәлмә ишләтсин. Мәсәлән, Ч. Чаббарлынын «1905-чи илдә» әсәриндә: «Сијасәт шаһматдыр, кенерал! Јашасаг сонуну көрәрик!» — фикрини сөзалты мә'насыны бир нечә сәһифәдә дә вермәк оларды. Бурада дәрһин мәзмун бир чүмләдә ифадә олунмушдур.

Драм әсәрләриндә диалог даһа чох ишләнән данышыг формасыдыр. Бурада ики персонажын гаршы-гаршыја дајанмасы әсас шәртдир. Диалогларда зидд тәрәфләр тоггушур, «фикирләр тоггушмасындан һәгигәт мејдана чыхыр». Бурадагы конфликтләрдә драматизм даһа кәркин олур. Белә диалогларда мүүхтәлиф әгидәләр, дүнјакөрүшләр, идејалар үз-үзә кәлир вә с. Һәр бир драм әсәри тәһлил олунаркән мүүллим ашағыдакы мәсәләләрә диггәт јетирмәлидир:

- а) диалоглардакы көзәл ше'ријјәт;
- б) мәзмун долғунлуғу;
- в) садәлик, сәмиилик;
- г) сурәтин мә'нави аләмнин ачылмасы;
- д) јүксәк вә кәркин драматизм вә с.

Доғрудур, нәср вә поезијада да диалоглар олур. Лакин тә'лим заманы бу диалоглары драматик әсәрләрдәки диалоглардан фәргләндирмәк лазымдыр. Сәһнә әсәрини диалоглары јүксәк драматизм әсасында гурулур. Әкәр драматизм олмаса, драм да олмаз. Бу мәсәләдән бәһс едән В. Г. Белински јазырды: «Драматизм јалныз данышыгдан ибарәт дејилдир, бәлкә данышанларын бир-биринә чанлы тә'сир көстәрмәсиндәдир. Мәсәлән, әкәр ики нәфәр мүүјән мәсәлә әтрафында бир-бири илә мүбаһисә едирсә, бурада јалныз драм дејил, драматик үнсүр белә јохдур; бурада мүбаһисә едәнләр бир-биринин үзәриндә үстүнлүк газанмаг арзусу илә характерләриндәки мүүјән чәһәтләрә, јахуд үрәкләринин зәиф телләринә тохунмаға чалышырлар...»*.

Бурдан белә нәтичә чыхыр ки, мүкалимәләрдә драматизм олмаса, о јалныз данышыг олараг галар.

* В. Г. Белински, Сечилмиш мәгаләләр, Бақы, 1948, сәһ. 63.

Эпик вә лирик әсәрләрдәки диалоглу сәһнәләр драматизм бахымындан зәиф сәчијјә дашыјыр. Мәсәлән, С. Вурғунун «Муған» поемасындан ашағыдакы мұкалимәјә диггәт едәк:

Дөнүб суал верир: Кимсән, ај әми?
— Гызым, кимлијими тез хәбәр алма,
Дејәсән, бир азча горхдун, еләми?
— Јох, нијә горхурам, ушағам, нәјәм?
Дејәсән овчусан, бәс овун һаны?

Драматик әсәрдә дедијимиз кими, вәзијјәт тамамилә башгадыр. Бурада сөзүн әсил мә'насында фикирләр, идејалар тоггушур. Мәсәлән, Ч. Чаббарлынын «1905-чи илдә» пјесиндән ашағыдакы парчаја диггәт едәк:

Губернатор — Сиз нә истәјирсиниз? Истәјирсиниз бу ики вәһши милләти бирләшдирәк ки, сизин ирадәниз алтында бизи, Русијанын доғма оғулларыны гырсынлар? Сијасәтдә мәрһәмәт олмаз. Мән ону өлдүрмәсәм, о мәни өлдүрәчәк.

Володин — Сиз чәлладсыныз!

Губернатор — Володин, сиз исә вәтән вә милләт ханисиниз. Сиз мұһарибәдән чыхмыш империјанын чәтин вәзијјәтиндән истифадә едиб, онун тахт-тачыны дүшмәнләрин ајагы алтына салмаг истәјирсиниз.

Бу парчада губернаторла Володинин сөһбәти өлүм-дирим вурушмасына бәнзәјир. Онлар әгидә, мәсләк уғрунда дөјүшүрләр. Профессор М. Рәфили бу мәсәлдән бәһс едәрәк јазыр: «Драматизм даһа чох ики шәхс арасында кедән дуел вурушмасына бәнзәр. Вурушанлар бир-биринә һәмлә едирләр, шпаганын һәр зәрбәси ја боша чыхыр, ја да мүәјјән бир из, јара јери бурахыр. Нәтичәдә вурушанлар өз вәзијјәтләрини дәјишмәли олурлар. Драмдакы диалоглар да беләдир»*.

Драм әсәрләри үчүн сәчијјәви кејфијјәтләрдән бириси дә монологдур. Мүәллиф өзүнүн ән јүксәк фикирләрини монолога ифадә едир. Монологун мәзмунунда бир дахили динамика олур, һадисәләрә јекун, финал кими сәсләнир. Мәсәлән, Ч. Мәммәдгулузадәнин «Өлүләр» әсәриндәки Искәндәрин монологу, Ч. Чаббарлынын «1905-чи илдә» әсәриндәки Ејвазын монологу өз ифшачылыг күчүнә, гүдрәтинә, јүксәк пафосуна көрә һәмишә јадда галыр. Монологлары бир гајда олараг һәмишә шакирдләрә әзбәрләтдирмәк лазымдыр. Бу, ашағыдакы сәбәбләрә көрә вачибдир:

* М. Рәфили. «Әдәбијјат нәзәријјәсинә кириш», Бақы, 1958, сәһ. 240.

1. Монологун мәзмунуну нәгл едәндә өз тә'сирини итирир. В. Г. Белинскинин тә'бири илә десәк гуру, чансыз габыға чеврилр.

2. Синифдә монологун әзбәрдән дејилмәси әсәрин тә'сир күчүнү, ифадәлилијини артырыр.

3. Монологун әзбәрләнмәси шакирдләрин нитг инкишафына көмәк едир.

4. Монологун әзбәрләнмәси шакирдләрин естетик зөвгүнү инкишаф етдирир вә с.

Бир сөзлә, монологларын өјрәнилмәси һәм дә јазычы сәнәткарлығынын сәвијјәси һагғында шакирдләрдә ајдын тәсәввүр јарада билр.

Нәсрдә, поезијада исә башга кејфијјәтләр вардыр. Шаир өз субъектив «мән»и илә сөһбәт едир, һашијәләр (лирик рич'әт) чыхыр, мәгсәддән хејли узаглашыр. Романда јазычы бир һадисәни гојуб о бирисинә кедир, јенидән әсил мәсәләјә гајыдыр вә бүтүн бунлар чох тәбии көрүнүрләр. Ше'р дили нитгин хүсуси формасыдыр. Ше'рдә сөз нәсрдә вә драмда олдуғундан даһа јүксәк ифадә гүввәси илә сәсләнир. Поезија дили күчлү һисси—емоционал фасиләләри илә зәнкин олур. Бүтүн бунлар ону бәди дилин хүсуси формасына чевирир. Образлылыг, ифадәлилик, јүксәк романтика ше'р дили үчүн әсасдыр. Бә'зән бу хүсусијјәтләри сахламаг хатиринә драматуркијада да поезијаја мејл едирләр. Бу мә'лум һәгигәтдир ки, сәһнәдә аһәнкдар, шаиранә диалоглар илә ади, нәслә дејилмиш диалоглар арасында бөјүк фәрг вардыр. Јүксәк поезија дилинин тамашачыја тә'сири даһа јахшы олур. Академик М. Ариф јазыр: «Ше'рин вәзн вә гафијә васитәсилә јаратдығы аһәнкдарлыг вә мусиги чох вахт актјора да тә'сир көстәрир, онун ифадә етдији диалог вә монологлары өз тә'сири алтына алыб далынча апарыр, актјорун ифадә тәрзини бу вә ја башга дәрәчәдә дәјишдирир»*.

Азәрбајчан дилинин бүтүн тәләффүз көзәллији, зәнкинлији өзүнү поезија дилиндә көстәрир. Биз М. Фүзули, М. П. Вагиф вә С. Вурғуну охујаркән һәр шејдән әввәл гаршымызда бөјүк бир үрәк саһиби, һәссас бир инсан көрүрүк. Бу сәнәткарларын јарадычылыгында үрәјимизи риггәтә кәтирән, бизи ганадландыран сөзләрә, гүдрәтли вә дәрин фикирләрә раст кәлирик. Бәди дил поезија саһәсиндә даһа бөјүк ишләр көрмәјә гадирдир. Ше'рлә нәсрин фәрги јалныз вәзн вә гафијәдә дејил-

* М. Ариф. «Сәмәд Вурғунун драматуркијасы», Бақы, 1948, сәһ. 213

дир. Ше'р мәнзум олдуғу кими мәнсур да ола биләр. Демәли, ше'р заһири вәзн вә гафијә илә шәртләнмиш бир шеј дејилдир, поезија онун даһили маһијәтиндәдир. Бурада әсас ролу дилин мусигилилији вә башга мәсәләләр ојнајыр.

Бүтөвлүкдә исә ше'ријјәт, поезија чох кениш анлајышдыр. Бу һәм драм, һәм ше'р, һәм дә нәсри әһатә едир. Аристотелдә поетика тамамилә бәдни әдәбијјат анлајышы јериндә ишләнмишдир. Демәли, жанрындан асылы олмајараг бәдни әдәбијјатын дили үмумијјәтлә поетикдир. Лакин о нәср, драм вә ше'рдә башга-башга рәнкләрдә, мүхтәлиф үслуби мәгамларда тәзаһүр едир вә бундан асылы олараг онларын дили бир-бириндән фәргләнир.

Бу фәргли хусусијјәтләрин шакирдләрә чатдырылмасы, һәм дә әдәби жанрларын јахшы өјрәнилмәсинә, мүкәммәл мәннимсәнилмәсинә көмәк едир.

А. А. ФАДЕЈЕВИН «КӘНЧ ГВАРДИЈА» РОМАНЫНЫН ТӘДРИСИ

З. ӘЛИЈЕВА,

Азәрбајҗан ССР Маариф Назирлијинин инспектор-методисти,
филологи елмләр намизәди

Кәнчләримизин мисилсиз гәһрәманлығларына һәср едилмиш «Кәнч гвардија» романы мәктәблиләрин дүнјакөрүшүнүн формалашмасында, һәрби вәтәнпәрвәрлик вә гәһрәманлығ руһунда тәрбијә едилмәсиндә мүстәсна әһәмијјәтә маликдир. Мүәллимләр «Кәнч гвардија» әсәринин бөјүк тәрбијәви әһәмијјәтини нәзәрә алыб, һәммин әсәри бүтөвлүкдә шакирдләрә охутмалыдырлар. Бә'зи мүәллимләр дәрслијә салынан парчаларын чохлуғундан шикајәт едир вә онлары дәрс заманы охутмағын мүмкүн олмадығыны билдирирләр. Ајдындыр ки, һеч дә дәрсликдә верилән бәдни парчаларын синифдә бүтөвлүкдә охунмасына еһтијач јохдур. Мүәллим дәрсин мәгсәдиндән асылы олараг мәти үзәриндә иш апармалы вә мүәјјән парчалары синифдә охутмалыдыр. Верилән тапшырығлар әтрафында шакирдләр евдә мүстәгил сурәтдә әсәр үзәриндә ишләмәлидирләр.

Роман тарихи сәнәдләр, олмуш һәгигәтләр әсасында јазылдығындан шакирдләри һәммин дөврүн һадисәләри илә бир гәдәр јахындан таныш етмәк зәрүрәтини доғурур.

Биринчи саатда (кириш мәшғәләсиндә) ашағыдакы мәлуматы мәктәб мүһазирәси шәклиндә шакирдләрә чатдырмағ олар.

1942-чи ил ијунун 20-дә шахтачылар шәһәри Краснодон алман фашистләри тәрәфиндән ишғал едилди. Мүәллим синфә ССРИ-нин физики хәритәсини кәтириб Краснодон шәһәрини ушағлара көстәрир.

Һәлә Краснодар дүшмәнләрнн әлиһә кечмәмншдән тәх-минән 1—2 ај әввәл шәһәрдә вә онун әтрафында кизли комсомол группалары фәәлијјәт кәстәрнрдн. 1942-чн илнн мај—нјун ајларында Ворошиловград вилајәт партија комитәсиннн кәстәрншн илә кизли партија тәшкнлаты јарадылмышды. 1924-чү илдән Сов.ИКП үзвү, јерли Советнн депутаты, шахтачы Филипп Петрович Лјутиков партија комитәсиннн катиби сечилмишди. Шәһәр фашистләр тәрәфиндән ишғал едиләндән сонра кизли партија тәшкнлатынын тапшырығы илә дүшмәнә гаршы мүхтәлиф әмәлијјатлар апарылырды.

Һитлерчиләр шәһәрн әлә кечирән кимн «јени гәјдалар» гојдулар. Илк нөвбәдә, көркәмли партија вә дөвләт ишчиләрнн һәбс етиләр. Дүшмәнләр әлә азғынлашдылар ки, сентјабрын 28-дән 29-а кечән кечәдә мәнкәмәсиз вә истинтагсыз 32 нәфәр көркәмли совет адамыны, һәтта гучағында көрпә ушаг олаң гадыны дири-дири торпаға басдырдылар. Лакин бүтүн бу вәһшиликләр вә гәддарлыглар совет адамларынын ирадәсинн зәифләтмәди. Онларын үсләрннә торпаг төкүләркән сәс-сәсә вериб «Бейнәлмиләл» охудулар. Фашистләрнн төрәтдијн бу алчаг чинајәт илдырым сүрәти илә бүтүн шәһәрә јайылды. Јерли әһалиннн гәзәби, фашизмә гаршы нифрәти ашыб-дашырды. Әсарәтдән гуртармаг, ишкәнчәләрдән хилас олмаг мәгсәди илә әһалиннн бөјүк бир һиссәси шәһәрн төрк етмәли олду. Фәәлијјәт кәстәрән кизли партија тәшкнлаты дүшмәнә гаршы јени мүбаризә планлары һазырлајырды.

Кәнчләр даһа бөјүк гәзәблә мүбаризәјә гошулдулар. Онлар партијанын тапшырығы вә кәстәрншн илә вәрәгәләр јайыр, дүшмәнә зијан вурурдулар. Кәнчләрә көрә, һитлерчиләрнн ағалығы алтында јашамаг, онлара табе олмаг, мүбаризә етмәмәк, тәдричән вә рүсвәјчылыгга өлмәк демәк иди. Әввәлләр бу кәнчләр ајры-ајры группалар шәклиндә мүбаризә едирдиләр. Лакин коммунистләрнн тәшәббүсү вә Ф. П. Лјутиковун рәһбәрлијн илә Краснодар вә онун әтрафындакы кизли комсомол группалары бирләшдирилиб ваһид тәшкнлат јарадылды.

Мәктәбли кәнчләрдән Олег Кошевој, Иван Земнухов, Виктор Третјакевич, Серјожа Тјуленин, Улјана Громова, Валја Бортс, Лјубов Шевтсова, Леонид (Әли) Дадашов, Раднј Јуркин, Сенја Остапенко, Тосја Машенков, Володија Куликов, Жора Арутунјанс, Василиј Левашов вә башгалары тәшкнлатын үзвү олдулар. Улјана Громова, Иван Земнухов, Олег Ко-

шевој, Виктор Третјакевич, Иван Туркенич, Серјожа Тјуленин вә Лјубов Шевтсова гәраркаһын үзвү сечилдиләр. Серјожа Тјулениннн тәклифи илә тәшкнлат «Кәнч гвардија» адландырылды.

«Кәнч гвардија» тәшкнлатынын комиссары комсомолчу Виктор Третјакевич, командири исә кәнч забит Иван Туркенич иди. Тәшкнлатын јаранмасында В. Третјакевич мүһүм рол ојнамышдыр. Тәшкнлатын илк вә сонракы ичласлары онун евиндә кечирилмишди. Һәмнн евдә «Кәнч гвардија» тәшкнлатына даһил олан кәнчләр тәнтәнәли шәкилдә анд ичирди. Лакин аз сонра В. Третјакевичә башга иш тапшырылдығы үчүн гәраркаһын рәиси Олег Кошевој тәсдиг едилди.

Тәшкнлат үзвләрннн сајы кет-кедә артмаға башлады, 1942-чн илнн нојабр ајында 92-јә чатды ки, буларын да 20 нәфәрн коммунист иди.

«Кәнч гвардија» Бөјүк Октябр Сосналист ингилабынын 25-чн илдөнүмүнү лајигли гаршыламағы гәрара алды.

Тәшкнлатын әмри илә Серкеј Тјуленин, Василиј Левашов, Леонид Дадашов, Валја Бортс, Стјопа Сафонов, Раднј Јуркин нојабрын 6-дан 7-ә кечән кечәдә шәһәрн һүндүр биналарындан олан мәктәбин дамына гырмызы бајраг санчмалы идиләр. Чәсур кәнчләр тапшырығы јерннә јетирдиләр. Сәһәр тездән Краснодарлулар мәктәб бинасынын дамында гырмызы бајрағы көрәркән севинчдән көз јашларыны сахлаја билмәдиләр. Бу, дүшмәнләрн даһа да гәзәбләндирди.

1942-чн илнн 5 декабрында—Совет Конститусијасы күнү дүшмәнләр јерләшән бинанын талварына миһа гојуб, ону партлатмаг гәрара алынды.

Кәнчгвардијачылар бу тапшырығы да һәјата кечирдиләр. Биржа алышыб јаныр, онун аловлары шәһәрн он ики километрлијиндән көрүнүрдү. Бунула кәнчләр Алманијаја көндәриләчәк 9 мин совет адамынын ады олан сијаһыны јандырыр, онлары фашист әсарәтиндән хилас едирләр.

«Кәнч гвардија» тәшкнлаты 6 аја јахын дүшмән архасында гызғын фәәлијјәт кәстәрмиш вә онлара чох бөјүк зијан вурмушдулар.

1943-чү ил 14 февралда Совет Ордусу Краснодар шәһәрнн алман ишғалчыларындан азад етди. Шәһәр хилас едилдикдән тәгрибән 1 ај әввәл алманлар тәшкнлатын үзвләрннн әлә кечирә билдиләр.

Азғынлашмыш фашистләр кәнчгвардијачылары мин чүр эзаб-эзијјәт вердиләр. Гәраркаһын комиссары 18 јашлы Олег Кошевоја елә ишкәнчәләр вердиләр ки, бүтүн сачы ағарды, Серјожа Тјуленинин көзләри өнүндә анасына зүлм етдиләр. Серјожанын голуну бүруб сындырдылар, дөјүб һалдан салдылар, көзләрини ачанда јенидән ондан «Кәнч гвардија» тәшкилатынын фәалијјәти барәдә сорушдулар. Буна бахмајараг, дүшмәнә бир кәлмә сөз демәди. Улјана Громованы дөјүб иңчитдиләр, күрәјиндән бешкушә улдуз кәсиб чыхартдылар, ләкин јенә дә тәшкилатын бир сиррини белә вермәди. Һәбсханада, камеранын диварларына «Мәним әзиз гардашым, мән өлүрәм, сән Вәтән уғрунда мөһкәм дур» сөзләрини јазды. Анатоли Попова олмазын эзаб вердиләр. Она: «Сиз бир кәнчгвардијачы кими нә едирдиниз?» суалыны верәркән о, —Нә етдијимизи демирәм, анчаг нә етмишиксә аз етмишик, —дејә чаваб верир. Виктор Третјакевичин дырнагларынын алтына ијнә јеридирләр, чәлладлар онун бојнуна учу електриклә бирләшдирилмиш ток сарыјырлар, о јенә дә тәшкилатын фәалијјәти барәдә бир кәлмә сөз демир. Бүтүн кәнчгвардијачылар һәр бир ишкәнчәјә белә мәрдликлә дөзүрләр, нәһәјәт, онлары диридири шахтаја туллајыб үстләринә торпаг төкдүләрсә дә, гәһрәманлар Вәтәни һәр шејдән јүксәк тутдулар, тәшкилатын бир сиррини белә вермәдиләр.

Дүшмәнләр кәнчгвардијачылары әлә кечирдикдән сонра Ф. П. Лјутикову дә һәбс етдиләр. Дәфәләрлә ону Олег Кошевоја үзләшдирсәләр дә, һеч бир сирр ала билмәдиләр.

Кәнчгвардијачылар билирдиләр ки, дүшмәнин әлиндән јаха гуртара билмәјәчәкләр. Онлары өлүм көзләјир. Бу заман Улјана Громова гәраркаһын сон әмрини һәбсхананын ајры-ајры камераларында олан кәнчгвардијачылары чатдырыр: «Гәраркаһын сон әмри... сон әмри... бизи күлләләјәчәкләр. Бизи шәһәрин күчәләри илә апарачаглар... Биз Ленинин севимли маһнысыны охумалыјыг».*

Фашистләр кәнчгвардијачылары вә коммунистләри 1943-чү ил январын 15, 16 вә 31-дә, шахталы гыш кечәләриндә үстүачыг һәбсхана машыныларына долдуруб шәһәр әтрафындакы 5 нөмрәли шахтанын јанына апардылар. Икид гәһрәманлары күлләләдиләр, бәзиләрини исә дири-дири 80 метрлик шахталара туллајыб үстләринә торпаг төкдүләр.

* «Кәнч гвардија» Мәчмүә (Материаллар вә сәнәдләр), Ленинград, 1944, сәһ. 21.

Совет Ордусу Краснодона дахил олдугдан сонра кәнчгвардијачыларын вә коммунистләрин мејити тәдричән чыхарылмаға башланды. Мартын 1-дә онлары шәһәрдаки гардашлыг мазарында дәфн етдиләр.

ССРИ Али Советинин Фәрманы илә гәраркаһын 5 нәфәр үзвүнә—Олег Кошевој, Улјана Громова, Иван Земнухов, Серкеј Тјуленин вә Лјуба Шевтсоваја, өлүмүндән сонра Совет Иттифагы Гәһрәманы ады верилмишдир. 3 нәфәр Гырмызы Эмәк Бајрагы ордени, 35 нәфәр Биринчи дәрәчәли Вәтән Мүһарибәси ордени, 6 нәфәр «Гызыл улдуз» ордени, 66 нәфәр исә Биринчи дәрәчәли Вәтән Мүһарибәси Партизаны медалы илә тәлтиф олунашдылар.

Чох вахт мәктәбли кәнчләр кәнч гвардијачыларын мәктәбдә нечә охумалары илә марагланырлар. Бу заман мүәллим ләјиг көрүлмүш 5 нәфәр кәнч гвардијачы һаггында ашағыдакы мәлүматы верә биләр. Мәктәблиләр билирләр ки, мисилсиз гәһрәманлыг нүмунәләри көстәрән бу кәнчләр сәдә мәктәбли шакирдләр олмушлар.

Олег Кошевој тәшкилата дахил оларкән 17 јашында иди. О, М. Горки адына мәктәбдә охујурду. 1942-чи илин јазында IX синфә кечмишди. Олегин арзусу кәләчәкдә мүһәндис олмаг иди. Мәктәбдә охудуғу илләрдә әдәбијјата бөјүк мараг көстәрир вә өзү дә ше'рләр јазырды. Олегин ше'рләриндә Вәтәнә сонсуз мәнәһбәт ачыг һисс олунашды. Олег Кошевој мусигини, шахматы севирди, көзәл ојнамағы бачарырды. Тәшкилатын үзвләри арасында дәрин һөрмәт вә мәнәһбәт газанмышды. Бачарыглы, ағыллы вә фитри тәшкилатчылыг габилитетинә малик олдуғу үчүн Олег Кошевој тәшкилатын комиссары олду.

Иван Земнухов 19 јашында тәшкилата дахил олмушды. Јолдашлары ону «тәшкилатын үрәји» адландырырдылар. О, М. Горки адына орта мәктәбин X синфини битирмишдир. Мәктәбдә охујаркән бүтүн шакирдләрин дәрин һөрмәтини газанмышды. Мәктәб комсомол комитәсинин үзвү, мәктәб дивар гәзетинин редактору иди. О, мәктәб битирдикдән сонра рајон комсомол кәмитәсиндә пионер баш дәстә рәһбәри вәзифәсиндә ишләјирди. Һәр бир ишә мäs'улијјәтлә јанашмаг, јолдашларына көмәк етмәк, тәмкинли вә сәдә, тәвәзәкар олмаг И. Земнуховун характеринә хас олан хүсусијјәтләр иди.

Улјана Громова 18 јашында икән тәшкилата дахил олмушды. Јарашыглы, һүндүрбојлу, көзәл гыз олан Улјана

мәктәбдә охујаркән ә'лачы иди. Әдәбијат дәрсинә даһа чох мараг көстәрирди. Охучу күндәлији сахлајырды, мүталиә етдији китабларда она хош кәләнләри һәмишә гејд едирди. Улјананын гејдләриндән ајдын олур ки, о, мүәјјән мәгсәд уғрунда мүбаризә етмәјә, һәјаты, вәтәни севмәји, мәрд вә икид олмағы һәр шејдән үстүн тутурду.

Серкеј Тјуленин 17 јашында тәшкилата дахил олмасына бахмајараг, сон дәрәчә чәсур вә горхмаз иди. О, «Кәнч гвардија» тәшкилатынын әксәр әмәлијјатларында иштирак етмишдир. Онда елә бир хасијјәт вар имиш ки, истәдији ишдә мәгсәдинә наил олмајынча раһатлыг нә олдуғуну билмәзмиш. Бәдәнчә зәиф Серјожа, ирадәчә чох мөһкәм иди.

Лјуба Шевтсова 18 јашында тәшкилата дахил олмушдур. Мүһарибәјә гәдәр о Ворошилов адына орта мәктәбдә охујурду. Биолокија вә бәдән тәрбијәси дәрсләриндән һәмишә ә'ла гијмәт аларды. Јај ајларында мәктәблиләрлә бәрабәр колхоза кедәр вә мөһсул јығымында онлара көмәк едәрди. 1942-чи илин февралында Л. Шевтсова комсомол сырларына дахил олмушду. Кәнчгвардијачылар чәсур кәшфијјатчы Лјуба Шевтсованы «јубкалы Серкеј Тјуленин» адландырмышдылар. Көјчәк, шән вә чевик-гыз Лјуба гәраркаһын һәр һансы бир тапшырығыны бөјүк бир бачарыгла һәјата кечирирди. Дүшмәнләр Лјубаны Совет Ордусу Краснодона кирмәмишдән бир нечә күн әввәл, 1943-чү илин 9 февралында күлләләдиләр.

Тәшкилатын биринчи комиссары Виктор Третјакевич һаггында VII синиф шакирдләринә вахты илә јајылмыш шајиәни (онун сатгын олмасы барәдә фашистләрин ујдурмасыны) сөјләмәјә еһтијач јохдур, әкәр шакирдләр суал вериб бу һагда марагланарса, о заман мүәллим мә'лумат верә биләр ки, дүшмәнләр В. Третјакевичин сатгын олмасы һагда јаландан шајиә јајмышдыр. Узун мүддәт бу вәтәнпәрвәрин ады ләкәли галмышды, лакин апарылан тәдгигатлар сүбут етди ки, В. Третјакевич сона гәдәр фашизмә гаршы вурушмуш, нәһәјәт, дүшмәнләр тәрәфиндән вәһшичәсинә өлдүрүлмүшдүр.

В. Третјакевич бүтүн өмрү боју Краснодон шәһәриндә јашамышдыр. X синифдә охујаркән валидејнләри илә бәрабәр Ворошиловграда көчмүш, орада 7 нөмрәли мәктәбин X синифни тәрифнамә илә битирмишдир. Мәктәбдә һамы Третјакевичи чох севир вә она дәрин һөрмәт бәсләјирдиләр. «Кәнч гвардија» тәшкилатынын јаранмасында В. Третјакевич мүһүм

рол ојнамышдыр. 19 јашында икән бу кәнчин дә һәјаты фақиәли шәкилдә сона чатмышдыр.

ССРИ Али Советинин фәрманы илә 1960-чы ил 13 декабрда Виктор Третјакевич өлүмүндән сонра Биринчи дәрәчәли Вәтән Мүһарибәси ордени илә тәлтиф едилмишдир.

Тәшкилатын башга үзвләри һаггында үмуми шәкилдә дәмәк олар ки, кәнч гвардија тәшкилатынын әксәријјәти 17—18 јашында кәнчләр иди. Милли тәркибчә мүхтәлиф (рус, украиналы, јәһуди, азәрбајчанлы, ермәни) халгларынын нүмәјәндәләриндән ибарәт олан бу тәшкилатын үзвләри ваһид бир мәгсәдә—Вәтәни мүдафиә етмәјә хидмәт едирдиләр.

Јахшы олар ки, мүәллим шакирдләрә милли гүрур һисси илә билдирсин ки, «Кәнч гвардија» тәшкилатынын фәал үзвләриндән олан вә дүшмәнләр тәрәфиндән күлләләпән Леонид (Әли) Дадашов азәрбајчанлы иди. Онун әсил ады Әли иди. јолдашлары ону Леонид јахуд садәчә олараг Лјонка чағырымышлар. Атасы Әсәдулла о заман Краснодон шәһәриндә ишләјирди. Әликилини апләси һәмнин шәһәрдә јашајырды.

Бөјүк Октябр сосналист ингилабынын 25-чи илдөнүмү мүнасибәтилә гырмызы бајрағы шәһәр мәктәбинин бинасына санчанлар арасында Әли дә вар иди. Мүәллим сөһбәтини јәкунлашдырыб дејә биләр ки, үмумијјәтлә, «Кәнч гвардија» гәраркаһынын үзвләри, бүтүн кәнчгвардијачылар сона гәдәр мәрдликлә јашадылар вә вурушдулар, өз кәнч һәјатларыны Вәтән уғрунда гурбан вердиләр.

Мүәллим шакирдләрә билдирмәлидир ки, кәнчгвардијачыларын бир нечәсини (мәсәлән, Иван Түркенич, Василиј Левашов, Радиј Јуркин, Жора Арутјунјанс, Валја Борс, Анатолиј Лопухов, Михаил Шишенко вә с.) о заман дүшмәнләр әлә кечирә билмәдиләр. Бунлар һазырда мүхтәлиф идарәләрдә ишләјирләр, бир чоху исә Гызыл Ордуда хидмәт едир.

Бөјүк Вәтән мүһарибәси илләриндә кәнчгвардијачыларын вә кизли коммунистләрин көстәрдикләри тарихи гәһрәманлыг А. Фадејевин диггәтини чәлб етмиш вә о, бу һагда роман јазмаг гәрарына кәлмишдир.

«Кәнч гвардија» әсәринин әсас сүжет хәттини Краснодон шәһәриндә фәалијјәт көстәрмиш «Кәнч гвардија» комсомол тәшкилатынын иши тәшкил едир.

Јазычыја «Кәнч гвардија» тәшкилатынын фәалијјәти һаггында илк вә кениш мә'луматы қомсомолун Мәркәзи Комитәси вермишдир. А. Фадејев даһа дәрин вә кениш материал

топламаг мэгсэдилэ тэшкилатын јерлэшдији вэ фэалијјэт кестәрдији јерләрэ кетмиш, ајларла Краснодон шәһәриндә галмыш, бир сыра адамларла — кәнчгвардијачыларын анлә үзвләри, мектәб јолдашлары, мүәллимләри илә көрүшмүш вэ беләликлә, әлдә олан материалы даһа да зәнкинләшдиришишир.

Романда тәсвир едилән һадисәләрин әксәријјәти баш вермиш әһвалатлардыр. Лакин бунлара бахмајараг, «Кәнч гвардија» тарихи әсәр дејил, јазычы тәхәјјүлүнүн нәтичәсиндә јаранан көзәл бәдиин бир романдыр. Әсәрдә тәсвир едилән бәзи сурәтләр, о чүмләдән сатгын Јевкенија Стаханович, Петер Фонбенг јазычы тәхәјјүлүнүн мәһсулудур.

Кириш мәһғәләси баша чатдыгдан сонра шакирдләрә ашағыдакы суаллары вермәк олар.

1. Краснодон шәһәриндә кизли комсомол тэшкилаты нечә јарадылмышдыр?

2. Тэшкилатларын әсас үзвләри кимләр иди?

3. «Кәнч гвардија» тэшкилатынын башга үзвләри һаггын-да нә дејә биләрсиниз?

Әсәрин мөвзусу ушаглара ајдындыр. Синифдә елә һиссәләри охутмаг лазымдыр ки, кәнчгвардијачыларын характеринин ачылмасына билаваситә хидмәт етсин.

Икинчи саатда фашистләрин вәһшилији, онлара гаршы халг гәзәби һаггында шакирдләрдә тәсәввүр јаратмаг лазымдыр. Бу мэгсәдлә 35-чи фәсли синифдә охутмаг мәсләһәтдир. Бурада јашлы нәслин—коммунистләрин (Матвеј Шулга илә Андреј Валконун) өлүмүн көзүнә дик бахдыгларыны шакирдләрин нәзәринә чатдырмаг вэ Матвеј Шулга илә Андреј Валконун мүбариз сурәтләрини онлара севдирмәк лазымдыр. Гој шакирдләр билсинләр ки, коммунистләр, совет адамлары дири-дири торпага басдырыларкән дә гәләбәјә инамларыны итирмир, дилләриндә «Бејнәлмиләл»ин одлу мисралары:

Галх, еј лә'нәтлә дамғаланмыш,

Ачлар вэ гуллар дүнјасы—дејә, халгы мүбаризәјә сәсләмишләр.

35-чи фәсил охунуб гуртардыгдан сонра кичик бир изаһат вериб демәк лазымдыр ки, фашистләрин азғынлығы, совет адамлары илә вәһшичәсинә рафтарлары, доғма Вәтәнин әсәрәтдә гадмасы кәнчләрин гәлбини гәзәб һисси илә долдурмуш-

Елә буна көрә дә, һеч бир һәдәдән, өлүмдән горхмајараг Краснодонда фашистләри ләрзәјә салан бир тэшкилат—«Кәнч гвардија» јарадылды. Бабаларын шәрәфли јолуну давам етирән кәнчләр—тэшкилатын һәр бир үзвү Вәтәнин хиласы үчүн әлләриндән кәләни едәчәкләри барәдә мүгәддәс анд ичдиләр.

Сонра 36-чы фәсли синифдә охутдурмагла кәнчгвардијачыларын фэалијјәти илә шакирдләри таныш етмәк олар.

Икинчи дәрсин сокунда евдә «Анд» һиссәсини әзбәрләмәји, 35-чи фәсилдән исә фашистләрин алчаг симасыны кестәрән һиссәләри өјрәнмәји тапшырмаг лазымдыр.

«Кәнч гвардија» романынын тәдрисинә ајрылмыш вахтын 3-чү сааты, әсәрин ән кәркин јерини—кәнчләрин һәбс едилиб ишкәнчә верилдији, 66-чы фәсли охутдурмагла башламаг олар.

Һәмин фәсли охујаркән шакирдләр көрүрләр ки, комсомолчулар ичдикләри анда садиг галмышлар. Онлар һәр чүр гејри-инсани әзаблара дөзүрләр, алчаг дүшмән гаршысында әјилмир, инләмир, әксинә бир-биринә дајаг олуру, өз мәрдликләри илә дүшмәнләри һејрәтә салырдылар.

Әсәрин тәдрисинин дөрдүнчү саатында 64 вэ 65-чи фәсилләри охутдурдугдан сонра, мүәллим шакирдләрә бу фикри тәлгин едир ки, кәнчгвардијачыларын өлүмү јалныз чисмани өлүм иди. Фашистләр онлары өлдүрмәклә һеч дә мәғлуб едә билмәдиләр. Әксинә, коммунистләрин дә, комсомолчуларында өлүмү совет адамларынын мәрдлијинин, гәһрәманлығынын бариз нүмунәси иди. Онлар өз өлүмләри илә әбәдијјәтә говушмуш, Вәтәни севмәк, ону мүдафиә етмәк, лазым кәлсә, онун уғрунда чанларындан кечмәк нүмунәси кестәрмишләр.

Мүәллим кестәрир ки, кәнчгвардијачыларын һәјат вэ мүбаризәсини әбәдиләшдирән, һәмишәлик олараг халгын гәлбиндә јашадан А. Фадејевин «Кәнч гвардија» романы олмушдур. Әсәр јазыландан аз сонра экранлашдырылмыш, совет кино сәнәтинин ән јахшы нүмунәси кими шөһрәт газанмышдыр. (Имкан олан јерләрдә филмин тамашасыны тәшкил етмәк лазымдыр).

Шакирдләрин роман үзрә биликләрини тәхминән ашағыдакы план үзрә јохламаг олар.

1. «Кәнч гвардија»нын јарадычысы, тэшкилатчысы вэ илһамчысы коммунистләрдир.

2. Коммунистләрин дүшмәнләрә гаршы мүбаризәси вэ онларың мәрданә өлүмү.

3. Комсомолчулар сона гэдэр мүбаризэ едэчэклэриянэ анд ичирлэр.

4. Алман фашистлэринин вэ Вэтэн хаинлэринин мэгсэди, онларын эсэрдэ ифшасы.

5. Гэһрэманлар эн ағыр ишкэнчэлэрэ мэрдликлэ дөзүрлэр.

6. Көнчгвардијачылар диллэриндэ Иличин эн чох севдији маһны илэ өлүмэ кедирлэр.

7. Вэтэн угрунда чанындан кечэнлэр һеч вахт унудулмур.

«Көнч гвардија» романы шакирдлэри һэрби вэтэнпэрвэрлик руһунда тэрбијэ етмэк ишиндэ мүһүм рол ојнајан гијмэтли сэнэт эсэридир. Һэмин эсэр үзрэ шакирдлэрэ «Онлар бизим сээдэтимиз јолунда чанларыны гурбан вердилэр» мөвзусунда шифаһи инша вэ «Гэһрэманлар өлмүрлэр» адлы јазылы инша һазырламағы тапшырмаг олар.

Үмүтәһсил мәктәблэринин инкишаф етдији мүасир мэрһэлэдэ гаршыда дуран эн мүһүм мәсэлэлэрдэн бири дэрсин еффеќтлијини артырмагдыр. Одур ки, дэрс елэ тәшкил едилмәлидир ки, шакирдлэр аз вахтда даһа чох билик элдэ едә билсинлэр. Буна көрә дэрсдә шакирдлэрин мүгајисэлэр апармасына, үмүмиләшдирмәлэр етмәсинә хүсуси гајғы көстәрилмәлидир. Шакирдлэрин мәнтиги тәфәккүрүнү инкишаф етдирмэк, онлары дүшүндүрмәјэ вадар етмэк үчүн мүәллим билији һазыр шәкилдә вермәмәлидир. Елэ етмэк лазымдыр ки, јени билик шакирдлэрин идрак фәалијјәтини гәнаәтләндирән емоционал амилә чеврилсин вэ шакирд өзү билији мүстәгил дәрк едә билсин. Мүәлим дэрсдә јарадычы јоллар сечмәли, шакирдлэрэ аз вахтда даһа чох билик вермәјэ чалышмалыдыр.

Бу мэгсәдлэ мүәллимлэр евристик үсулдан даһа чох истифадә етмәли, мүхтәлиф суаллар гојмалы вэ һэмин суалларын чавабынын, дүшүнүлмүш шәкилдә шакирдлэр тәрәфиндән тапылмасына, һабелә дэрсдә онларын мүгајисэлэр апармасына, үмүмиләшдирмәлэр етмәсинә хүсуси фикир вермәлидир.

Бир сөзлә, јени програм шакирдлэрдән даһа чох фикри иш, мүстәгил мүһакимә тәләб етдији үчүн дэрсин эсас һиссәси шакирдлэрдә билик, бачарыг вәрдишлэри јаратмаға сәрф едилмәлидир.

НӘСИМИНИН ПОЕТИК ДИЛИНДӘ МӘЧАЗЛАР СИСТЕМИ

Вәлијәддин ӘЛИЈЕВ

Нахчыван шәһәриндәки Ејналы Султанов адына орта мәктәбин мүәллими

Әдәбијјат тәдриси просесиндә бәдни тәһлилин—јәни бәдии эсэрин сәнәткарлыг вэ дил хүсусијјәтлэрини тәһлил етмәјин бөјүк әһәмијјәти вардыр.

Бөјүк шаиримизин 600 иллијинә һазырлашдығымыз бир вахтда онун бәдии дилиндәки әсил сәнәткарлыг хүсусијјәти олан мәчазлар системини өјрәнмәк фәјдалыдыр.

Үслубијјатда сөзүн әсас мәнасы онун номинатив әшјави мәнасы—јәни һәгиги мәнасы сајылыр. Демәк сөз өз һәгиги, номинатив мәнасында ишләнмирсә, мәчази мәна кәсб едир. Мәчази мәнада исә сөз әсас мәнадан там әлагәсини кәсмир.

Сөзлэрдә мәчази мәна, јалныз әшја, һадисә вэ һәрәкәти адландырмыр, һәм дә онлары тәсвир едир. Она көрә дә мәчаз бәдии дилин хүсуси тәсвир васитәси адланыр.

Јазычы мәчазлар васитәси илэ, тәсвир вэ тәрәннүм етдији сурәтлэрин даһили аләмини, харичи көрүнүшүнү, мөвгәјини вэ ролуну сәчијјәләндирир. Бәдии эсэрин јүксәк сәнәткарлығы, бир нөв онун бәдии тәсвир васитәлэри олан мәчазлар илэ мүәјјәнләшир.

Бу баһымдан И. Нәсими поетик дилинин зәнкинлији вэ сәнәткарлығы классик поезијамызын мејары кими јүксәк мөвгә тутур.

Нәсиминин поетик дилиндә образлы тәфәккүрүн бәдни ифадә васитәлэри олан тәшбиһ, епитет, метафора, метонимија, мүбалиғә вэ с. сәнәт нүмунәлэри дилимизин бәдии үслубијјатынын әсасыны гојмушдур.

Тәшбиһ. Мәчазын ән садә нөвү олан тәшбиһ классик поезијамызда ән чох истифада едилән бәдний тәсвир васитәсидир. Мүгајисә вә тутушдурма илә бәнзәдилән сурәт даһа парлаг көстәрилмәклә тәшбиһ јарадылыр. Нәсими ше'рлериндә тәшбиһин дөрд нөвүнә раст кәлирик. Булар мүфәссәл, сәрбәст, јыгчам вә тәкидли мүкәммәл тәшбиһләр адланыр.

Нәсиминин поетик дилиндә тәшбиһләр мә'на, мүгајисә хүсусијәтләри, ифада вә гурулуш формасына көрә дә мүхтәлифдир. Кејфијәт мә'насы ифада едән, инсан характерини билдирән, заһири охарлығы көстәрән тәшбиһләрин дә классик нүмунәлеринә Нәсими поезијасында раст кәлмәк олур. Оун тәшбиһлериндә тәбиәтин варлыглары олан сәма чисимләри, чографи адлар, һејван вә гушлар, вахт билдирән сөзләр, гијмәтли даш-гашлар, тарихи вә әфсанәви адлар вә с. охшатмада әсасән бәнзәдилән объекти вәзифәсиндә чыхыш едир.

Нәсими ше'риндә «кими» әдаты илә ифада едилән тәшбиһләр чохдур. Мәсәлән:

Чанилә чаһан јарә фәда гылды Нәсими,
Анын кими бир јари-вәфадар кимин вар?

—бејтиндә мүбалиғә илә дүнјаны өзүндә әкс етдирән Нәсими чаһанла бирликдә чаныны да јара фәда едир, сонра «кими» әдаты илә анын (јә'ни, оун) кими јары-вәфадар кимин вар?
—дејә мүфәссәл тәшбиһ јарадыр.

Истәр классик поезијада, истәр мүасир ше'римиздә бәнзәтмә әдаты кими тәк (тәки) әдаты илә ифада едилән тәшбиһләрин дә илк нүмунәлерини Нәсими ше'риндә көрүрүк. Мәсәлән:

Нәсими олду гурбан гашын үчүн,
Нә гурбан ки, гашын тәк јәјә дүшмүш.

—бејтиндә бәнзәдилән көзәлин «гашын тәк» ифадәсиндә мүфәссәл тәшбиһ јарадылмышдыр.

Епитетләр. Нәсиминин поетик дилиндә бәдний тәјинләр— епитетләр оун поезијасынын сәнәткарлығы васитәлериндәндир. Оун ешг вә мәһәббәт тәрәннүмү олан елә бир ше'р тапылмаз ки, о севкилин епитетләрсиз вәсф етмиш олсун.

Епитет олан сөз өз әләмәт вә хүсусијәтләрини тәјин етдији сөзүн үзәринә көчүрмәклә она образлығы верир вә тәсәвүрү чанландырыр.

Нәсиминин бәдний дилиндә епитетләрин мүхтәлиф нөвләри вардыр. Әшја вә һәрәкәтә анд олан сифәт шәкилли епитетләрин илк нүмунәсинә оун поетик дилиндә раст кәлирик. Мәсәлән:

Шол ләби-ширинә, јарәб, күлшәкәр дерсән, нола!
Шол күнәш тәл'әтли ајә кәр гәмәр дерсәм, нола!

—дејән шаир мәләһәтли көзәли «ләби-ширин», «күлшәкәр», «күнәш тәл'әтли» ај кими епитетләрлә вәсф едир.

Оун хитаб кими ишләтдији епитетләр диггәти чәлб едән вә тә'сирли олулар. Мәсәлән:

Чүн Нәсиминин мурады сәнсән, еј арами-чан,
Халг ичиндә аны дүшмән камү бәднам ејләмә!

—бејтиндә метафорик епитет олан «арами-чан» хитаб кими көзәлә мүрачәт мә'насында ифада едилмишдир. Нәсими өз мурады һесаб едәрәк мүрачәт етдији «арами-чан»дан илтимас едир ки, оун дүшмән гаршысында бәднам етмәсин.

Шаирин поетик дилиндәки епитетләр лексик тәркиб е'тибарилә дә мүхтәлифдир.

Шәм'ә бәнзәтдиләр гара сачыны.

Ја:

Кәрчи асандыр саныр чан ашигини һәр бибәсәр,

Ја да:

Кәрчи дөкдү шивәси ширин додағын ганымы,

Ја да ки:

Та тазә күлүн буји бади-сәһәрә дүшдү*.

—мисраларындакы «гара сач», «чан ашиги», «ширин додаг», «тазә күл» там Азәрбајчан дили лексикасында ифада едилән епитетләрдир.

Метафора. һадисә вә ја шејин әләмәт вә кејфијәтләрини башгасынын үзәринә көчүрмәклә алынән мәчаз метафора дејилир. Бәдний сөз сәнәтиндә јазычынын гүдрәтини көстәрән метафоранын бәдний дилимиздә илк сәнәт нүмунәлерини систем һалында јараданлардан бири дә Нәсимидир. Мәсәлән:

Еј күпеји-инчудән едән, бәндән ешит пәнд,
Сөз дүррүнү тут, лә'ләи-шәһварә јапышма.

бејтиндә Нәсими «сөз дүррү», «лә'ләи-шәһвар» метафораларыны јаратмышдыр. Билирик ки, сөз һеч вахт мадди варлығы

* Нәсими. Сечилмиш ше'рләр, Бақы, 1962, сәһ. 125.

олан гиџмэтли минерала—дүррә чеврилмәз вә ја эн ә'ла гаш-даш лә'лән-шәһвар олмаз. Лакин сөз дүз, тә'сирли, һәјәчанлы, авазлы, мәләһәтли вә с. ола биләр.

Демәк, шаир дәјәрли, доғру вә тә'сирли сөз мә'насыны гиџмәтли даш-гаш үзәринә көчүрмәклә ифадәни даһа да емосионал шәклә салмышдыр. Чүнки о, вар-дөвләт топлајанлара (инчи күпәсин долдуранлара) мүрачиәтлә нәсиһәт (пәнд) едәрәк, белә тә'сир вә һәјәчанлы метофорик ифадәләрлә онлары һәјәты дәрк етмәјә чағырыр.

Метафораларын мүхтәлиф нитг һиссәләри илә ифадә нүмунәләри Нәсими ше'ринин сәнәткарлыг хүсусијјәтләридир. Мәсәлән:

Гачан ки, сүнбүли-зүлфүн ниғаби ајә дүшәр.
Гәмәр сәһабә кирәр, афтабә сајә дүшәр.

—дејән шаир, метафораларла үлви мәнәббәт тәрәннүмү ләвһәси јарадыр. Белә ки, көзәлин үзүнү аја бәнзәдир, онун гара сачынын үзүнү өртмәсини (сүнбүли-зүлфүн ниғаби-ни) гәмәрини (әрәбчә-ај демәкдир—В. Ә.) сәһабә (булуда) кирмәси, афтабә (күнәшә) сајә (көлкә) дүшмәси кими тәсвирлә тәрәннүм јарадыр. Бах, бурадакы «ај», «гәмәр», «сәһаб», «афтаб», «сајә» бәдии үслубда сәма чисимләри вә тәбиәт һадисәләри адлары илә ифадә олунан исми метафоралардыр.

Мүбалиғә. Әдәби-бәдии дилимизи классик поезија дили сәвијјәсинә јүксәлдән Нәсими ше'риндә кәмијјәтләр, бөјүк варлыг олан сәма чисимләри, чоғрафи адлар, субъектив вә фантастик мәфһумларын адлары, гиџмәтли даш-гаш адлары вә саирәнин мүбалиғәли ифадә нүмунәләри вардыр.

Лексик-семантик чәһәтдән дилимизин нормаларына ујғун јарадылмыш белә мүбалиғәләри шаир мүхтәлиф формаларда өз фәлсәфи фикирләри вә мәнәббәт тәрәннүмү ифадәләри кими ишләтмишдир. Мәсәлән:

Шәрһ әкәр гылсам чәмалын дәфтәриндән бир вәрәг.
Һәр сөзү бин фәсл олур, һәр фәсли нечә баблар.

—бејтиндә көзәлин мүбалиғәли тәсвир вә тәрәннүм ләвһәсини јарадан шаир, севкилисинин чәмал дәфтәриндән—јә'ни көзәллијиндән, бир вәрәгин ифадәсини сөјләсә, онун һәр сөзү мин фәсил, һәр фәсли исә нечә-нечә баблар (һиссәләр) олду-

ғуну дејир. Беләликлә, кәмијјәтләрлә (мин, нечә сајлары илә) мүбалиғәли ифадә јарадан Нәсими:

Јар илән чүнки бир олду Нәсими,
Нә гәм, кәр чүмлә аләм олса әғјар?

—дејә өз јарына—јә'ни мәгсәдинә чатдығы үчүн чүмлә аләм әғјар (дүшмән) олса да, һеч бир гәми олмадығыны «чүмлә» кәмијјәтинин бирләшмәсиндән јаранмыш «чүмлә аләм» мүбалиғәси илә ифадә едир.

Шәм'и-фәләк һүснүнә пәрванәдир,
Чанү чәһан вәслинә шүкранәдир.

ифадәсиндә «шәм'и-фәләк», «чанү чәһан» мүбалиғәләри сәма чисимләринин метафорик ифадәләри илә шәрһ едилмишдир.

Сонра:

Чәһан јүзүн күнәшиндән мүпәввәр олмушдур,
Сәбаһ сачын гоһусундан мүәттәр олмушдур.

—дејән Нәсими рајиһәли севкилисинин гәнирәсиз көзәллијини о дәрәчәдә шиширдиб мүбалиғә едир ки, куја онун үзү күнәш кими чәһаны ишығландырмыш, сачынын әтри илә сәбаһы (јә'ни сәһәр мөһини)—күләкләр аләмини әтирләмишдир.

Литота (кичилтмә). Литота поетикада вә бәдии үслубијјәтда термин кими, кичилтмә, әзизләмә вә инчәлтмә мә'насыны ифадә едән мәчәзи сөз вә ифадәјә дејилир. Поетик дилимиздә литотанын илк нүмунәләрини јарадан Нәсими өз фәлсәфи фикирләринин ифадәсиндә вә мәнәббәт тәрәннүмүндә ондан истифадә етмишдир.

Нәсими һагсызлыг дүнјасына е'тиразыны литота чаларлығында ифадә едәркән:

Ганы дөврәндә бир гәлби дәғәлсиз,
Ганы аләмдә бир аричә динар.

—дејир. Беләликлә, шаир дөврүндә гәлби дәғәлсиз (јә'ни сахта олмајан) ари-тәмиз инсан тапа билмәдији кими, белә аләмдә бир аричә, тәмиз, саф, гиџмәтини сахлајан динар (пул) олмадығыны сөјләјәрәк, дөврә нифрәт ифадә едән литота јарадыр. Дөврүндәки өзбашыналығлара гаршы сајыглыг тәблиг едән Нәсими литота чаларлыглы мәчәзи ифадәдә:

Ариф гатында дүнјанын мигдары јохдур зәррәчә,
Мизанә чәк мигдарини, кәр ким, нә бимигдар имиш.

—дејир. Һәјаты дәрк едәнләр чәркәсиңдә дүңјанын зәррәчә мигдары јохдур. Литотасыны, икинчи мисрада исә бу мигдарсыз дүңјанын—јә'ни һагсызлыг дүңјасынын мизана чәкдикдә (өлчүдүкдә) онун мигдары олмадығыны көрәрсән,—дејә әһә-мијјәтсизлик ифадә едән литота јарадыр.

Символ (рәмз). Нәсимни поетик дилиндә әламәт вә хүсу-сијјәтләри символик сифәт һалына салынан һадисә вә шејин мәчазиләшәрәк рәмзи метафорик, рәмзи фәлсәфи вә дини-мөв-һуми символ кәсб етдијинә тез-тез раст кәлмәк олар. Буңларын бир гисми онун һүруфи пантсист бахышлары, һәјат фәл-сәфәси илә бағлыдыр, бир гисми исә классик әдәбијјатдан кәлмә ән'әнәви рәмзи аңлајышлардыр, бир гисми дә халг ја-радычылығындан алынма символик ифадәләрдир. Мәсәлән:

Көвһәри каниндә булду һәр ки, булду чөвһәри,
Чөвһәри ол, чөвһәри бул, чөвһәри һәр кан үчүн.

—дејә шаир варлығы вә мә'нәви аләми—аллаһы өзүндә тапыр.
Јахуд:

Еј Кә'бәнин чәмалинә ашиг, нијаз илән,
Мејдани-ешгә кәл ки, муғилән һәрирдир.

—дејән шаир, бүтүн инсанлары дининдән асылы олмајараг пантсистмә чағырыр вә беләликлә, «мејдани-ешг» рәмзини ја-радыр.

Башга бир ше'риндә тәшбиһләрдән истифадә едәрәк, сә-дәт гушу һүма вә әфсанәви симургла нәчиблик, хејирхаһлыг, мәрдлик рәмзи ифадә едир.

Һәр гушун олмаз сәадәтли һүматәк кәлкәси,
Чүнки, симургәм дејирсән, ламәкан Гафын ганы?

Јахуд, һүруфилик тәригәтини римузларын рәмзи ифадә-сини:

Кафу нун әмриндән олду канә илә мәјакун,

Кәр бу лөвһүн әбчәдисән, нун илә кафын ганы?

—бејтиндә ифадә едир. Бурада ифадә едилән рәмзин мә'на-сы беләдир: куја аллаһ әрәб әлифбасындакы к (каф) вә н (нун) һәрфләри илә «кун» (ол!) әмри вермәклә дүңјаны јарат-мышдыр. «Канә» вә «мајәкун» әрәбчә: нә олачагса, олмуш-дур—јә'ни дүңја јаранмышдыр демәкдир. Нәсимни һүруфили-јин тәблиғини онун әсасландығы һәрф вә рәгәмләрин тәшбиһ

вә сурәти кими бәдни дилдә рәмзи-римузи ифадәсини ја-раркән:

Кәр диләрсән сәадәти-әбәди,
Тамуну бил ки, нејчүн олду једи.
Сәккиз олду гапусу учмағын
Нијә дөрд олду сели ирмағын.

—дејир. Бурада шаир әбәди сәадәт тапмаг истәјәнин мөвһу-ми мәкан олан чәһәннәмнин (тамунун) једди олмасы мә'насы-ны аңламағы, чәһнәтин (учмағын) гапысынын нә үчүн сәк-киз олдуғуну билмәји вә дүңјанын әсасынын дөрд үнсүрүнү дәрк етмәји једди, сәккиз вә дөрд рәгәмләринин символик ифадәси илә шәрһ едир.

Метонимија. Ад дәјишмә мә'насында јунан сөзүндән олан метонимија бир-биринә бәнзәдилән һадисәләр арасында реал бир әлагә олмагла дүзәлән мәчазә дејилир. Метафорада мүәј-јән бир бәнзәјиш вә охшарлыгла һадисәләр гаршылашдыры-лырса, метономијада бу бәнзәтмә бир-бири илә әлагәдар олан һадисәләрин ад дәјишмәси илә дүзәлир. Метонимија әсасән охшарлыға көрә дејил, мәкан вә заман әлагәси әсасында бир адын башга бир әшја вә ја һадисә үзәринә көчүрүлмәси јо-лу илә мәчазиләшир.

Демәк, метафора бәнзәдилмә вә мүгајисә илә дүзәлән гыса тәшбиһсә, метонимија гыса тәсвирлә јаранан мәчаздыр.

Нәсиминин мүхтәлиф лексик ифадәдә јаратдығы метони-мијалар һәм мәһәббәт тәсвири, һәм дә фәлсәфи-рәмзи ифа-дәләрин классик нүмунәләридир. Мәсәлән:

Кәр јүзүн ајын көрәнә, еј чаһанын фитнәси,
Шүбһәсиз, һәggi көрән саһиб нәзәр дерсән, нола?

—бејтинин биринчи мисрасында ај үзлү көзәлә мүрачиәтлә мәнсубијјәтә көрә «чаһанын фитнәси» метонимијасы јара-дылмышса, икинчи мисрада да «саһиб нәзәр» мәнсубијјәт билдирән метонимијасы ишләдилмишдир.

Сүнбүлүн һалы пәришан дедиләр, һал әһли
Аллаһ, аллаһ, нә үчүн мүшкә пәришан дедиләр?

—дејән Нәсимни «һал әһли» мәнсубијјәт метонимијасы илә

бирликдә вәзијјәт билдирән «һалы пәришан», «мүшкә пәришан дедиләр» метонимиялары илә көзәлини тәсвирини вермишдир.

Һадисәнин мәчази мә'насы она бағлы олан аләт вә ја иш вәситәси олан метонимик сөzlә көстәрәркән шаир:

Сачын шәрһини ејләрәм һәр кечә,

Рүхун вәсфини сөјләрәм һәр сәһәр.

—дејә рәмзи әлагә илә һадисәјә көрә көзәлини сачы гаралығына көрә кечә, үзү ағ олдуғуна көрә сәһәрлә адландырылар, метонимик ифадә јарадылыр.

Синекдоха. Нәсиминин поетик дилиндә метонимик фигурлардан олан синекдоханын сәнәт нүмунәләринә раст кәлирик.

Бир варлығын күлл илә һиссәсини вә ја әксинә, чүз'и илә бүтөв һалыны, јаннки чинси илә нөвүнү вә әксинә фәрз етмәк мә'насында јаранан мәчази фигур синекдоха адланыр. Мәсәлән:

Билмәзәм зүлфүнүдүр һәр тарәсини дам ејләјән,

Јохса чанә гәсд едән көзүнмидир, ја гашиләр:

Чүнки Мәчнунәм верирәм һали-Мәчнундан хәбәр,

Шол сәбәбдән ким, анынла олмушуз адашиләр*.

—дејән шаир көзәлини бәдән чүз'иләрини—зүлфүнү, гаши вә көзүнү тәчәссүмлә онларын ишарәсиндә севкилинин өзүнү күлл һалында фәрз етдирир—јә'ни синекдоха јарадыр.

Билмирик ки, нә зүлф, нә дә онун һәр бир тарәси (јә'ни түкү) дам (тор) јарада билмәз.

Беләликлә, көзәлини сачы, сачынын тәк-тәк түкү, көз вә гашилары илә өзү фәрз едиләрәк синекдоха чаларлығы кәсб едир.

Икинчи бейтдә исә «һали-Мәчнундан хәбәр верирәм», ишарәси илә «Мәчнунла адаши» олмаг ифадәсиндә синекдоха классик поезијада мәнәббәт дәли-диванәси олан ашиги-Мәчнуну фәрз етдирилмишдир.

Перифраз. Классик Шәрг поетик дилиндә ејһам истәһсалы мә'насындагы перифраз мүәјјән бир тәсвир вә аңлајышы

* Нәсим и. Гәзәлләр, «Әдәбијјат вә инчәсәнәт» гәзети, 19 ијул, 1969, сәһ. 7.

долајысы илә демәк, ишарә етмәклә тәсәввүр јаратмаг метонимик фигурудур.

Нәсиминин јарадычылыг үслубу, мәнсуб олдуғу һүруфилик онун поезијасында ејһамлы (перифразик) ифадә тәрзинә сәбәб олмушдур. Чүнки һүруфилик тәблиғиндә өртүлү, ишарә илә аңлатма бир гајда кими гәбул олунмушду. Мәсәлән:

Нәсими күнтү кәнзин мәнәзидир,

Һәдиси лә'ләи-шәһвәрә бәнзәр.

—ифадәсиндә өз пантеист фәлсәфи көрүшүнү ејһамла ифадә едән шаир, һүруфилинин мәрәмыны тәблиғлә дејир ки, Нәсими гур'андакы күнтү-кәнз әјәсиндә дејилдији кими, аллаһ өз варлығыны ашкар етмәк үчүн јаратдыгы инсанлардандыр. О, сирләрин хәзинәси олан адамдыр,—јә'ни аллаһы өзүндә тәчәлла етмишдир. Она көрә дә онун сөһбәти ән гијмәтли гаши-даши олан лә'ләи-шәһварә бәнзәр. Перифраз өз тәсвири сәвијјәсинә көрә, чох вахт рәмзи (символик) хүсусијәтдә олур. Мәсәлән:

Мәнсур киби истәрсән әкәр мәнзили-али,

Итирмә бәга дары, фәна дарә јапышма!

—дејән шаир ејһамла көстәрир ки, Х әсрдә өз мәсләки јолунда е'дам едилән Иранын суфи шаири Мәнсур өз әгидәси јолунда мәнв едилдисә дә, өз әһдилә фәна дарә (евә) јапышмады, әбәди евә (бәга дарә) јапышды—јә'ни «әнәлһәг»—дејә аллаһы өзүндә тәчәлла етди. Бурадакы «Мәнсур киби истәрсән әкәр мәнзили али» перифразик ифадәсиндә «мәнзили-али» ејһамы рәмзи сәчијјә дашыјыр.

Антономазија (адландырма). Әкс ад гојмаг, адландырмаг мә'насыны верән бу сөз метонимик фигуру Нәсиминин поетик дилиндә тез-тез тәсадүф едилән мәчазлардандыр.

Нәсими фәлсәфи фикирләринин вә мәнәббәт дујғуларынын бәди ифадәсиндә тарихи шәхсијјәт вә мифик адларын мәчази ифадәсини—јә'ни бир ад вә ја бир әдәби персонажла адландырмада мүсбәт вә ја мәнфи сифәтләр нәзәрә чапдырылыр, инсан әхлагына тә'сир едән лөвһәләр антономазија фигуру јарадыр.

Шаир һәјаты шүүрлу сурәтдә дәрк едиб, јахшы илә писи сечә билән камил инсан олмағы тәблиғ едәркән:

Ешгин јолунда јүзүнү хак ејләди фәғир,

Ады чәһанда Хосрову саһибсәрирдир.

—дејир. Бурада «Хосрову саһибсәрир» антономазијасы илә (адландырма илә) шаир вәтәи, һәјат ешги вә азадлығы јолунда тәк дүңја малындан дејил, чанындан кечмәјә һазыр олан, ағыл вә камалча гәни (варлы) фәғирләри—јә'ни һүрүфи башчысы Фәзлуллаһы вә онун силаһдашларыны дөврүн әсил башчылары (Хосрову саһибсәрири) адландырыр.

Бәдний тәсвирин башга васитәләри кими, антономазијалар да метафора, мүбалиғә, тәшбиһ, епитет; тәчәссүм вә рәмз шәклиндә ифадә олуурлар.

Сачын буји Мәсиһанын дәмидир
Ки, тәсбиһи анын зүннарә бәнзәр

—дејән шаир, Иса пејғәмбәрин рәмз синоними олан «Мәсиһа» сөзү илә «Мәсиһанын дәми» антономазијасыны метафорик шәкилдә ишләдир. Демәк, көзәлини сачынын әтри дини әфсанәјә көрә, инсанлара нәфәс вериб дирилдән «Мәсиһанын дәми» адландырылыр. «Тәсбиһи анын зүннарә бәнзәр» ифадәсиндә дә метафорик адландырма илә сачы әтирли нәсрани көзәлини һөрүкләри заһидин тәсбиһи вә хачпәрәст гуршағы тәк узун олмасы тәсвир едилир.

Евфемизмләр. Евфемизм—нәзакәтли данышырам мә'насында кобуд, гејри-мәғбул сөз вә ифадәләрин әдәбли, инчә вә јумшағ ифадәси илә—јә'ни әвәзләнмәси илә јаранан метонимик фигурлардандыр. Нәсиминин поетик дилиндә евфемизмин мүхтәлиф семантик вә лексик ифадә формаларына раст кәлирик. Кобуд сөзүн зәриф, бә'зән үмуми сөзүн жаргон ифадә илә вә бә'зән дә башга дилдән алынма лексик ифадәдә евфемизмләрин бәдний үслуби нүмунәләрини јаратмыш Нәсим:

Һәр биһүнәр әнсабилә мәнсубләри тутду,

Саһиб һүнәрә мәнсәбү вадар булузмаз.

—бејтиндә әдаләтсизликлә һөкмранлығ едән Тејмуриләри «биһүнәр» евфемизми илә дамғалајыр. Онларын инсафсыз, габилијјәтсиз олмагла мәнсәбләри тутан «биһүнәр» олдугларыны тәнгид вә ифша етмәклә, «саһиб һүнәрләрә» бир мәнсәб писмәт олмадығыны сөјләјир. Белә әдаләтсиз һөкмдарлара тәрәфдар олан дин хадимләрини ифша едәркән евфемистик эффект јарадан шаир јазыр:

Тәсбиһ илә сәччәдә чүн зәрг әһлинин әрканыдыр,
Ашиғиләрә зүлфүн јетәр, дә'вәт гыдан зүннарына.

Бурада Нәсим ријакар, икиүзлү—јә'ни зәрг әһли дејә евфемистик эффектлә диггәт мәркәзинә чәкиб ифша етдији тәсбиһ вә сәччәдәси илә јад едилән заһид, истәр зүннар (хачпәрәст гуршағы) илә танынан кешишә инанмамағы тәблиғ едир.

Сонра ејни сәпкидә евфемизм јарадан шаир:

Зөһдү сәләһү Тубинин әрканин әһли-зәргә сор,
Ешгә мүрид олдуг биз, уш ешги—әбәддир пиримиз.

—дејир. Бурада шаир ришхәндлә, дүңјаја рәғбәт бәсләјиб доғрулуғ ахтараны (зөһдү сәләһү) вә Тубинин әрканыны (јерини) зәрг әһлиндән соруш—дејә контекст һалда евфемистик эффект јарадыр.

Нәсиминин поетик дили, бәдний үслуби хүсусијјәтләри парлаг шәкилдә ифадә едән мәчәзи фигурларын илк сәнәт нүмунәләри илә дә зәркиндир. Онун ше'р дилимизи классик поетик дил сәвијјәсинә чатдырмасында шүбһәсиз, бөјүк ролу олмушдур ки, бүтүн булары билмәк дил-әдәбијјат мүнәллимләри үчүн фајдалыдыр.

ВӘТӨНПӘРВӨРЛИК ЛИРИКАСЫ

Ғачымәммәд ҒАЧЫЈЕВ,
Баки шәһәринин Ленин районундакы 80 нөмрәли
мәктәбин мүәллимн

Лирик ше'рләрин тәдрисиндә биз, бә'зән мәзмуну өҗрәт-мәк, ја да лирик парчаны ушагларә әзбәрләтмәклә иши битмиш һесап едирик. Бә'зән дә лирик ше'рдәки һиссләр, һәҗә-чаңлар, көңүл рүбабынын титрәҗишләри, һәҗатын, тәбиәтин көзәл бир парчасынын сөзлә бәднин ифадәси кими естетик дүҗгуларыш ашыланмасыны унудурғ. Бунун үчүн лирик ше'римизни тәдрис әдәбијјат мүәллиминдән бөҗүк усталыг вә бачарыг тәләб едир. Мүәллим тәдрис етдији лирик парчанын поетик долғунлуғуну, мәна көзәллијини вә чошгун һиссләрин тәчәс сүмүнү ашыламаг үчүн ше'рин идејасыны, шаирин мәгсәдини конкретләшдирмәји бачармалыдыр.

Халг шаирн Сәмәд Вурғун јазычыларын II Үмумиттифаг гурултајында демишдир ки, лирика өз нәғмәсини охудугдан сонра о саат учуб кедән гушларә бәизәмәмәлидир... Лирик ше'р—нәғмә инсанын гәлбинн дилә кәтирмәли, онун гәлбиндә јува салмалы вә зүмрүд гушу кими ону индирмәли, зәһмәт-дә, мүбаризәдә, кәдәрли вә нә'шәли дәгигәләрдә инсана јол-даш олмалы вә беләликлә дә инсаны јүксәлтмәли, ону даһа күчлү, даһа ағыллы вә мә'нәви чәһәтдән зәнкин етмәлидир.

Мән һәр бир лирик парчаны тәдрис едәркән халг шаиринн гаршыда гојдуғу бу бөҗүк вә һағлы гәләбинә истинад ет-мәјә чалышыр вә илк нөвбәдә тәдрис олуначаг лирик ше'рин мәгсәдини мүәјјәнләшдирирәм.

Мәгсәд мәсәләсинә бурада мүхтәлиф бахымдан јанашмаг олар: лирик парчада тәсвир предмети нәдир? Мәгсәд ајдынлыгы нечә верилмишдир? Һансы бәднин васитәләрдән истифадә едилмишдир? вә с. Лирик ше'рин предмети, јә'ни тәсвир об-

јекти мүхтәлиф вә рәнкарәнкдир. Лирик парчада тәбиәт вә мәнзәрә көзәллији, фәлсәфи фикрин конкретлији, сијаси кәс-кинлик, мәһәббәт дүҗгуларынын тәрәннүмү, инсан көзәллијини әкси, јахуд да сәчијјәләрдә олан нагислик тәсвир объекти ола биләр.

Бу чүр шәртилик даирәсини даһа да артырмаг олар. Биз бурада орта мәктәбин програмына дахил едилмиш бә'зи лирик парчаларын тәдрис заманы әлдә етдијимиз мүсбәт нәтичәләрдән данышмаг, ән чох ше'римиздә Азәрбајҗан тәбиәтинн тәсвиринә, гәһрәманлыг пафосуна, сијаси фикрин чап-лылығына диггәти чәлб етмәк истәрдик.

Мән V сиифдә С. Рүстәмин «Чапајев» ше'ринн кечәркән һансы чәһәтләрә даһа чох диггәт јетирирәм?

Биринчи нөвбәдә ше'рин гәһрәманы илә шакирдләри та-ныш едирәм. Чапајевин әфсанәви гәһрәманлығы һағгында та-рихи фактлары, бәднин әсәрләри, кино филминн хатырладырам. Сонра исә хатырладылмыш һадисәләрлә ше'рдәки бәднин тәс-вирләри мүгајисә едирәм, ше'ри шәрти олараг ашағыдакы һиссәләрә бөлүрәм: гәһрәманын шәхсијјәти, гәһрәманлыг мо-тивләри, гәһрәманын һәлак олмасы вә она олан ел мәһәббәти. Көрүндүҗү кими, ше'р гүввәтли лирик парча олса да, онун су-жет хәтти вар, мәзмуну јада галыр, епик лөвһәләр диггәти чәлб едир. Диггәти ше'рин сәнәткарлығына јөнәлтмәк исә мү-әллимнн өһдәсинә дүшүр. Шаир «ч» һәрфи илә башланан мүх-тәлиф сөзләр васитәси илә санки гәһрәманын һүчума кечди-ји дөҗүш анларынын бәднин лөвһәләринин пафосуну даһа да артырыр. Ше'рин бәднин охусу заманы көзүмүз гаршысына гәһрәманын зәфәр јүрүшләри, гулағымыза ат налынын сәслә-ри, гылынч чинкилтиси вә с. кәлир.

Чап, о чапсын, мән чапым, сән чап, гој биз дә чапаг,
Чап, кәләчәк күнләрин әлиндән севинч гапаг!

Вә јахуд:

Түфәнкләр, пулемјотлар сәсләндикчә та, та, та,
Јаралылар гачырлар һавадан тута-тута...

Әкәр биринчи нүмунәдә үмумхалг мүбаризәсинн гәләбә тәнтәнәси, бу мүбаризәјә һамынын гошулма арзусу, кәләчәк күнләрин сәадәтинә говушмаг амалы диггәти чәлб едирсә.

икинчи нүмунэдэ охучууну јаддашында силинмээ из бурахан, онун һиссинэ, дужуларына тэ'сир едэн вуреш сәһнәсинин бәднн лөвһәси чох усталыгла гәләмә алынмышдыр. Јаралыларын «һавадан тута-тута» гачмасы дөјүш сәһнәси һаггында ајдын тәсәввур јарадыр. Лирик һиссләрин күчү, пафосу, мәгсәд ајдынлығы, тәсвир васитәләринин дүзкүн сечилиши, һадисәләрин конкретлији, дилни сәлислији, ифадә јығчамлығы ше'рин бәднн дәјәрини даһа да артырмышдыр.

С. Вурғунун ше'рләриндә Азәрбајчан тәбиәтинин көзәллији елә инандырычы тәсвир едилмишдир ки, мүәллим чох асанлығыла гәләмә алынан тәбин көзәллији, конкретлији, тәбиәтин фәсилләри илә инсан дужуларынын бәднн тәмасыны изаһ едә билир.

...Ел билир ки, сән мәннимсән.
Јурдум, јувам мәскәнимсән,
Демәк, доғма вәтәнимсән!
Ајрылармы көнүл чандан?
Азәрбајчан, Азәрбајчан!
Мән бир ушаг, сән бир ана.
Одур ки, бағлыјам сана:
Һанкы сәмтә, һанкы јана
Һеј учсам да јувам сәнсән,
Елим, күнүм, обам сәнсән...

Һәмин парчада мүәллим тәкчә бәднн тә'јин васитәсилә Азәрбајчанын бизим вәтәнимиз олдуғу һөкмү илә кифәјәтләпә билмәз. Һәм дә бу һөкмү шаир өзү чох гүввәтли вә бәднн шәкилдә ифадә етмишдир: «Демәк, доғма вәтәнимсән».

Бурада сөһбәт торпаг мүгәддәслијиндән, вәтәндашылыг гүрурундан, әчдадымыздан бизә јадикар галан Вәтәнин вугарындан, шөһрәтиндән кедир. Шаир республикамызын тәбин көзәлликләри илә јанашы, онун мисилсиз сәрвәтләриндән, һәм дә бу сәрвәти јарадан әмәк адамларындан сөһбәт ачмышдыр.

Лирик ше'рдә олан мәзијјәтләри мүәллим өзү бәднн парчада мүәјјәнләшдирмәли, суал-чавабла ашкара чыхармалы вә шакирдләрә ашыламалыдыр.

Лирик парчаларын һамысында јухарыдакы кими ајдын бәднн һөкм верилмир. Бә'зән лирик парчанын тәсвириндән һадисәләрин һансы фәслә анд олмасы, сөһбәтин һансы шәраитдән кетмәси ајдылашыр. Јухары синифләрдә белә лирик пар-

чанын тәдриси даһа да мүрәккәбләшир. Елә буна көрә дә нечә дөјәрләр—мә'лумдан мәчһула, садәдән мүрәккәбә дустурундан истифадә бурада јеринә дүшүр.

Мән шакирдләрә Азәрбајчан тәбиәтинин көзәллијини баша салмаг үчүн поезијамызда бу көзәллијин тә'сир күчүнү, тәсвир мәһарәтинин көстәрмәк үчүн дөјирәм:—Ахы, бизим Азәрбајчан тәбиәтинин өзү поезијадыр. Кәлин онун баһар фәслинин тәсвиринә һәср едилмиш бир нечә нүмунәјә диггәт јетирик:

Јенә дә баһар кәлир гушларын ганадында,
Лаләнин јанағынын аловунда, одунда...
Чичәкләрин үстүнә мунчуг-мунчуг шеһ дүшүр,
Јох, онлар шәбнәм дөјил, баһарын севинчидир,
Күлләрин күлүшүдүр...
Сөзә, ше'рә, сәнәтә, илһама баһар кәлир,
Күндүзә баһар кәлир, ахшама баһар кәлир.

(Балаш Азәроғлу. «Мәчһун сөјүд»).

Бу баһар һансымыза таныш дөјилдир? Онун кәлиши гәлбимизи чошдурараг бизи һәјата, севмәјә, ишә, зәһмәтә, һәјат көзәллијини дужмаға чағырыр. Шаир баһарын кәлишини гушларын ганадында, лаләнин јанағында, күлләрин күлүшүндә ифадәләри илә даһа образлы вермишдир. Һәм дә шаир баһарын кәлиши һаггында мә'луматы да ајдын бир шәкилдә дөјир. Баһарын һавасы тәшбей вә бәнзәтмәләрин нәфәсиндә дужулур. Охучу бурада тәбиәти көрүр. Сәһәрин доғулушу, ахшамын гүрубубу, чичәкләрин бојасы көз өнүндә дурур.

Бу фикри тәхминән белә изаһ етдикдән сонра, садәдән мүрәккәбә доғру, шакирдләрин өзләринин нәтичә чыхармаг ба-чарығыны инкишаф етдирмәк мәгсәди илә әлавә олараг бир нүмунә дә көстәрирәм:

Мән үфүгдә көрмәмишәм бу лөвһәни,
Зүмрүд көјә чох јарашыр лалә рәнки...
Булудларын һүснүндәки о шәфәгләр,
Каһ абыдыр, каһ нарынчы, каһ да сары,
Бә'зән ејни көзәлликлә доғур сәһәр...

(С. Вурғун. «Муған»).

Нәзәрә чатдырырам ки, сәһәрин доғулушунда олан көзәллик, онун романтик көрүнүшү тәбиндир. Бурада тәбиәтин пое-

тик тәсвири илә жанашы һәјатын өзү вардыр. Бу сәһәр сакит-лик, әмин-аманлыг, динч һәјат шәраитиндә ачылан бир баһар сәһәридир. Бахын, һәјат көзәллији, тәбиәт нәғмәләри күнәшин парлаг шәфәғләринә гошулуб инсан руһуна ахыр. Ана тәбиәтин мүләјим баһар һавасына ујғун шәкилдә инсанын үрәји һәссас бир гајғы илә, севинч илә дөјүнүр.

Шакирдләрин гәлбиндә бу инчә вә чанлы һиссләрин ја-ранмасында тәбиәтин фитри гүввәси илә жанашы шаирин ли-рик ше'ри, сәнәтин оду, алову, һәјәчаны бөјүк рол ојнајыр.

Мүәллим шакирдләрә поезијаны, лирик ше'ри севдирмәк-лә жанашы, онлары мүасир ше'римизин мә'на долғунлуғу, бә-дии гүввәси вә сәнәткарлыг васитәләри илә дә таныш етмиш олур. «Зүмрүд көј, булудларын һүснү» үфүғләрин мүхтәлиф чаларлары шакирдләри дүшүнмәјә, бәдии тә'јинләри, тәшбәһ-ләри, истиарәләри мүәјјәнләшдирмәјә көмәк едир.

Үчүнчү нүмунәдә исә гисмән даһа мүрәккәб парча сечи-лир:

Јенә дә јамјашыл кејинир дағлар.
Көз кими дурулур гајнар булаглар,
Әријир күнејләр дөшүндәки гар,
Јағыш да исладыр о көј чәмәни—
Тәбиәт илһама чағырыр мәни!
Көрүрәм, дан јери јенә сөкүлүр,
Көјдән јер үзүнә нурлар төкүлүр,
Зәмиләр, тарлалар үзүмә күлүр,
Саралыр көзүмдә сүнбүлүн дәни
Бу не'мәт илһама чағырыр мәни!

(С. Вурғун. «Муған»).

Бурада да баһарын кәлишиндән сөһбәт кедир. Лакин ба-һар романтикасы инсан зәһмәти илә, гуруб-јаратмаг арзусу илә бирләшмишдир.

Дағларын јашыллашмасы, күнејләрдә гарын әримәси, ја-ғышын јағмасы, булагларын көз кими дурулмасы фикириндән сонра, дан јеринин ағармасы вә күнәшин одлу шәфәғләринин торпаға төкүлмәси мәһсул илинин боллуг олачағы романтик фикрини јарадыр. Буна көрә дә «зәмиләр, тарлалар үзүмә күлүр, саралыр көзүмдә сүнбүлүн дәни»,—фикриндә зәһмәт чәкмиш, торпағь севәрмиш вә илин мәһсулуна бөјүк үмид-

ләр бәсләјән әмәк адамларымызын баһар севинчи инандыры-чы вә реалдыр.

Лирик ше'римиздә дәрин фикир, конкрет мә'на, бәдии гүв-вәт јери кәлдикчә мүәллимин көмәји вә билаваситә иштиракы илә ајдынлашдырылыр.

Кичикчә бир судур јер үзүндә Күр,
Бахсан бу дүнјанын хәритәсинә.
Бәс нијә гәлбимдә үмман дөјүнүр—
Мән гулаг асдыгча Күрүн сәсинә?

(Сәмәд Вурғун, «Муған»).

Бурада мүәллиф нәји нәзәрдә тутур? Чәсарәтлә демәк лазымдыр ки, һәр шеји: вәтәнпәрвәрлији, торпаға бағлылығы, тәбиәтин она бәхш етдији көзәлликлә фәхр етмәји! Күр һәр бир азәрбајчанлы үчүн мүгәддәсдир. Буна көрә дә «дүнја хә-ритәсиндә кичик су олан Күр, бизим гәлбимиздә һүдудсуз бир үммандыр». Нијә? Она көрә ки, Күр бизим талеимизә дүшмүш тәбии сәрвәтдир. Мүәллим дә бу фикри өн плана чәкир, шаи-рин мәгсәдини шакирдләрин диггәтинә чатдырыр. Аз сөзлә ке-ниш фикрин тәсвиринә, сөзләрин мәнтиги бағлылығына, мә'на вәһдәтинә шакирдләрин фикрини чәлб едир.

Лирик ше'рин тәсвир объекти кениш вә әһәмијјәтлидир. Ону һәртәрәфли әһатә етмәк шүбһәсиз ки, мүәллимин имкан дахилиндә дејилдир. Лакин јери кәлдикчә, програмда нәзәр-дә тутулан лирик парчаларын бу вә ја дикәр сәһәсинин тәһ-лилинә диггәт јетирмәк, шакирдләримизин бәдии зөвгүнү, ес-тетик дүјғуларыны, әдәби билик вә мүһакимәләрини инкишаф етдирмәк әдәбијјат мүәллимләринин әсас вәзифәсидир.

Азәрбајчан тәбиәтинин көзәллијини, Вәтәнә мәһәббәтнин кениш вә әһатәли тәсвирини лирик ше'рләримиздә тапмаг вә мүәјјәнләшдирмәк биз мүәллимләрин борчудур.

БӘДИИ ӘСӘРЛӘРИН ДӘРК ЕДИЛМӘСИНДӘ ИФАДӘЛИ ОХУНУН РОЛУ

Һәсән НӘСИРОВ
филологжи елмләр һамизәди

Бөжүк рус һазычысы Гогол демишдир ки, анчаг көзәл оху, ифадәли гираәт ше'р һаггында дүзкүн тәсәввүр ојада биләр. Јахшы охумаг үчүн исә әсәри диггәтлә өјрәнмәк, шаирин гәлбини долдуран бөжүк һиссләри дујмаг, онун һәр сөзүчүн руһуну тапмаг һазымдыр.

Демәк, бәдни әсәри һахшы дәрк етмәк үчүн ону һахшы охумагы бачармаг һазымдыр.

Шүбһәсиз, ифадәли оху, мәзмунун динләјичијә даһа һахшы чатмасына көмәк едир. Лакин сөһбәт шакирдләрдә ифадәли оху вәрдиши јаратмагдан кедирсә, ифадәли охуја көмәк едәчәк васитәләр ахтарылырса, онда вәзијјәт дәјишир, мәтнин мәзмуну, дили, бәдни чәһәти үзәриндә иш өн плана кечир. Демәли, әввәлчә мәтн үзәриндә иш апарылмалы, сонра онун ифадәли охусуна башланылмалыдыр.

Әсәрин охунмасында үч әсас чәһәти нәзәрә алмаг һазымдыр: техники чәһәт, емоционал чәһәт, мәнтиги чәһәт. Әкәр бу чәһәтләр нәзәрә алынмазса, әсәри ифадәли охумаг да мүмкүн олмаз. Техники чәһәт мәтнин мәзмунуну ифадә етмәк үчүн дүзкүн оху сүр'әти сечмәји, нитг ахынындакы, фасиләләрдән, интонасијадан дүзкүн истифадә етмәји тәләб едир. Емоционал чәһәт образын мә'нәви аләмини, һисс вә һәјәчаныны өз охусунда ифадә етмәји гаршыја әсас тәләб кими гојур. Мәнтиги чәһәт исә билаваситә мәзмунла бағлыдыр.

Ифадәли оху просесиндә бәдни әсәрләрин һүсусијјәтини нәзәрә алмаг һазымдыр. Бәдни әсәрләр ики чүр; нәзм вә нәср формасында һазылыр. Һәм нәзм, һәм дә нәср әсәрләринин

өзүнә мәхсүс һүсусијјәтләри вардыр; ифадәли оху заманы һәмнин спесифик чәһәтләри нәзәрә алмаг әруридир.

Нәзми нәсрдән фәргләндирән әсас чәһәт онун мүәјјән бир өлчүјә табе олмасы, сөзләрин һазымы низамла дүзүлмәсидир. Шаирин данышачагы мәзмун, ше'рдә ифадә олунан һисс вә һәјәчан сечилмиш өлчү дахилиндә верилир. Бурада гәһ-рәманын дахили аләмини ифадә едәчәк даһа мүнасиб сөзләр сечилир. Ше'рдә аһәнкин гүввәтли олмасы үчүн мисраларын ахырында сөзләрин гафијәләнмәси вә мисра дахилиндә верилән пауза (фасилә) һүсуси әһәмијјәт кәсб едир. Демәли, нәзм әсәрләринин охусу просесиндә бу мүһүм чәһәтләр диггәт мәркәзиндә дурмалыдыр.

Тәчрүбәли әдәбијјат мүәллимләри нәзм әсәрләринин ифадәли охусу заманы бу чәһәтләрә һүсуси диггәт верирләр. Мәсәлән, Бақынын Нәсими рајонундакы 211 нөмрәли мәктәбдә иштирак етдијимиз дәрсләрин бириндә А. Сәһһәтин «Вәтән» ше'ри тәдрис едилирди (мүәллим И. Ибраһимов иди).

«Вәтән» ше'ринин мәзмунуну, шаирин вәтәнпәрвәрлик һиссини шакирдләрә һахшы чатдырмаг үчүн мүәллим әввәлчә ана јурд—вәтән аңлајышы һаггында садә мисалларла сөһбәтләр апарды. Бу кириш сөһбәтиндән сонра мүәллим ше'ри ифадәли охуду. Нәһәјәт, ше'рин идеја мәзмуну илә әлағәдар олараг, чәтин сөз вә ифадәләри изаһ етмәјә башлады. Мүәллим бу изаһаты, Аббас Сәһһәтин вәтәнпәрвәрлик һиссини шакирдләрин һахшы баша дүшмәләри үчүн зәмин һесаб едилди. О, ше'рдәки «мәһбуб», «нан», «нәмәк», «нисјан», «нахәләф», «әчдад», «мәдфән», «мәскән» вә с. кими сөзләри изаһ етди. Бу сөзләрдән башга әсәрдәки бүтөв бейтләрин изаһына һүсуси диггәт верирди. Ше'рин илк мисраларыны нәзәрдән кечирдикдә мә'лум олур ки, бурадакы «мәһбуб» сөзү садәчә олараг севилән көзәл дејил, ана вәтәнин тимсалыдыр. Она көрә дә мүәллим шакирдләрин нәзәринә чатдырырды ки, шаир вәтәнә олан мәһәббәтини белә ифадә етмишдир:

Көнлүмүн севкили мәһбубу мәним,
Вәтәнимдир, вәтәнимдир, вәтәним!..

Мүәллим бу мисралары интонасија илә охујур вә «мәһбубун» нәдән ибарәт олдуғуну шакирдләрә аңаладырды. Бу мисралардан башга ше'рдә вәтәнә олан сәмими һиссләр, дуј-

гулар ифадә едән бејтләрин даһа чанлы, емоционал тәрздә охунмасына хүсуси фикир верилрди. Мәсәлән:

Вәтән — әчдадымызын мәдфәнидир,

Вәтән — өвладымызын мәскәнидир.

Бу бејтләрдә вәтәнин мүгәддәслијини, онун бабаларымызын, әчдадымызын мәдфәни (дәфни олундуғу јер) олдуғуну вә бунун үзәриндә әчдадымызын нәвә-нәтичәләринин јашадығыны шакирдләрә анладыр вә һәмин мисралары нечә охумаг лазым кәлдијини онларын нәзәринә чатдырыды.

Вәтәнин севмәјән инсан олмаз;

Олса, ол шәхсдә вичдан олмаз.

Бу мисралары мүәллим, хүсуси интонасија илә охуду; мүәллим санки шакирдләрә вәтәнпәрвәрлик һисси тәлғин едирди. Ифадәли оху үчүн ше'рдә дурғу ишарәләринә, мәнтиги вурғуја, хитаблара фикир вермәји гејд етди. «Өләрәм әлдән әкәр кетсә вәтән» мисрасында дәрин мә'на олдуғуну шакирдләрә анлатды. Марағлы чәһәт будур ки, мүәллим шакирдләрин һиссләринә тә'сир кәстәрмәк үчүн бабәкләрин, чапәјевләрин, һәзиләрин, зожаларын, исрафилләрин Вәтән угрунда һәлак олдуғларыны, онларын һәмишә ифтихарла јад едилдијини дә гејд етди. Мүәллим бу дәрсдә С. Вурғунун «Азәрбајчан» ше'рини шакирдләрә хатырлатды, бунларын һәр икисиндә күчлү вәтәнпәрвәрлик олдуғуну сөјләди. Мүәллим ше'рин гафијә, вәзи вә бөлкүләри һаггында да лазыми мә'лумат верди. Ше'р үзәриндә белә әтрафлы иш апардыгдан сонра, ону шакирдләрә ифадәли охутду. Нәтичәдә шакирдләр ше'ри ифадәли охумағы өјрәндиләр.

Нәср әсәрләринин охусу да ифадәлилик тәләб едир. Чүнки, нәср әсәрләриндә дә һисс вә һәјәчан, мүәјјән әһвали-руһијә ифадә олунур. Орта мәктәбин мүхтәлиф синифләриндә тәдрис олуна елә әсәрләр вар ки, онун ифадәли охусуна гәтијјән лагејд мүнасибәт кәстәрмәк олмаз. Мәсәлән, «Ана үрәји, даг чичәји» әсәриндә ананын ханла гаршылашмасы сәһнәсиндә ана мәһәббәтини охучуја анчаг ифадәли гираәтин көмәји илә чатдырмаг олар. Јахуд «Өлүләр» әсәриндә Искәндәрин монологуна алаг.

— Бахын! Бахын! Јахшы бахын! Диггәтлә бахын! Сизин тарих китабыңызда бу, бир гаңла јазылмыш сәһифә олачагдыр. Сиздән сонра кәләнләр бу китабы вараглајыб бу сәһифәни көрәндә сизи јада салыб дејәчәкләр: «Тфу сизин үзүнүзә! (Түпүрүр чамаетын үзүнә, һамы башыны ашағы са-

лыб динмир). Бағышлајын, кефли Искәндәр бир аз биәдәблик еләјир, амма инди дә нөвбәт мәнимдир. Мән демирәм ки, сиз нијә бу балача ушағлары (ғызлары кәстәрир) зорнан кәтириб гатдыңыз бу фаһишәханаја? Сөз јох, сиз бунлара дејәндә ки, сәни верирәм бу шејхә, бу бичарәләр чығырыб-бағырырдылар вә сизин чиркли ајағларынызы өпә-өпә јалварырдылар: «Ата, аман күнүдүр, мәни анамдан ајырма!» (Үзүнү гызлара тутур) Еләдирми? Доғруму дејирәм? Јох, мән ондан өтрү инчимирәм. Чүнки сиз гызларынызы бура чәкә-чәкә елә хәјал едирдиниз ки, бунлары беһиштә чәкирсиниз вә Исфәһан шејхләри сизи инандырмышдылар ки, һәр кәс бу мүбарәк отаға гәдәм гојса, өләндән сонра гијамәтәдәк гәбрин гапысында мәланкәләрлә сөһбәт едәчәкдир... Мәним адым кефли Искәндәрди, бә сизин адынызы нә гојар? Мән дағлары, дашлары, гушлары, ајлары вә улдузлары вә дүнја аләмләри бура шаһид чәкәрәм вә бу гызлары онлара нишан верәрәм вә сорушарам ки, бу чамаета нә ад гојмаг олар? О, вәдә һамысы бир сәслә чаваб верәр: «Өлүләр!» Мән чәми милләтләри бура јыгыб тәвәггә еләрәм ки, Шејх Нәсруллаһын һәрәмхана-сына тамаша еләсинләр; вәдә бүтүн јер үзүнүн тајфалары сизи бир сәслә адландырарлар: «Өлүләр!» Вә биздән сонра кәләнләр, илләр узуну сизи јада салыб һа дејәчәкләр: «Өлүләр... Өлүләр!..».

Искәндәрин дили илә дејилмиш бу сөзләрдә јазычынын һәмвәтәнләринин авамлығы үзүндән башларына кәлән фаһишә ачымаг, Шејх Нәсруллаһ кими фырылдагчылара нифрәт һисси ифадә олунур. Һәм дә бу сөзләр әсәрин јарандығы ичтиман мүһит һаггында гүввәтли бир иттиһамнамә кими сәсләнир. Она көрә дә бу сөзләри һиссиз, һәјәчансыз, сүст охумаг олмаз. Бурада гүввәтли ифадәлилик тәләб олунур.

Јери кәлмишкән демәк лазымдыр ки, әсәрин ифадәли охусу заманы образын психолокијасыны, вәзијәтини, башгаларына гаршы олан мүнасибәтини нәзәрә алмаг лазымдыр.

Верилмиш мисаллар кәстәрир ки, образ мүхтәлиф хүсусијәтләрә маликдир. Характерләрдәки бу мүхтәлифлик исе динләјичијә анчаг ифадәли охунун васитәсилә чатдырыла биләр.

Ифадәли оху заманы фикрин динләјичијә чатмасы үчүн бәдән һәрәкәтләриндән, мимикадан да истифадә етмәк лазымдыр.

ХАГАНИ ЈАРАДЫЧЫЛЫҒЫНДА МҮНАЗИРӘ ВӘ АЛЛЕГОРИЈА

С. АҒАЈЕВ,

Азәрбајҗан ССР ЕА Низами адына Әдәбијат
Институтунун диссертанты

Тәмсил—аллегория жанрынын бөјүк дидактик әһәмијәти вардыр. Тәмсилләрин бир гисми ушаглар үчүн јазылмыш вә дидактик маһијәт дашыыр. Истәр классик, истәрсә дә мүасир тәмсилләр мәктәб дәрсликләринә салыныр, ушагларда бу жанра бөјүк һәвәс ојадылыр. Ушаглар тәмсилләрдә көрдүкләри тәбиәт тәсвирләри васитәсилә һәјатла даһа тез, даһа јахындан таныш олурулар. Тәмсил өз характери е'тибарилә хәлгилик әһвали-руһијјәси олан епик әсәрләр сырасына дахилдир. Һәјаты доғру баша дүшмәјин бәдни әдәбијәтдә әсас чәһәтләриндән бири тәмсил жанрыдыр. Халг дили, халг руһу бу әсәрләрин ана хәттидир вә бу, ушагларда һәлә кичик јашларындан тәбиәт һадисәләринә, һејванлар аләминә өз мүнәсибәтләрини билдирмәјә кәтириб чыхарыр, ушаглар һејванлара мәрһәмәт көстәрир, онлары севир, һәтта онларла јумшаг, «ушаг дилиндә» данышмаға чалышырлар. Ајры-ајры тәмсилләр ушагларда худпәсәндлик, јаланчылыг, горхаглыг вә с. бу кими һиссијатлары ләғв едир, онларын әсил инсан кими јетишмәсинә бөјүк көмәк едир.

Ушаглар бөјүдикчә онлар чәмијјәтдә өз мөвгеләрини баша дүшүр, онларда јени һиссләр јаранмаға башлајыр. Чох вахт онлар чәмијјәт һадисәләринә кортәбии шәкилдә ујур, бу һадисәләрә формал мүнәсибәт бәсләјир, бу вә ја дикәр мәсәләнин һәллиндә чәтинлик чәкирләр. Бу мәсәләләрин дә һәллиндә тәмсил бөјүк рол ојнајыр. Әкәр биз әсил инсан тәрбијә етмәк истәјириксә, онда һәр шејдән әввәл ушагларда

достлуг, гардашлыг вә мәһәббәт һиссини ојатмаг лазымдыр. Бунун үчүн мүтләг кәнч охучуларын нәзәрини реал варлыға, һәјата јөнәлтмәк лазымдыр. Бизим бир чох тәмсил јазан шаирләримиз бу нөгтеји-нәзәрдән көзәл педагог олмушлар.

Закир, С. Ә. Ширвани, Аббас Сәһһәт, Сабир өз тәмсилләри илә кобуд зоракилијә, икнүзлүлүјә, јалтаглыға гаршы чыхмыш, ушаглара доғрулуг, һәјата мәһәббәт көзү илә бахмаг һиссләрини ашыламышлар. Бир сөзлә, ушаг әдәбијәтиндә онларын тәрбијәсиндә тәмсил хүсуси рол ојнамышдыр. О, фикри ичтимаи мүһитдән ајыран, бејни јоран гуру бир васитә дејил, онлары јени һәјата сөвг едән, мараглы, чазибәдар бир әдәби жанрдыр.

Мәктәбләрдә тәдрис олунан әдәбијат фәнни әсасында тәртиб едилмиш програмларда тәмсил тәдриси әсас јерләрдән бирини тутур.

Аллегорик әсәрләрин мәктәб програмларына салынмасы вә ушаглара өјрәдилмәси, онлара гуманизм идејалары ашыламаг, Вәтәнә, халға, әмәјә мәһәббәт һисси ојатмаг мәгсәдини күдүр.

Биз һәр һансы бир дөврү синифдә кечәркән, о дөврүн көркәмли сәнәткарларынын әсәрләриндән мүхтәлиф парчалары ушагларын нәзәринә чатдырыр вә бу әсәрләр, парчалар васитәсилә ушагларда мүәјјән фикир ојадырыг.

Бу бахымда ән зәнкин әдәбијәтә малик олан, көркәмли сәнәткарлар јетишдирән XII әср даһа сәчијјәвидир. Бу дөврдә Мәһсәти ханым, Хагани, Низами кими дүһалар јашамыш вә өзләринин әсәрләри илә әдәбијат тарихимизи зәнкинләшдирмишләр. Хагани, Низами кими сөз усталары нәдән јазырларса јазсынлар, лакин аллегорик жанрдан узаглашмамыш, дидактик маһијәтли тәмсилләр, мүнәзирәләр јаратмышлар.

Истәр Хагани, истәрсә дә Низаминин аллегориясы ајрылығда тәдрис планларында олмаса да, онларын јарадычылығыны кечәркән бу жанр үзәриндә дајанмаг, онун тәрбијәви әһәмијјәтиндән данышмаг бизчә мәгсәдәујғундур вә лабүддүр.

Хагани вә Низаминин тәмсилләри јығчам шәкилдә бир, јахуд ики саат әрзиндә тәдрис едилсә, јухарыда гејд етдимиз кими ушагларда онларын (Хагани вә Низаминин) јарадычылығларыны өјрәнмәјә һәвәс артар вә дөврүн зид-

дијјетларини, сөз сәнәткарларынын бу чатышмазлыглары гаршы мүбаризәсини даһа тез баша дүшмәјә көмәк едир.

Аллегория бүтүн халгларын әдәбијјатында та гәдимдән мөвчуддур вә чох мүнһүм, әһәмијјәтли вә мараглы жанрдыр. Дүнија классикләри бу жанрын әһәмијјәтини вә үстүнлүјүнү баша дүшүб бу жанра мүрачнәт етмишләр.

Демәк лазымдыр ки, Азәрбајчан вә Шәрг халгларынын истәр шифаһи әдәбијјатында, истәрсә дә классик әдәби прсиндә аллегория—тәмсил—мүназирә хүсуси зөвглә, бөјүк бир идеја, бәднн гүввәтлә ишләмиш вә чәмијјәтин һәјатында, инсанларын тәрбијәсиндә әһәмијјәтли рол ојнамышдыр. Тәмсилләр—аллегорик әсәрләр һәјаты даһа тез баша дүшмәјә көмәк едир, бу әсәрләр бизә әдәби билик, бәднн зөвг верир. Аллегорик әсәрләрдә халг мүдриклији, мүстәгним вә мәчәзи мәналар, јығчамлыг, дәгиглик, образлылыг вар вә онлар тәрбијәви әһәмијјәтә маликдир.

Азәрбајчан классик әдәбијјатында аллегорик әсәрләри шәрти олса да 3 група бөлмәк олар.

1. Билаваситә аллегорик әсәрләр, мүназирәләр. Бурада гушлар, һејванлар, биткиләр инсан дили илә данышыр, бир-бирләри илә мүбаһисә едир вә с. Бу форманын ән чох јайылмасы тәмсилләр васитәси илә олар.

2. Тәшхис формасы—бурада биткиләр, һејванлар, гушлар инсан дили илә данышмасалар да, онларда инсанлар мәхсус әдалар, һәрәкәтләр вардыр. Онларын отурушу, дурушу, бахышы вә с. бу кими әламәтләри ејни илә инсанларда олдуғу кимидир.

Орта әсрләр Азәрбајчан әдәбијјатында бу формаја даһа чох тәсадүф едилр. Шаирләр бурада, хүсусилә гәһрәманларын әһвал-руһијјәсинә ујғун шәкилдә биткиләрини, чичәкләрини вә с. чанлыларын вәзијјәтини тәсвир едир, онлара инсани хасијјәтләр верирләр.

3. Аллегорик үнсүрлү әсәрләр.

Бурада да һејванлар вә биткиләр данышмырлар. Лакин өзләрини инсанларын гајғысына галан, куја онлары баша дүшән кими көстәрирләр.

Бу форма тәшхис формасына даһа чох јахынлашыр, лакин ондан фәрглидир. Әсас фәрг ондан ибарәтдир ки, әкәр тәшхис формасында биткиләр, һејванлар, гушлар вә с. чанлылар өзләрини инсанларын хасијјәтинә даһа ачыг шәкилдә ујғунлашдырырларса вә онларда олан хасијјәтләри тамамилә өзләриндә әкс етдирирләрсә, аллегорик үнсүрлү әсәрләрдә

бу чәһәт о гәдәр дә көзә чарпмыр вә бә'зән мүбаһисәли шәликдә мејдана чыхыр. Белә әсәрләрини, парчаларын аллегорик әсәрләр сырасында верилмәси шүбһә доғурур. Бизчә бу формалы әсәрләрини аллегорик әсәрләр сырасында верилмәси мәгсәдә тамамилә ујғундур.

Бөјүк шаиримиз Хагани дә аллегория—тәмсил жанрына хүсуси әһәмијјәт вермиш, чох вахт езоп дили илә данышмыш бу васитә илә бә'зән зүлмә, дөврә гаршы чыхмыш, бә'зән дә нәсиһәтчилик јолу илә кедәрәк шаһлары әдаләтә чағырмыш, көзәл јадда галан аллегорик парчалар мүназирәләр јаратмышдыр.

Хагани аллегорик жанрын јухарыда көстәрдијимиз формаларындан истифадә етмиш вә көзәл, чанлы тәбиәт лөвһәләри јаратмышдыр. Хагани бунунла јанашы кичик тәмсилләр вә мүназирәләр јазмышдыр. Шаир өз тәмсилләрини јарадаркән, шифаһи халг јарадычылыгындан даһа кениш истифадә етмиш вә халг ичәрисиндә сөјләнилән тәмсилләрдән бир нечәсини гәләмә алмышдыр.

Үмумијјәтлә, көстәрмәк лазымдыр ки, аллегория вә мүназирәнин ән мүнһүм гајнағы, чешмәси шифаһи халг јарадычылыгыдыр вә демәк олар ки, аллегория јарадан сәнәткарларын јарадычылыгында бу әсас мәсәләдир.

Лакин бөјүк сәнәткарлар һеч вахт шифаһи халг әдәбијјатынын материалыны олдуғу кими көтүрмәмиш, ону өз јарадычылыг хүсусијјәтләринә, бәдннлијинә, дөврүнә, зөвгүнә, естетик әһәмијјәтинә көрә ишләмиш, јени орижинал әсәрләр јаратмышлар.

Сәнәткарлар аллегория јарадаркән шифаһи халг әдәбијјатынын нүмунәләрини чилаламыш, мөвзусуну, сүжетини алмыш, јени әсәрләр јаратмышлар. Бу, сәнәткарын гүдрәтиндән, истәдадындан асылыдыр.

Хагани дә бу јолла кедән сәнәткарлардандыр. Бу бахымдан онун Азәрбајчан әдәбијјаты тарихиндә илк тәмсил сајылан «Ешшәјин тоја чағырылмасы»* тәмсили олдуғча мараглыдыр.

Шаир инсанлара тамаһкарлыгдан чәкинмәк, ајағыны өз јорғанына көрә узатмағы мәсләһәт көрүр вә буну кичик бир тәмсил васитәсилә даһа инандырычы едир.

Бу кичик парчада шаир куфәли бир көзәллә кор әчәминн

* Хагани Ширвани. Сечилмиш әсәрләри, Азәрбајчан ССР ЕА Әдәбијјаты, Баки, 1956, сәһ. 290.

сөһбәтнини верәндән сонра көстәрир ки, гыз эчәмин өзүнә дежил, пулуна мејл салмышдыр. Хагани һәлә тәмсили вермәздән әввәл нәтичәни чыхарыр вә кора «ахмаглыг учундан гыза инанма, чүнки о сәнин өзүнә јох пулуну сеvir»—дејир. Бундан сонра исә өз фикрини даһа инандырычы етмәк үчүн мунасиб тәмсил јарадыр.

Ешшәје дедиләр: «бујур тоја кәл»,
Ешшәк гаһ-гаһ чәкиб күлдү, нәһәјәт,
Деди: «сиз истәјән рәггас дежиләм,
Нә дә чалғычы тәк тапмышам шөһрәт
Һамбаллыг етмәје чағрылырам,
Су, одун дашымаг лазымдыр әлбәт».

Хагани јалныз доғма халгын дежил. Шәрг халгынын шифаһи әдәбијатыны дәриндән изләјән, онунла бағлы олан шаирдир. Аллегория Хагани јарадычылығынын әсас хүсусијәтләрини тәшкил етмәсә дә, лакин јери кәлмишкән дөврүнүн бир сыра ичтиман вә сијаси һадисәләрини ачыгдан ачыға тәнгид едә билмәјән шаир бу жанра мүрачиәт етмишдир.

Хаганинин бу жанрда јаратдығы әсәрләрдә дәрин фәлсәфи мә'на, инчә психоложи чәһәтләр, һуманизм мөвчуддур. Јухарыда кәтирдимиз мисалда һәр кәсин адына көрә онун вәзифәсинин мүәјјәнләшдирилмәси, чәмијјәтдә тутдуғу мөвгеји көстәрилир. Хагани буну бир нечә кәлмә илә, нәсиһәт шәклиндә верә биләрди. Лакин буну о даһа чанлы вә јадда галан етмәк үчүн јени формалар ахтарыр вә тәмсил үзәриндә дајаныр.

Аллегория—тәмсил жанрынын хүсусијәтләриндән бири дә онун формасынын садәлији вә јығчамлығы илә сәчијәләnmәсиндәдир. Бу жанр васитәсилә фикир даһа тез чатыр вә тә'сирли олур. Аллегорик әсәрләрдә чәзибәлик, һәјатилик даһа чохдур вә бу истәр һаким тәбәгә, истәрсә дә мәһкум күтлә ичәрисиндә даһа тез јайылыр вә заһирән онлары әјләндирсә дә узун мүддәт дүшүнмәје вадар едир.

Тәмсил һәдәфинин дүзкүн верилмәси тәмсилчилијин әсас шәртләриндән биридир. Тәмсил о вахт тә'сирли олур ки, о мүәјјән конкрет, типик һадисәләрә гаршы јөнәлдилмиш олсун вә мүәјјән бир нөгсаны, чатышмаз чәһәти ифадә етмиш олсун.

Аллегорик әсәрләрин бәднилији охучу вә динләјичиләрдә парәл долуур, ону оқуну чәзә еди. Хагани дә иллегарик

әсәрләрин тә'сир гүввәсинин даһа чох олдуғуну вә онун мүсбәт ролуну дәрк етдијиндәндир ки, аллегорик вә дидактик маһијәтли парчалар јаратмышдыр. Шаир бөјүк сәнәткарлар кими аллегориянын—тәмсили инсан тәрбијәсиндә бөјүк ролуну дәрк етмиш вә өз јарадычылығында буна әһмијәтли дәрәчәдә јер вермишдир.

Бу һәм Хагани јарадычылығында, һәм дә Азәрбајчан јазылы әдәбијатында новаторлуғ иди.

Бу парчаларда Хагани—«инсан нә чүр вә нә үчүн јашамалыдыр?» суалыны гојур вә өзү буна чаваб верир. Бу мәсәлә шаири, демәк олар ки, бүтүн јарадычылығы боју дүшүндүрүр вә буну бөјүк усталыгла һәлл едир.

Бә'зән дә шаир чәмијјәт үзвләринә демәк истәдији сөвләри фәза чисимләринә нәгл етмәк јолу илә верир. Мәсәлән, «Төһфәтүл Ирагејн» әсәрини күнәшә хитабла башлајыр вә сәфәр заманы алдығы тәәсүраты күнәшә нағыл едир.

Шаир «Төһфәтүл—Ирагејн» әсәриндә аллегориянын ән көзәл нүмунәләрини јарадыр вә буну шифаһи халг јарадычылығында олан тәмсилләрлә бағлајыр. Хагани бөјүк мүтәфәккир шаир кими Шәрг халгларынын әдәбијаты илә таныш олдуғундан, тәк Азәрбајчан дејил, дикәр халгларын фолклорундан да истифадә етмишдир. Хагани тәмсилләринин мөвзу мәнбәләри шифаһи халг јарадычылығы, гәдим аллегорик абидәләр, «Кәлилә вә Димнә»дир. Умумијјәтлә, гәдим аллегорик абидәләрә, мүрачиәт етмәк Хагани поезијасынын әһмијәтини кенишләндирир, башга халгларә јахынлашдырыр. Тәмсил дүнја әдәбијатында чох кениш јайылмыш жанрдыр вә орада елә мөвзу вар ки, о бүтүн халгларә, бәшәријјәтә лазымдыр.

Хагани јарадычылығында мәһәббәт мөвзусунда јазылмыш әсәрләр хүсуси јер тутур вә о, инсаны учалдан нәчиб мәһәббәти тәрәннүм едир. Белә әсәрләрдә о, ејни заманда дөврүн ағыр изтирабларыны, өзүнүн шәхси кәдәр вә е'тиразларыны да ифадә едә билмишдир. Бу әсәрләрдә дөврүн ағыр шәранти мәһәббәт фонунда мәһарәтлә көстәрилмишдир.

Шәрг әдәбијатында мәһәббәт символу гызыл күлдүр. Гызыл күлүн бүтүн күлләрин шаһы олмасы барәдә бир чох дастанлар, ше'рләр мөвчуддур.

Хагани дә бу чәһәтә хүсуси фикир вермиш вә гызыл күлү мәһәббәт символу кими јүксәк гијмәтләндирмишдир. Шаир буну өзүнүн «Мәнтиғ—әт—тјур» («Гушларын сөһбәти»)

адланан ики мэтлэ'ли гэсидэсинин башлангычында гэлэмэ алдыгы мүнәзирәсиндә даһа габарыг, чанлы шәкилдә вермишдир. Аллегориянын тәдгиги нөгтеји-нәзәриндән һәмни эсәр хүсуси әһәмијјәт кәсб едир. Хагани бурада ајры-ајры гушлары диндир, һәр гуш өзүнә хош кәлән күлләри тәрифләјир, лакин сонра һамы гызыл күлүн бүтүн күлләрдән үстүн олмасы гәнаәтинә кәлир вә мүбаһисәјә сон гојулур.

Әсәрин идејасы, мәзмуну әсас е'тибарилә бундан ибарәтдир. Лакин шаир буну даһа марагылы, чазибәдар етмәк үчүн аллегория — мүнәзирәјә мурачиәт етмиш вә көзәл сәнәт әсәри јаратмышдыр.

Ики мэтлә'дән ибарәт олан бу гэсидәнин биринчи һиссәсиндә аллегорик үнсүрләр олса да әсас мәсәлә икинчи һиссәдә верилир. Шаир өзү әсәринин һәр бир мэтлә'индә һансы мәсәләрдән сөһбәт ачагағыны әввәлчәдән охучуларына билдирир.

Дәрин композициясы, фәлсәфи мә'насы, тәрбијәви әһәмијјәти бахымындан һәмни эсәр, орта әсрләр Шәрг әдәбијјәтиндә хүсуси мөвгәјә маликдир.

Шаир баһарын тәсвирини вердикдән сонра гушларын бир јерә топлашыб мәчлис гурмаларыны көстәрир. Гушларын вә күлләрин адларынын чәкилмәси дә классик Шәрг әдәбијјәти үчүн чох сәчијјәвидир.

Хаганинин «Мәнтиг—әт—гјур» әсәринә көркәмли өзбәк шаирли Әлишир Нәван вә Азәрбајчан шаирли Сејид Әзим Ширвани дә ејни адлы әсәрләрини нәзирә олараг јазмышлар.

Хагани һәјәтдакы һадисәләри шиширтмәмиш, ағыла ујғун шәкилдә гэләмә алмыш, онлара һәгиги бир рәнк, реал хүсусијјәт вермәјә чалышмышдыр.

Хагани өз сәнәтини гәлбдән севән шаир иди. О, сәнәти вар-дөвләтә гурбан вермир, варланмаг хатиринә һөкмдарларә јалтагылыг етмирди. Шаир сәнәтдә бөјүк бир гүввә, һисаны мәфтун едән бир сирр ахтарыр вә бу чәһәтләр ону бир сыра мүасирләриндән фәргләндирир, онун шөһрәтини артырырды. Хаганинин шөһрәти артыгча ону өзләринә уstad һесаб едән шаирләрин сајы чохалырды.

Хаганинин әсәрләри өз бәдин хүсусијјәтләри е'тибарилә сон дәрәчә зәнкиндир. Онун истәр мәнәббәт, истәрсә дә ичтиман мөвзуларда јазылмыш әсәрләриндә халг әдәбијјәти

хас олан образлы ифадәләр, халг нағылларындан алынмыш парчалар мөвчуддур.

Мәс.: шаир өз вәзијјәтиндән шикајәт едәркән «Тачирини туту илә сөһбәти» аллегорик Шәрг нағылындан ики мисра мисал кәтирмиш вә туту гушунун сурәтиндә өзүнүн азадлыг идејаларыны вермишдир. Јахуд башга бир гәзәлиндә Хагани «Иланла бағбан тәмсилини» мисал кәтирир, өзүнү бағбана, дүшмәнләрини исә һәмни тәмсил—нағылда верилән нанкор илана бәзәдир.

Хагани Шәрг әдәбијјәтиндә чох ишләдилән аллегорик сурәт олан сүбһ јелинә, сүбһә даһа чох мурачиәт етмишдир.

Шаир сүбһ јелинин хүсусијјәтләрини бәдин бојаларла верир вә баһарын тәрифини көстәрән парчаларда бу даһа бәдин, ајдын олур.

Мәсәлән, бу бахымдан ашагыдакы ше'рә нәзәр салаг.

Әтир сачыр аләмә сүбһ јели һәр баһар,
Һәр даша зијнәт верир жалә илә рүзикар.
Гојду ојунбаз булут гаршыја јаз саһирин
Һәр бир ағачда сәһәр сәһр еләјир ашикар.
Лалә чијәрган олуб, јанды күнәш нарына
Гырмызы бир дон кејиб, дамәни одда јанар.
Бүлбүл өтәр зөвг илә инди баһар ешгинә,
Көр кәлини күлшәнин олду нечә күлүзар.
Багда көјәрчин мәкәр һәмни Хаганидир?
Һәр будаг үстүндә о ше'р охујур би гәрар

Јухарыдакы парчадан һәр шејдән әввәл вәзи садәлији гәзәлин даһа тез јадда галмасына көмәк едир.

Хагани јарадычылығында бу кими парчалар чохдур вә онлар аллегорик тәфәккүр тәрзинин бәдин көзәл нүмунәләридир.

Бүтүн бунларла јанашы Хагани Азәрбајчан әдәбијјәтиндә халглара һөрмәт вә рәғбәт һиссини, һуманизм идејаларыны тәрәннүм етмиш, феодал-руһани көрүшләринә гаршы чыхмыш, бир заман чох һәрарәтлә мәдһ еләдији сарајлары, шаһлары, кәскин тәнгид етмишдир.

Хагани јарадычылығында тәмсил—аллегория мөвзусуна јекун вураркән көстәрмәк ләзимдыр ки, аллегория шаирин әсәрләриндә мүхтәлиф формаларда мејдана чыхыр. Шаир тәмсил жанрынын нормаларына садиг галараг нәтичәни ја өзү чыхарыр, ја да буну охучуларын ихтијарына верир.

СУАЛЛАРА ЧАВАБ

Суал 1. Гардаш, гурбага, бөжүрткөн, гаргыдалы сөзлөрү гурулушуна көрө нө чүр сөзлөр һесаһ едилмәлидир?

Суал 2. Һәҗәчан сөзүнүн һәҗачан шәклиндә җазылмасы даһа дүзкүн деҗилми? Аһы һәмнин сөз һәҗа сөзү илә еҗни көкүлдүр.

Суал 3. Мәтбуатда пәһ-пәһ! һидасы бә'әһ бәһ-бәһ! шәклиндә дә җазылыр. Буһларын һансы дүзкүндүр?

Суал 4. Мә'лум олдугу үзрә, баҗча сөзү омоним сөз адланыр. Мәкәр ушаҗларын тәрбиә алдыҗлары мүәссәһәһин ады, әслиндә, бах (бахмаҗ) сөзү илә әлаҗәдар деҗилми? Бу бахымдан һәмнин мә'нада ишләһән баҗча сөзүнү нө үчүн бахча шәклиндә җазмаҗ дүзкүн һесаһ едилмир?

Б. Әһмәдов — Ләһкәһан рәҗонү.

Чаваб 1. Сөзләрин гурулушуку тә'җин едәркән онларын морфемләринә — мә'налы һиссәләринә мүәһир дил бахымындан, башҗа шәклидә десәк, синхроник нөгтеҗи-һәзәрдән җанашмаҗ ләзымдыр. Әкәр тәһлит едилән сөз аһанлыҗла морфемләринә аҗрыла билирсә вә һәмнин морфемләр мүәһир дилимиздә өз мә'на вә формаларыны мүһафизә едирсә, де мөк, онларын гурулушча нө чүр сөз олдугуну мүәҗҗән етмәк һеч дә чәһин деҗил.

Елә сөзләр дә вәр ки, онлары аһча етимолоҗи чәһәтдән тәһлит етмәклә морфемләринә аҗырмаҗ мүмкүндүр. Буһлары мүәһир дил бахымындан дүзәлтмә вә җа мүрәккәб сөз һесаһ етмәк мәҗбул саҗылмыр. Конкрет мисаллар көстәрәк.

Көлһоз, совһоз сөзләри, мә'лум олдугу үзрә, мәһшәҗинә көрә коллектив вә һозҗаҗство, советское вә һозҗаҗство сөзләринин бирләшмәһиндән әмәлә кәлмишдир. Мәкәр бу һәмнин сөзләри мүрәккәб сөз һесаһ етмәҗә әһәһ верирми? Әлбәттә, җох. Чүһки нә колһоз, нә совһоз сөзүнү бизим дилимиздә мүстәҗил морфемләрә — мә'налы һиссәләрә аҗырмаҗ мүмкүн деҗил. Де мөк, һәмнин сөзләр җалһыз етимолоҗиҗасына көрә мүрәккәб сөзләрдир.

Гардаш, гурбага, бөжүрткән, гаргыдалы вә с. сөзләри дә гурулушуна көрә тәһлит едәркән мәһәләҗә һки бахымдан җанашмаҗ ләзым кәлир. Һәмнин сөзләр мүәһир дилимиздә садә сөзләр һесаһ едилмәлидир. Чүһки ойлардан һеч бирини семантик чәһәтдән бири-бири илә баҗлы, җаһуд формаҗа битһин олан һиссәләрә аҗырмаҗ мүмкүн деҗил. Мәкәр гардаш сөзүнүн гар вә даһ; гурбага сөзүнүн гур вә баҗа; бөжүрткән сөзүнүн бөҗүр вә ткән; гаргыдалы сөзүнүн гаргы вә даһы морфемләриндән әмәлә кәлдиҗини сәҗләмәк олармы? Буһларын мүрәккәб вә җа дүзәлтмә сөзләр олдугуну җалһыз етимолоҗиҗасына көрә мүәҗҗән ет-

мәк мүмкүндүр. Белә ки, гардаш сөзү гар вә даһ һиссәләриндән ибарәт олмаҗыб, гарын сөзү вә даһ шәкитһисиндән әмәлә кәлмишдир; «бир гарындан чыхмыш» мә'наһыны билдирир. Гурбага сөзүнүн әввәһинчи һиссәһи олан «гур» сөзү җамсылама җолу илә әмәлә кәлмишдир (гурулдамаҗ); баҗа сөзү илә бирләшәрәк «гурулдаҗан баҗа» мә'наһыны ифадә едир. Бөжүрткән вә гаргыдалы сөзләри дә мәһшәҗинә көрә һки һиссәдән ибарәтдир; бөжүрткән әһлиндә бөҗүр вә тикән сөзләринин бирләшмәһиндән («бөҗүр тикәнлы олан» мә'наһында), гаргыдалы илә гаргы вә дал (дал сөзү җоҗун будаҗ мә'наһындадыр) сөзләринин чәмләнмәһи җолу илә җанамышдыр.

Беләһиклә аҗдын олур ки, җухарыда геҗд етдиҗимиз сөзләри аһча етимолоҗи чәһәтдән тәһлит етдикдә мә'налы һиссәләринә аҗырмаҗ мүмкүндүр. Бу күһкү бахымдан (мүәһир дил бахымындан) илә буһлар гурулушча садә сөзләр һесаһ едилмәлидир.

Е'тираф етмәк ләзымдыр ки, орта мәктәбләримиздә сөзүн тәркиһинә көрә тәһлитһин бә'әһ етимолоҗи тәһлитлә гарышдырылмасы тә'һним процесиндә бир сыра аһлашылмаһлыҗларын меҗдана чыхмасына сәбәб ола билир. Бу, һәр шеҗдән әввәл, ондан ирәли кәлир ки, етимолоҗи тәһлитдән Азәрбаҗан дили дәрәһләриндә хүһәһи бир тәһлит һөвү һини истифадә едилмәһинә ләзыми дигәт җеҗирилмир. Бу проблемни чидди тәдҗит олунмасы, фикриһизчә, иһаһ методика елмәһини гаршыһында дуран вачиб вәзифәләрдән бири һесаһ едилмәлидир. Оһа көрә ки, дил дәрәһләриндә етимолоҗи тәһлитдән истифадә дилиһизни бир сыра сирләрини, сөзләрин җанамасы вә җазылышындакы җануһа-уҗгуһлуҗлары һакирдләрин мараҗла өҗрәнмәһи вә даһа әһәһли сурәтдә дәрәк етмәһиндә мүстәһәһә әһәһиҗәтә маликдир.

Чаваб 2. Һәҗәчан вә һәҗа сөзләрини еҗни көкүлү, җә'һин гоһум сөзләр һесаһ етмәк доҗру деҗил. Әввәләһ, буһлар тамәһилә башҗа-башҗа сөзләрдир. Дикәр тәрәфдән, уһутмаҗ олмаз ки, үмүһиҗәтлә, етимолоҗи принцип бизим орфоҗраҗиҗамыһын әһәһиндә дуран принципләрдән һесаһ олунмур. Бир-һки бариз факт көстәрәк.

Мә'лум олдугу үзрә, чәһраҗы сөзү етимолоҗиҗасына көрә чәһрә сөзү илә еҗни көкүлдүр. Фарс дилиндән аһһма һәмнин сөзләри (фарсча чәһре) әввәһинчиси бизим дилимдә ә илә, дикәри илә ө илә җазылыр. Де мөк, буһларын җазылышында һеч дә етимолоҗи принцип әһәһ тутулмаһышдыр. Тәһминән, еҗни фикри халҗ, хәлһилик; һаҗыл, һәҗли (һәҗли чүмлә), раһат, иһтирәһәт; еркәк, әр вә һаһр һини, мәһшәҗинә көрә еҗни көкүлү сөзләрә дә аһд етмәк олар.

Чаваб 3. Мәтбуатда ишләдилән пәһ-пәһ вә бәһ-бәһ һидаларынын һәр һкиси мәҗбул саҗылыр. Буһлар, әһлиндә, синоним һидалардыр; мәҗамыһдан аһылы олараҗ мүәҗҗән емоһионал чаларлыҗа маликдир. Белә ки, иһтеһза вә тәәччүб мәҗамыһнда әһ чох пәһ-пәһ һидасындаһ истифадә олунур; мәһәләһ, Пәһ-пәһ-пәһ, әчәб сөз еһитдик, бу да бизим охумуш, һаһиһкамал гардашыһыз. (Н. Вәзирөв). Бәһ-бәһ һидасындаһ илә севинч, тә'риф, һәһ'ә мәҗамыһда истифадә олунмасына даһа тез-тез тәһәдүф едилир; мәһәләһ, Бәһ-бәһ-бәһ, нә көзәл судур! (Ә. һаҗвердиҗев).

Чаваб 4. Ушаҗ баҗчасы ифадәһиндәһи баҗча сөзү әһлиндә баҗ (җаһыл һаһә) сөзү илә әлаҗәдардыр. Һәмнин ифадә (ушаҗ баҗчасы) мәктәбәҗәдәр ушаҗларын тәрбиә алдыҗлары мүәссәһәһин дәһиҗ адыһы билдирир; баҗча сөзү илә бу адын, бир һөв, ғыһалдылмыш шәрти адыһы

ифadə едир. Көрүнүр вахтилә ушаг бағчалары ачыг һавада вә һәм дә бағлы-бағчалы сәһәдә Јерләшдији үчүн һәммин мүәссисәнини — тәрбија очагынын ады **бағча** (балача бағ) сөзү илә әлағәдар Јаранмышдыр. Бу на көрәдир ки, **ушаг бағчасы** бирләшмәсиндә **бағча** сөзүнүн **бағ** фе'ли илә бағлы олдуғуну сөјләмәк әсассыздыр. Ону да нәзәрә алмаг лазымдыр ки, һәммин ифадә әслиндә рус дилиндәки **детсад** сөзүнүн ејнән тәрчүмәси јолу илә (калка јолу илә) Јаранмышдыр.

Ушаг бағчасы ифадәсиндә **бағча** сөзүнүн **бах** (бахмаг) фе'ли илә әлағәдар олмасы еһтималы әсасән, о сәуәздән ирәли кәлир ки, **бағча** сөзү һәр ики мә'нада ишләнәркән **бахча** шәклиндә тәләффүз олунур вә бу һәммин сөзүн көкүнү фонетик чәһәтдән тамамилә башга бир сөзүн — **бах** (бахмаг) сөзүнүн фонетик тәржиби илә ејниләшдирир. Бу, әлбәттә, **бағча** сөзүнүн мәншәјини **бах** сөзү илә әлағәләндирмәјә һеч дә әсас вәрә билмәз. Чүнки һәммин фонетик дәјишмә (ғ самитинин х сәсинә кечмәси) башга сөзләрдә дә өзүнү кәстәрә билир; мәсәлән, **боғча** — бо [x] ча, сағсаған — са[x]саған вә с.

Суал. Ашағыдакы чүмләни чүмлә үзвләринә көрә тәһлил етмә јиннизи хаһиш едирәм:

Сүр'әтлә кәлиб клубун Јахынлығындакы дәмјр јолдан кечән сәрнишин гатарынын курултусу Күлшадын сөзүнү Јарымчыг кәсмәјә мөчбур етди.

М. Әмирасланов — Ханлар рајону.

Чаваб. Әввәлән гејд етмәк лазымдыр ки, һәммин чүмлә үслуб чәһәтдән нөгсанлыдыр. Оду ки, орта мәктәбдә бу чүр долашыг вә үслубча нөгсанлы чүмләләр үгәриндә тәһлил апармаг мәсләһәт көрүлгүр.

Суалы чавабсыз гојмамаг үчүн ашағыда һәммин чүмләнни тәһлилинни веририк:

Мөчбур етди — хәбәрдир. Нә мөчбур етди? Сәрнишин гатарынын курултусу — мүбтәдадыр. Нәјә мөчбур етди? Күлшадын сөзүнү Јарымчыг кәсмәјә — мәсдәр бирләшмәси илә ифадә олунмуш тамамлыгдыр. Н а и с ы с ә р н и ш и н г а т а р ы н ы н? Сүр'әтлә кәлиб клубун Јахынлығындакы дәмјр јолдан кечән — фе'ли сифәт тәржиби илә ифадә олунмуш тә'јиндир.

Суал. «Баталјонун феал вә мүбариз забитләриндән бири дә Чаһанкир Мәммәдов иди» чүмләсиндә иди сөзүнү мүстәгил чүмлә үзвү һесаб етмәк олармы?

Ә. Мәммәдов — Јерик рајону

Чаваб. Бу вә ја дикәр чүмләдәки көмәкчи сөзләри һеч вахт ајрыча чүмлә үзвү кими тәһлил етмәк олмаз; чүнки онлар һеч бир суала чаваб ола билмир, чүмләдә мүстәгил вәзифә дашымыр. **Иди**, **имиш** һисзәчикләри дә белә сөзләрдәндир.

«Баталјонун феал вә мүбариз забитләриндән бири дә Чаһанкир Мәммәдов иди» чүмләси ашағыдакы үзвләрдән ибарәтди:

Чаһанкир Мәммәдов иди — хәбәр; Баталјонун забитләриндән бири — мүбтәда; феал вә мүбариз сөзләри исе үчүнчү нөв тә'јини сөз бирләшмәси илә ифадә олунмуш мүбтәданын икинчи тәрәфинин тә'јиндир.

Суал. «Азәрбајчан дилинин грамматикасы» (I һиссә) дәрслијиндә

ашағыдакы чүмләдә «Јаначаг» сөзү сифәт кими изаһ едилмишдир (сәһ. 139). Буну дүзкүн һесаб етмәк олармы?

Чүмлә беләдир: «Азәрбајчанын Јаначаг еһтијаты чохдур».

Ә. И. Давудов — Ләнкәран рајону.

Чаваб. Мә'лум олдуғу үзрә, **-ачаг, -әчәк** шәкилчиси омоним шәкилчидир; үч мә'наны ифадә едир: 1) фе'лин гәти кәләчәк заманыны билдирир, 2) фе'ли сифәт әмәлә кәтирир, 3) фе'лдән исим дүзәлдир. **Шүбһәсиз**, әввәлинчи мә'нада даһа чох ишләнир. **-ачаг, -әчәк** шәкилчисинин фе'ли сифәт вә ја исим әмәлә кәтирән шәкилчи олдуғуну онларын **анчаг** лексик-грамматик мә'насына көрә мүәјјән етмәк мүмкүндүр. Белә ки, әкәр һәммин шәкилчинин гошулдугу сөз бу вә ја дикәр әшјаны һәрәкәтинә көрә әламетләндирисә, демәк, фе'ли сифәтди; әшја билдирән сөз әмәлә кәтирирсә, исимдир. Бу бахымдан «Азәрбајчанын Јаначаг еһтијаты чохдур» чүмләсиндә **Јаначаг** сөзү исим һесаб едилмәлидир. Һәр шејдән әввәл она көрә ки, һәммин чүмләдә **Јаначаг** сөзү нефт, мазут, көмүр, одун вә с. кими нөв билдирән исимләри үмүмләшдирир, демәк, әшја мә'насыны ифадә едир. Елә буна көрәдир ки, өзүндән сонракы сөзлә бирликдә икинчи нөв тә'јини сөз бирләшмәсини (Јаначаг еһтијаты) әмәлә кәтирмишдир. Бурада тәкчә ону хатырлатмаг кифајәтди ки, икинчи нөв тә'јини сөз бирләшмәләринин һәр ики тәрәфи, адәтән, исимләрлә ифадә олунур.

Суал. Јохлама имланы грамматик тапшырыгла бирликдә апардыгда јазы иши нә чүр гијмәтләндирилмәлидир; јазыја бир, јохса ики гијмәт верилмәлидир? Әкәр ики гијмәт верилмәлидирсә, һәммин гијмәтләр дөфтәрдә вә журналда нечә гејд олунмалыдыр.

А. Абдуллајев — Товуз рајону.

Чаваб. Јохлама имланы грамматик тапшырыгла бирликдә апардыгда гијмәтләри үмүмләшдирмәк олмаз; шакирдин имла вә грамматик тапшырыг үзрә мүвәфғәјијјәти ајры-ајрылыгда гијмәтләндирилмәлидир. Истәр дөфтәрдә вә истәрсә дә синиф журналында һәммин гијмәтләри шәрти олараг кәср хәтти илә (5/4, 4/5) гејд етмәк олар. Лакин бу заман имланын гијмәтинин кәстәрән рәғәми, һисбәтән, ири өлчүдә јазмаг мәсләһәт көрүлүр.

Суал. Ашағыдакы чүмләни синтактик чәһәтдән тәһлил етмәјиннизи хаһиш едирәм.

Кимсәјә көрсәнмәјән көзәллик, кимсәјә ишыг вермәјән күнәш кимә вә нәјә лазымдыр?

М. Исагов — Күрчүстан ССР. Сагаречо рајону.

Чаваб. Һәммин чүмлә һәмчинсә үзвү садә кениш чүмләдир. Ифадә мәгсәдинә көрә суал билдирир, лакин нида интонасијасы да кәсб едир (нәгли чүмлә, суал вә ја әмр чүмләси нида интонасијасы кәсб етмәсиндән асылы олараг нида чүмләсинә «чеврилә» билир). Буна көрәдир ки, һәммин чүмләнни сонунда суал ишарәси илә Јанашы, нида ишарәси дә гојулмалыдыр.

Чүмләнни хәбәри кимә (вә) нәјә лазымдыр — сөзләридир. Нәзәрә алынмалыдыр ки, һәммин чүмләдә **лазымдыр** сөзүнү мүстәгил хәбәр кими көтүрмәк дүзкүн олмаз. Белә һалда **лазымдыр** сөзү хәбәр кими көтүрүләрсә, о, мүбтәда илә (көзәллик, күнәш сөзләри илә) бирликдә һәммин чүмләнни грамматик әсасы һесаб едилә билмәз; чүнки бу заман баш үзвләр чүмләдәки фикрин ән гыса (мүхтәсәр) мә'насыны ифадә

едә билмир. Хәбәр кимә лазымдыр, нәјә Лазымдыр шәклиндә көтүрүлдүкдә исә о, мүбтәдә илә бирликдә һәмин чүмләнни грамматик әсасы кими чыхыш едир; мугајисә едәк: **көзәллик, күнәш л а з ы м д ы р — көзәллик, күнәш к и м ә в ә н ә ј ә л а з ы м д ы р.**

Нәзәрә алмаг лазымдыр ки, һәмин чүмләдә кимә вә нәјә лазымдыр бирләшмәсини (хәбәри) кимә вә нәјә кәрәкдир, јахад ким вә нә үчүндүр шәклиндә дә ишләтмәк мүмкүндүр. Тәһлил етдијимиз чүмләдә лазымдыр сөзүнүн ајрылыгыда хәбәр ола билмәдијини көстәрмәк үчүн, јәггин ки, бурадан да мүәјјән нәтичә чыхармаг (кәрәкдир, үчүндүр сөзләринин хәбәр ола билмәсиндән) чәтин дејил.

Демәк, һәмин чүмләдә баш үзвләрини һансы сөзләрдән ибарәт олдуғуну мүәјјәнләшдирдик. Гәлан сөзләр исә һәмчинсә мүбтәдаларын тәјинидир. Даһа доғрусу, кимсәјә көрсәнмәјән бирләшмәси (фе'ли сифәт тәркиби) көзәллик мүбтәдәсинин, кимсәјә ишыг вермәјән бирләшмәси исә күнәш мүбтәдәсинин тәјинидир.

Суал 1. Ашағыдакы чүмләләрдә олачаг, етди көмәкчи фе'лләрини вә иди һиссәчијини мүстәгил чүмлә үзвү кими ишләнә билдијини сөјләмәк олармы?

1. Шәнлик олачаг.
2. О, гәһрәманлыг етди.
3. Баһар ајы иди.

Суал 2. Әслиндә, сабит сөз бирләшмәси олан «Бундан көзүм су ичмир» ибарәсини тәктәркибли чүмлә кими изаһ етмәк олмәзми?

Ә. Мустафәјев — Ш ә к и ш ә һ ә р и.

Чаваб 1. Олмаг, етмәк фе'лләрини дилчи алимләрдән бәзиләри көмәкчи фе'л, бәзиләри бағлама, бәзиләри исә һәм көмәкчи, һәм дә мүстәгил мәнәдә ишләнән фе'лләр һесап едилрәр. Бу фикирләрини һәр үчү һәмин фе'лләрлә әләгәдар бир һәгигәти тәсдиг едир ки, **олмаг** вә **етмәк** сөзләри, бир нөв, көмәкчи мәнә — гејри-конкрет һәрәкәт мәнәсини кәсб едир; бунлар, әсасән, башга бир сөзүн јанында кәлдјкдә мәнәча конкретләшә билир. Мәсәлә: **олду**—мәғлуб **олду**, сөз **олду**, дүз **олду**; **етди**—сәјәһәт етди, сәјр етди, мејл етди, е'тираз етди вә с.

Лакин дил фактлары көстәрир ки, хусусән **олмаг** көмәкчи фе'ли бәзән мүстәгил мәнәдә да ишләнир вә чүмләдә мүстәгил хәбәр вәзифәсини дашыјыр. Бу бахымдан **шәнлик олачаг** чүмләсиндә, фикримизчә, **олачаг** фе'лини ајрылыгыда хәбәр кими тәһлил етмәк даһа дүзкүндүр. Әлбәттә, дејә билирләр ки, ахы **олачаг** сөзүнә конкрет бир суал вермәк чәтиндир; чүмлә үзвү кими ишләнән сөз мүтләг мүәјјән суала **чаваб** олмәлидыр. «Суаллара **чаваб**» ады алтындакы әввәлки мәғаләләримиздә биз бу мәсәләјә дөфәләрлә тохунмуш вә фикримизи фактларла әсасландырмаға чалышмышыг ки, суал һеч дө бу вә ја дикәр чүмлә үзвүнү мүәјјән етмәкдә һәмнишә һәлледичи рол ојнамыр. Доғрудан да бәзи һалларда чүмлә үзвүнә мүнәсиб суал вермәјин мүмкүн олмамасы онун чүмлә үзвү вәзифәсиндә ишләндијини шүбһә алтына алмаға әсас вермир. Буну нәзәрә алараг, **шәнлик олачаг** чүмләсиндә **олачаг** сөзүнүн хәбәр вәзифәсиндә ишләндијини инкар етмәк доғру дејил. Фикримизи әсасландырмаг үчүн ашағыдакылары да гејд етмәји лазым нөрүрүк:

а) һәмин чүмләдә **олачаг** хәбәрини вәситәсилә мүбтәдәја чох асанлыгыла суал вермәк мүмкүндүр: Нә олачаг? **Шәнлик**;

б) еди чүмләдә мүбтәдә илә хәбәрин арасына мұвафиг сөзләр ар-

тырмагла ону (чүмләни) кенишләндирмәк олар: **Шәнлик мәктәбин би-насында олачаг**;

в) орадакы һәр ики баш үзвү ајры-ајрылыгыда мәнтиги вургу алтында тәләффүз етмәк мүмкүндүр: **Шәнлик олачаг — Шәнлик олачаг**;

г) һәмин чүмләнни хәбәри башга сөзләрлә дә ифадә едилә билрәр (чүмләнни мәнәсини сахламагла): мәсәлә, **Шәнлик кечириләчәк, Шәнлик тәшкил олуначаг, Шәнлик јарадылачаг.**

О, гәһрәманлыг етди вә **Баһар ајы** иди чүмләләриндә исә **етди** вә **иди** сөзләрини ајрылыгыда хәбәр кими тәһлил етмәк олмәз. Чүнки нә **етди**, нә дә **иди** сөзү мүстәгил мәнәдә ишләнир. Фикримизчә, фактлар көстәрмәјә еһтијач јохдур.

Чаваб 2. Идиоматик ифадә үзвләринә ајрылмајан сабит сөз бирләшмәсидир. Һәр бир сөз хәбәрлик категоријасында чүмлә ола билдији кими, идиомалар да бу хусусијјәтә маликдир. **Бундан көзүм су ичмир** «бирләшмәсинин» чүмлә кими ишләнмәси мәнәз бурадан ирәли кәлмишдир. Демәк, онун чүмлә олмәсына шүбһә јохдур. Бәс һәмин чүмләнни үзвләринә ајырмаг олармы? Идиоманын тәркиб һиссәсини тәшкил едән компонентләри јох (һәмин компонентләр «көзүм су ичмир» сөзләриндән ибарәтдир). Лакин **бундан** сөзү идиоманын компонентли олмәдығы үчүн чүмләдә мүстәгил үзвү кими чыхыш едир. Беләликлә, ајдын олур ки, һаггында данышылан чүмлә ики үзвдән — хәбәр вә тамамлыгыдан ибарәтдир: **Көзүм су ичмир** — хәбәр, **бундан** — тамамлыгыдыр. Бу чүмләдә баш үзвләрдән јалныз бири (хәбәр) иштирак етдији үчүн, ону тәктәркибли чүмлә һесап етмәк әсәслидыр.

Суал. Проф. М. Ч. Чәфәров IX сифин «Әдәбијјат» дәрслијиндә Ч. Мәммәдгулузадәнин «Данабаш кәндини әһвалатлары» әсәрини роман адландырмашыдыр. Дикәр мәнбәләрдә исә һәмни әсәрин повест олдуғу көстәрилир. Бу фикирләрдән һансы дүзкүндүр?

Б. Гасымов — Гутгашен рајону.

Чаваб. «Данабаш кәндини әһвалатлары» әсәриндәки һадисәләрини кәдиши, характери, әкәр тәбири чаизсә, роман чәрчивәсинә даһа чох ујғун кәлир. Лакин әсәрин нөзүнү мүәјјәнләшдирмәкдә һәм дә аз рол ојнамыр. «Данабаш кәндини әһвалатлары» әсәри бу бахымдан роман сајыла билмәз; тәдгигатчылары сөјләдикләри кими, повестдир.

IX сифин дәрслијиндә һәмни әсәрин роман адландырылмәсы, көрүнүр, дигтәсизлик нәтичәсиндә бурахылмыш сәһвдир.

Суал 1. «Мән чошгун Күрлү, сабит Аразлы Азәрбајчанам» чүмләсиндә **Күрлү** вә **Аразлы** сөзләрини бөјүк һәрфлә јазмаг нә дәрәчәдә дүзкүндүр?

Суал 2. Әсасән сөзүнү һансы нитг һиссәсинә дахил етмәк олар? Мәтбуатда әсасән сөзүнүн чүмләдә бәзән веркүллә ајрылмәсы нәдән ирәли кәлир?

Ә. Бахшыјев — Ордубад рајону.

Чаваб 1. Мә'лум олдуғу үзрә, хусуси исимләр -лы, -ли, -лу, -лү шәкилчиләрини гәбул етдикдә үмуми исмә чеврилир вә кичик һәрфлә јазылыр; мәсәлә, **Москва—москвалы, Кәччә—кәччәли** вә с. «Мән чошгун Күрлү, Сабит Аразлы Азәрбајчанам» чүмләсиндәки **Күрлү, Аразлы** сөзләриндә исә һәмни шәкилчиләр онлары үмуми исмә чевирмир. Бурада -лы, -лү... шәкилчиләри, бир нөв, үслуби мәнә дашыјыр;

Күрү олан, Аразы олан мә'наларыны ифадә едир. Мәһз буна көрә һәмни чүмләдә Күрлү вә Аразлы сөзләринин бојук һәрфлә жазылмасы тамамилә дүзкүн олуб, мүстәсналыг тәшкил едир.

Чаваб 2. Әсасән сөзү, Јеринә көрә гошма, зәрф вә ја модал сөз ола билир. Гошма вә ја зәрф вәзифәсиндә ишләнәркән чүмләдә веркүллә фәргләндирилмир. Мисаллара диггәт јетирәк:

1. Јохлама хүсуси талшырыга әсасән апарылды. Гәрарын 4-чү маддәсинә әсасән тикшити вахтындан бир ај әввәл баша чатдырылмадыр. 3. Хәстә әсасән јахшылашыр. 4. Мән өз фикирләримнә әсасән јазмышам.

Әсасән сөзү модаллыг мә'насыны кәсб етдикдә исе чүмләдә ара сөз олур вә о, башга үзвләрдән веркүллә ајрылыр: мәсәлән, Јохламаја, әсасән, бүтүн шә'бә мүдирләри чәлб едилмишләр. Натигин фикирләринә, әсасән, һамы тәрәфдар чыхды.

Ә. ӘФӘНДИЗАДӘ.
филологин елмләр һәмизәди.

БУ КИТАБЛАРЫ ОХУЈУН

«ДӘЪНАМӘ»

Шаһ Исмајыл Хәтәи бојук сәркәрдә, дәвләт хадими олмагла бәрабәр һәм дә көркәмли бир шаир олмушдур.

О, 1486-чы илдә Әрдәбил шәһәриндә доғулмушдур. Онун атасы дүшмәнләри тәрәфиндән өлдүрүлдүкдән сонра атасынын достлары кичик Исмајылы тәрбијә едиб охутмушлар.

Һәлә ушаг икән һәрби мәшг вә овла марағланан Исмајыл маһир бир атычы, бачарыглы, чәсарәтли бир гәһрәман олараг тәрбијә алмышдыр. О, һәмниә атасынын вә өлдүрүлмүш гардашынын интиғамыны алмағ арзусу илә јашамышдыр.

Бу заман Азәрбајчанын чәнуб һиссәсиндә шаһзадәләр арасында кедән мүбаризә күндән-күнә шиддәтләнирди. Бүтүн бунлар Исмајылын сијасәт мејданына чыхмасы үчүн зәмин һазырлајырды.

Нәтичәдә Исмајыл 1500-чи илдә Әрдәбилә кәлди. Шејх Һәјдәр оглунун кәлдијини ешидән тәрәфдарлары онун башына топландылар. Исмајыл гүввәтли бир орду илә Әрдәбилдән Гарабаға кечди. Бурада ордусунун сајы даһа да артды. О, һүчум едиб атасынын гатили олан Ширваншаһ Фәррух Јасара галиб кәлди вә ону өлдүрдү. Беләликләдә Ширваны өзүнә табе етди.

Ағгојунлу Әлвәнд Мирзә 30 минлик орду илә Исмајылын үзәринә һәрәкәт етди. Исмајыл бу бојук гүввәни 7 минлик бир дәстә илә мәғлуб етди. 1502-чи илдә галибијјәтлә Тәбризә кирән Исмајыл өзүнү шаһ е'лан етди.

Шаһ Исмајыл һакимијјәти әлә алыб мүстәғил Азәрбајчан дәвләтини әсасландырдығы заман дөрд тәрәфдән дүшмәнләрлә әһатә олунмушду.

1515-чи илдә Түркијә султаны Сәлим бојук бир орду илә гәфләтән һүчум едиб Шаһ Исмајылы мәғлуб етди. Бу мүһарибәдә Шаһ Исмајыл бәрк јараланды. Түркијә ордусунун одлу силаһдан истифадә етмәси бу мәғлубијјәтә сәбәб олду. Бундан сонра Шаһ Исмајыл даһа һәрби сәфәрләрә чыхмады. Өмрүнүн галан һиссәсини өлкәдә мэдәнијјәтин инкишафына, онун абадлығына сәрф етди.

Азәрбајчаны бирләшдириб гүввәтли бир дәвләт јарадан бу шаир-һөкмдар әһалинин вәзијјәтини һисбәтән јахшылашдырмыш, Азәрбајчан дилини дәвләт дили сәвијјәсинә галдырмыш вә өлкәнин алим, шаир вә рәссамларыны сарај әтрафында топламышдыр.

Шаһ Исмайл иста'адлы бир шаир олуб Хәтан тәхәллүсү илә көзөл ше'рләр язмышдыр. О «Диван» Јаратмыш, «Мәнағибүл-әсрар вә бәһчәтүл-әһрар» кими гошмалар мәчмүәси вә «Дәһнамә», «Нәси-һәтнамә» кими мәснәвиләр Јазмышдыр.

Шаир инсана вә тәбиәтә олан мәнәббәтини «Дәһнамә» әсәриндә үмумиләшдирмишдир. Оун мәнәббәт мөвзусунда Јазылмыш гәзәл-ләри «Дәһнамә» адлы әсәриндә өз әксини тапмышдыр:

«Дәһнамә» — он мәктуб дәмәкдир. Бурада шаир гијаби сурәтдә севмиш олдуғу севкилиси илә өзү арасындакы он мәктубу нәзәрә аларағ, әсәри «Дәһнамә» адландырмышдыр.

«Дәһнамә» әсәри илк дөфә 1923-чү илдә Јазычы С. Мүмтаз тәрәфиндән «Маариф вә мәдәнијјәт» мәчмүәсиндә нәшр едилмишдир. Әсәрин нисбәтән мүкәммәл нәшри 1948-чи илдә нәшр едилмишдир.

«Дәһнамә»нин јени нәшрини Ушағкәпчәнәшр 1959-чу илдә бу-рахмышдыр. Һәмнин нәшрә профессор Ы. Араслы «Шаһ Исмайл Хә-тан вә онун Јарадычылығы» адлы кириш Јазмышдыр.

«Дәһнамә» мәснәвиси белә бир киришлә башлајыр:

Гыш кетди, јенә баһар кәлди.

Күл битди вә лаләзар кәлди.

Гушлар гамусу фәганә дүшдү.

Ешг оду јенә бу чанә дүшдү...

«Дәһнамә»нин сонунда изаһлар вә лүғәт дә верилмишдир.

«АХТАРЫШЛАР, КӘШФЛӘР»

«Азәрнәшр»ин бурахдығы һәмнин китабда Азәрбајҗан поезијасы тарихиндә чох бөјүк ролу вә јери олан Рәсул Рзанын һәјат вә Јара-дычылығындан бәһс олунур.

Мүәллиф К. Әлибәјова шаир һағында сөһбәтинә башламаздаң әввәл онун анадан олдуғу Көјҗај шәһәринин гысача тәсвирийи верир, сонра шаирин поетик симасыны охучулара көстөрмәклә Јағашы, онун достлуг етдији вә мүәјјән гәдәр һәм өзүнү, һәм дә ону эһатә едән мү-һити дәрк етмәкдә она фәјдасы тохунан инсанларла әләгәсиндән бәһс едир. О, сөһбәтләрини мүхтәлиф башлығлар алтында верир. «Мән-бә вә көкләр» адлы башлығ алтында кедән сөһбәтиндә нағыл едир ки, Р. Рза беш јашында икән атасы Мирзә Ибраһим вәфат етмишдир. М. Ибраһим зәманәсинин савадлы адамларындан иди. Онда билијә вә маарифә фитри иста'ад вә һәвәс варды. Көјҗај шәһәриндә гәза на-чалникнин дәфтәрханасында катиб вә тәрчүмәчи ишләмишдир.

О илләр Көјҗајда фанатизм вә чәһаләт һөкм сүрүрдү. Лакин буна бахмајарағ, о, гызларыны дүнјәви мәктәбә көндәрмишди, гыз-лары чадрасыз кәзирди. Буна көрә онун әнләсини кафир, бәһәји ад-ландырмышдылар.

М. Ибраһим өз дөврүнүн мүтәрәгги көрүшлү адамы иди. Әнлә-синин үзвләринә, сәпәтә, доғма әдәбијјата вә фолклора, гоншу халғ-ларын дил вә әдәбијјатына мәнәббәт дујғусу ашыламыш, евинә гәзет вә журналлар Јаздырмышды. Сатирик «Молла Нәсрәддин», рус ди-линдә нәшр олунан «Нева», «Пробуждение» журналлары, Јарашығлы чидли олан икәкили «Светлјачок» ушағ журналы дүнјада баш верән һадисәләрдән әһәтә хәбәрләр едирди.

Балача Рәсулун ән чох севдији пешәләри — Азәрбајҗан, рус вә фарс дилләриндә китабларла долу олан бөјүк китаб долабыны араш-дырмағ иди.

Шаирин анасы Мәрјәм дә әдәбијјатла марағланырмыш, о, Фүзу-ливин, Натәванын вә Сабирин гәзәл вә ше'рләрини охујармыш, халғ нағыллары данышармыш, бәдәһәтән ше'р дејәрмиш. Шаирин өзүнүн е'тираф етдији кими, онун көнлүндә поезијаја мәнәббәти анасы ојат-мышдыр.

Шаирин анасы 18 јашында әрә кедиб, 27 јашында дул галмыш-дыр. Лакин буна бахмајарағ о, оғул вә гызларынын охујуб тәһсил алмаларына һәр васитә илә чалышыр вә буна наил олурду.

«Јағәјдликдән гачыш» башлығы алтында кедән сөһбәтдән ајдын олур ки, Рәсул алты јашында икән мәктәбә кетмишдир. О, гыса вахт-да охумағ, Јазмағ вә сајмағ өјрәнмишдир.

1920-чи ил... Шәһәрә 11-чи болшевик ордусу кәлди. Бу һадисә шаирин хатириндә дәрри из бурахмышдыр.

Он дөрд јашындан Рәсулун һәјатында јени, интенсив дөвр баш-лајыр. 1924-чү илдә о, комсомола дахил олур. О, драм дәрпәји Јара-дыб она рәһбәрлик едир.

Р. Рза илк ше'рини доғгуз јашында Јазмышдыр. 1928-чи илдә онун дәрч етдирдији «Комсомолчулар» ше'ри Рзанын рус дилинә тәрчүмә едилән илк ше'ри иди. Ше'рдә дејилирди:

Биз комсомолчулар
тунчүзлүләр,
Гаһгара тарихдән
ләкәләр силәрик.
Гарт әсрләрин
һағызылығыны
ғанла, аловла
мәһв еләјәрик.
Тәртәмиз ачарығ
Јоллары, ризләри.
Таныјар тарихләр
мәрдликлә бизләри.

1930-чу илдә Р. Рза Бақыја кәлир вә һәмнишәлик бурада мәскән салыр. Һәмнин илдә о, «Кәнч ишчи» гәзетиндә тәрчүмәчи кими чалыш-маға башлајыр. Бурада о, шаир вә тәғидчиләрлә көрүшүр, таныш олур, бүтүн бунлар исә онун кәләчәк фәалијјетинә бөјүк көмәк едирди.

Р. Рза Јарадычылығынын башлыча гәјәсини вәтәндашлығ, чошгун публисистика, фәлсәфи дүшүнчәләр вә епик вүс'әт тәшкил едир. Лакин онун ше'рләрн арасында јүксәк мәнәббәт лирикасы нү-мунәләринә дә раст кәлирик.

«Сәләфләр, чығырдашлар»дан бәһс едән мүәллиф Јазыр ки, 30-чу илләр Азәрбајҗан поезијасында чошгун һиссләр, емоционал јүксәлиш, мүбаризә пафосу вә бир гәдәр чылпағ да олса, ичтиман руһ дујулур-ду: О дөврдә поезијамызы М. Рәфили, С. Рүстәм, М. Мүшфиг, С. Вургун, Р. Рза кими поетик иста'адлар инкишаф етдирди. Белә-ликлә һәмип һиссәдә мүәллиф 30-чу илләрдән сонра Азәрбајҗанда Јазыб Јаратмағда олан кәнч гүввәләрини Јарадычылығындан бәһс едир. О чүмләдән Р. Рзанын принципал әһәмијјәт вердији програм әсәри

олан «Болшевик жазы» ше'риндөн сонра бир-биринин ардынча жаздыгы вэ нэшр етдирдији «Чапеј», «Алманија», «Мајаковски», «Мадрид», «Ана» вэ с. ше'рлэриндэн бэһс олунур.

Мүөллиф ону да көстэрир ки, бу дөврдэ Р. Рза жарадычылыгынын башлыча мөвзусуну бејнэлхалг һадисэлэр тэшкил едирди. Бу, тэсадуфи дејилди, чүнки о вахт гөзетлэр бејнэлхалг фәһлә һэрәкатынын күчлөнмөси вэ Авропада фашизм тәһлүкәсинини кетдикчә ардыгы барәдә хәбәрләрлә долу иди.

Р. Рза өз «фрагментләр»индә о иллэрин һәјәчаныны әкс етдирди. Ону новатор шаир адландырмага башлајырдылар. Бу, чох әләмәтдар иди, чүнки өз жарадычылыгы илә һәмишәлик олараг јени ше'рә јол ачан Рәсул Рзаны бу күн новатор шаир адландырмаг чох асандыр. Лакин о вахт онун жарадычылыгынын новаторлуғ маһијәтинин јалныз поезијанын дахили әләмини дујан вэ инкишафын истигамәтини дүзкүн баша дүшмәк габилијјәтинә малик объектив тәнгид гијмәтләндирә биләрди.

1931-чи илдә Р. Рза «Ленин» ше'рини јазмышдыр. О вахтдан бәри Иличин сурәти даим онун хәјәлында јашамыш вэ совет поезијасынын көркәмли әсәрлэриндән бири олан «Ленин» поемасы јарана на кими ону тәрк етмәмишдир.

1937—1939-чу илләр Р. Рза һәјәтынын ән фәал дөврү олур.

«Һәјәчанлы күнлэрин достлуғу» башлыгы алтында мүөллиф Бөјүк Вәтән мүһарибәси күнлэриндә јаранан Азәрбајчан әдәбијјәтиндән бәһс едир вэ Р. Рзанын бу заман јаздыгы «Вәтән», «Бәхти-Јар», «Азәрбајчанлы дөјүшчүлэри», «Шам», «Ленинград», «Ары» вэ с. ше'рлэриндә совет адамынын мәрдијини, фикир вэ арзуларыны, Вәтән мәһәббәтини, динч вэ сәнит күнләрә олан үмид вэ хәјәларыны тәрәннүм етдијини көстэрир.

«Инсан, идәрә башчысы» башлыгы алтындакы сөһбәтдә Р. Рзанын 1942—1947-чи илләрдәки фәалијјәтиндән бәһс олунур. Көстәриллр ки, бу заман о, киностудијанын директору, даһа сонра Азәрбајчан Дөвләт Кинематографија Комитәсинин сәдри, кинематографија назирин олур.

Рәсул һәм һәјәтда, һәм ичтимаи фәалијјәтдә, һәм дә поезијада дәрин, хәлги, милли кејфијјәтләрә маликдир. Ондан өтрү әсил сәһәткар олмаг—халгын тәлеји илә јашамаг демәкдир.

Р. Рза мәктәб өзфәалијјәт дәстәсинин рәһбәрлијјиндән, комсомол өзәји катиблијјиндән, Азәрбајчан Пролетар Јазычылары Чөмијјәтинин идәрә һеј'әтин үзвүјүндән республика Али Советинин депутатлығына гәдәр бөјүк јол кечмишдир.

Бу күн Азәрбајчан Совет Энциклопедијасынын Баш редактору олан Р. Рза иш вахтынын бөјүк бир гисмини ичтимаи фәалијјәтә һәср едир. О, Асија вэ Африка өлкәләри илә Совет Һәмрәјлик Комитәсинин рәјасәт һеј'әтинин үзвү, Сүһү Мүдафиә Комитәсинин сәдр мүавини, ССРИ Јазычылар Иттифагы идәрә һеј'әтинин үзвү, Азәрбајчан Јазычылар Иттифагы рәјасәт һеј'әтинин үзвү, Хәбәрләр Мәтбуат Акептлијинин Азәрбајчандакы ичтимаи идәрә һеј'әтинин сәдридир.

Р. Рза чох кәзир, сәфәрләрә чыхыр. О, Биндистанда, Индонезијада, Бирмада, Албанијада, Ливанда, Југославијада олмушдур. Үмумиттифаг Сүһү Мүдафиә Комитәсинин бүтүн конфрансларында иштирак етмишдир.

«Әсас мөвзунун шаирин» мөвзусунда кедән сөһбәтдә мүөллиф јазыр ки, Ленин һаггында поэма јазмаг фикрини Р. Рзада бөјүк инсани дүјүләр, һәјәчанлар доғурмушдур. Сонралар Р. Рза өзүнүн ән шаһ әсәри олан «Ленин» поемасыны јаратмышдыр. Лениннин үлвин инсани мәзијјәтләри вэ бәшәријјәт гаршысында мисли көрүнмәмиш хидмәтләри Р. Рзанын «Ленин» поемасында хүсуси бир истәдадла тәрәннүм едиллр.

Ленин ингилаб күнү,
мүбаризәдә һәр ан
партијаны кечилмәмиш
јолларла апарандыр.
Ленин — бөјүк фикринин
амансыз гүдрәтијлә
әсрин гаранлығыны
шимшәк кими јарандыр.
Ленин — галхыб ән јүксәк
зирвәсинә дағларын
бахыр, ајдын көрүнүр
кениш үфүгләр она...

Бу поэмада ленинизмин зәфәр бајрагынын өз азадлығ вэ истиглалијјәти угрунда мүбаризә апаран бүтүн өлкәләрдә өзүнә јол ачдыгы, өлкәмизи биринчи олараг коммунизмә кәтириб чыхармагы бөјүк руһ јүксәклији илә әкс етдирилмишдир.

Даһа сонра мүөллиф китабчасында «Инсан вэ заман», «Јаз кәлир», «Инсан вэ дүнјанын рәнкләри», «Кәнчлик» башлығлары алтында сөһбәт апарыр.

«Ахтарышлар, кәшфләр» китабын сон башлыгыдыр. Бу башлығ алтында мүөллиф сөһбәтинә белә башлајыр: бөјүк шөһрәт талмыш «Рәнкләр»дән сонра Р. Рза бир-биринин ардынча јени ше'р силсиләләри јаратмышдыр. Бунлар онун поетик имканларынын түкәнмәзлијини көстэрир.

Мүөллиф китабыны бу сөзләрлә битирир:

Р. Рза жарадычылыгы милли сәнәтин чәрчивәләрини кенишләндирир, Азәрбајчан халгынын һәјәт вэ мөдәнијјәтини өјрәнмәјә көмәк едир, ејни заманда совет вэ габагчыл дүнја поезијасыны зәнкинләшдирир. Р. Рза поезијасы өз јүксәк инсансәвәр идејалары, һәмишә јени вэ көзләнилмәз образлары илә мүасир инсана естетик зөвг верир, онун үрәк вэ зәкасыны зәнкинләшдирир. Бејнәлмиләл естетик дәјәрә малик олдуғу үчүн бу поезија башга халғларын да гәлбинә јол тапыр.

Биз бурада һәмин китабын гыса хүласәсини вердик, лакин китабда халг шаирин Р. Рзанын һәјәт вэ жарадычылыгы һаггында кениш мә'лумат вериллр.

ОНУ КИМ УНУДАР

Бу китабчаны бөјүк Азәрбајчан јазычысы Ч. Чаббарлынын һәјәт јолдашы, мәрһум Сона ханым Чаббарлы јазмышдыр. О, бу һагда белә дејир:

— Бир күн рәфигәләримдән бири мөндән сорушду:

— Сона, сән Чәфәри чоһдан таныјырсан?

- Нечә мəkәр? — деҗә сорушдум.
- Елә-белә, билмек истəҗирдим.
- Бəли, лап чохдан, ушаглыг иллəриндəн.
- Онда Чəфəр һаггында чох хатирə билəрсən.
- Əлбəттə...

— Бəс нə үчүн хатирəлəрини җазыб бир китабча һалында нəшр етдирмирсən?

— Еһ саг олмуш, — дедим, — мəндə үрək һаны?

Рəфигəм əл чəкмəди:

— Үрəҗини əл əл, Сона, мутлəг җаз. Инан ки, бу, Чəфəрин өзү-пə дə хош кəлэр!

Хəҗала далдым...

Бəли, онун һаггында чох сөз-сəһбəтим вар. Əспинə галса, елә 60 иллик бүтүн һəҗатым Чəфəр һаггында хатирəлəрдəн ибарət деҗилми? Нəинки онунла бир аилдə җашадыгымыз 12 илдə, һатта евлəнəнə гəдərки һəҗатымда да, хүсүсən онун олүмүндəн сонра кечирдиҗим 35 илдə мən бирчə күн дə, биркə ан да Чəфəрсиз олмамышам, онун əзиз хəҗалындан узагда, хош хатирəлəриндəн кəнарда галмамышам. Ол-рүм боҗу Чəфəр мənимлə җанашы дурмуш, һəминшə, һэр заман евимдə, отагымда, фикримдə, гəлбимдə җашамышдыр. Ахы... ону ким уиудар!

Китаб хатирəлəрдəн ибарəтдир. Мүəллиф хатирəлəрини бəҗүк драматургун һəҗат вə җарадычылыгыны өҗрəнəнлəрə, əсəрлəрини тəд-гиг едəнлəрə, пјеслəрини тамашаҗа гоҗанлара вə ону севə-севə охуҗан-лара кəмек етмек мəгсəди илə җазмышдыр. Мəсələн, мүəллиф китабчасынын бешинчи фəслини белə башлаҗыр: — Халгымызын кəзəл бир мəсəли вар: гəҗыкеш, хошхасиҗət адамлар үчүн деҗирлэр ки, «бəҗүклə бəҗүкдүр, ушагла ушаг». Чəфəр дə белə инсанлардан иди. Өзү кəнч олмасына бахмаҗараг, гоча илə гоча, кəрпə илə кəрпə кимгə рəфтар едərди. Һамы илə дил тапар, бəҗүклəрлə ширин-ширин сəһбəт етдиҗи кими, ушагларла да һөвəслə əҗлəнəрди. О, ушаглары чох сев-вəрди; һəm дə тəкчə өз огул вə гызыны деҗил, бүтүн ушаглары... Һа-мысыны өз баласы билир, кəнч нəслə кəлəчəҗимиз кими бахырды. «Мирзəли» (ушаглар ону белə чагырырдылар) бүтүн мəһəллə ушаг-ларынын севимли досту иди.

Хатирəлəрдə мүəллифин кəрүб билдиклəриндəн əлава, җашчə өзүндəн бəҗүк олан гоһум вə танышларындан Чəфəр һаггында ешит-диклəри дə гəлэмə алынмышдыр.

«ДИЛ ВƏ УСЛУБ МƏСƏЛƏЛƏРИ»

«Кəнчлик» нəшриҗаты профессор А. Ахундовун «Дил вə услуб мəсəлəлəри» адлы китабыны бурахмышдыр.

Китабда дил вə услуб мəсəлəлəри илə əлагəдар олараг бир сыра мəгалəлэр дəрч олунмушдур. Бу мəгалəлэр сырасында «Шаир вə дил», «Шаир вə сөз», «Ч. Мəммəдгулузадə вə сатира дилимизин бə'эн мəсəлəлəри», «Бəдин дил вə хəлгилик», «Бəдин дилимизин кəзəл нү-мунəлəри», «Поемаларымызын дили һаггында геҗдлэр», «Кəнч шаир-лəрини əсəрлəриндə дил вə услуб мəсəлəлəри» вə «Кəнч Азəрбаҗчан поезиҗасы һаггында геҗдлэр» вардыр. Мүəллиф дил вə услуба бир-эдəбиҗатшүнас кəзү илə бахмыш, бəдин дилдə услуби мə'нанын грам-

матик мə'надан кəҗфиҗəтчə үстүн олмасы фактыны əтрафлы тəһлил етмишидир.

«Шаир вə дил» мəгалəсинини əн кəзəл мəзиҗəтлəри дилимизин фонетик имканларынын бəдин дил бахымындан чох дəриндəн вə əтрафлы арашдырылмасыдыр. Дилимиздə сантлəрин чохлугу, вургу вə интонасиҗа зəнкилиҗи, сəслəрин аһəнкарлыгы бəдин дилин нəһəҗəт-сиз чаларлыгларыны җаратмаг үчүн кəзəл имканлар җарадыр. Мүəл-лиф бу саһədə тəдгигат апаран проф. Ə. Дəмирчизадəнин акад. М. Чə-фəрин угурулу ахтарышларыны давам етдирмиш, аглабатан мүлаһиз-лэр сөҗлəмишидир.

Китабда һəминин поезиҗа дили үчүн сонор самитлəрин (л, м, р, н) əһəмиҗəти, онларын музыкал тона малик олмасы, авазлыгы, сəдалы олмасы хүсүсиҗəти вə бундан ше'р җарадычылыгы техника-сында истифадə етмəјини əһəмиҗəти һаггында кəнш сəһбəт ачылыр.

«Бəдин дил вə хəлгилик» мəгалəсиндə хəлгилик анлаҗышынын җазычынын ана дилин мүкəммəл билмəsi илə бағлы олан чəһəтлəри арашдырылыр. Мүəллифə кəрə бəдин дилин хəлгилиҗи үчүн əсас шəртлəрдəн бири лүгəт зəнкилиҗинə малик олмагдыр. Сəнəткар, һэр шеҗдөн əввəl, мəнсуб олдугу халгын сөз хəзинəsiнə дəриндəн бəлəd олмалыдыр.

Китабда «Кəнч Азəрбаҗчан поезиҗасы һаггында геҗд»лэр мəгалə-син дə мəсəлəлəрин гоҗулушу, тəһлилин елми дəринлиҗи илə охучунун диггəтини чəлб едир. Бу мəгсəдлə 60-чы иллəрдə эдəбиҗата кəлən кəнчлəрин җарадычылыгы чох гəҗгы вə тəлəбкарлыгга тəһлил олунур. Ч. Новрузун, Ф. Гочанын, Ə. Салаһзадəнин, Ф. Садыгын, Ш. Салма-новун, И. Исмаҗылзадəнин вə башгаларынын җарадычылыгы проф. А. Ахундовун чох күчлү мəнтиг тəфəккүрүнүн призмасындан кечи-рилыр.

Умумиҗəтлə мүəллифин китабында кəнч мүəллиф өз үзəриндə нечə ишлэмəли, дедиҗи фикри нечə ифадə етмəлидир? кими мəсəлə-лəрдən данышылыр.

«САБИРИН САТИРИК ШЕ'РЛƏРИНИН ЛЕКСИКАСЫ»

Азəрбаҗчан ССР ЕА нəшриҗатынын бурахдыгы «Сабирин сати-рик ше'рлəринин лексикасы» ингилабы сатирамызын баниси М. Ə. Сабир һаггында җазылмыш самбаллы тəдгигат əсəрлəриндəн саҗыл-малыдыр.

Мүəллифин һəмин монографиҗасында Сабирин дили вə фəрди услубу тəдгиг олунур. Əсəрə бəҗүк һөрмət вə гиҗмət газандыран чə-һəт дə елə бурасыдыр. Чүнки эдəбиҗатшүнаслыгда Сабир һаггында аз деҗилмəмишидир. Лакин дилчиликдə исə бу һагда дəмек олар ки, де-җилмəмишидир.

Р. Мəһəррəмованын һəмин монографиҗасы дилчилиҗимиз саһə-синдə олан бу бошлугу гисмən дə олса долдурур.

Китабда синонимлэр əсас җер тутур. Чүнки синонимлəрин омоним вə антонимлəрə илсəбəтəн услуби имканлары кенишидир. Буну Сабирин сатиралары донə-донə сүбүт едир. Бурасыны да геҗд етмек лəзымдыр ки, Сабир анчаг-үмумхалг дилиндəн алдыгы синонимлəрлə кифаҗəт-лəнмəмиш, ориҗинал ифадəлэр өзүндəн синонимлэр дə җаратмыш-

дыр. О, чох вахт дилимизин лүгәт тәркибиндә олан ифадәләрін гурулушундан, мә'насындан истифадә едир, мәгсәдинә ујғун јениләрини јарадыр.

Р. Мәһәррәмова Сабирин фәрди үслубуну мүәјјәнләшдирмәји өз тәдгигатынын әсас объектинә чевирә билмиш вә буна демәк олар ки, наил ола билмишдир.

Сабири өз мүһитиндән, дөврүндән ајырмаг олмаз. Буна көрә дә онун дилиндә ишләнән бир сыра әрәб—фарс сөзләрини Азәрбајчан дили сөзләринин синоними кими көтүрмәк лазымдыр.

Фе'ли синонимләр ејни көклү синонимләр, һәмчинс синонимләр, лексик-семантик омонимләр, мүтләг вә нисби антонимләрин грамматик вә үслуби хүсусијјәтләринин изаһы да әсәрин јахшы тә'сир бағышлајан чәһәтләриндәндир.

Гыса десәк, китабы вәрәгләдикчә Сабирин мәһарәти, бачарығы вә усталығы илә даһа дәриндән таныш олмаг олур.

«КЕЧИЛМӘМИШ ЈОЛЛАРЛА»

Азәрбајчан совет поезијасынын инкишафында Сүләјман Рүстәмин бөјүк хидмәти вардыр. Белә ки, Совет һакимијјәтинин илк илләриндә јени јетишмәкдә олан кәнч јазычылар ичәрисиндә өз ше'рләринин сијаси кәскинлији вә актуаллығы илә сечилән С. Рүстәм, һәлә о заман әдәбијјатда буржуа романтикләринә, буржуа-милләтчи јазычылара гаршы апарылан мүбаризәнин өн сыраларында кетмишдир.

Шаир Атиф Зејналлынын «Елм» нәшријјаты тәрәфиндән бура хылмыш «Кечилмәмиш јолларла» адлы әсәри Азәрбајчан совет әдәбијјатынын көркәмли нүмајәндәси С. Рүстәмин јарадычылығына һәср олунмушдур. Мүәллиф Азәрбајчанда Совет һакимијјәти гурулдугдан сонра мәзмунча социалист, формача милли олан јени әдәбијјатын, хүсусилә дә јени поезијанын јаранмасы вә тәшәккүлү үзәриндә дајаныр, онун әсас мәрһәләләрини совет ше'ринин јарадычыларындан бири — С. Рүстәмин јарадычылығы илә әһатәли бир шәкилдә тәдгиг едир, шаирин илк гәләм тәчрүбәләриндән бу күнә гәдәрки инкишаф просесини көстәрир.

Монографијада классик әдәби ирсимизин, рус вә дүнја мүтәрәғи ше'ринин С. Рүстәм јарадычылығына мүсбәт тә'сириндән, социалист реализминин вә ингилаби романтиканын шаирин инкишафы вә пүхтәләшмәси үчүн јаратдығы имканлардан данышылыр.

Редаксија һеј'әти: А. Абдуллајев (редактор), Ә. Рәчәбов (редактор мүавини), М. А. Асланов, Ә. Әфәндизадә вә З. Сәмәдов.

Корректор **Сона Маһмудова.**

Чапа имзаланмыш 30/VIII-1971-чи ил. Кағыз форматы $60 \times 84 \frac{1}{16} = 3,5$ кағыз вәрәғи, 6,61 чап вәрәғи. ФГ 04725. Сифариш 4895.

Тираж 10300

Редаксијанын үнваны: Бақы, Низами күчәси, 58. Телефон 93-55-82,

Бақы, «Коммунист» нәшријјатынын мөтбәәси.

«ПРЕПОДАВАНИЕ АЗЕРБАЙДЖАНСКОГО ЯЗЫКА
И ЛИТЕРАТУРЫ»

(Методический сборник)

Выпуск 3

(На азербайджанском языке)

Приложение к журналу

«АЗЕРБАЙДЖАН МЕКТЕБИ»

Баку — 1971